

Суботні біблійні
уроки

Уроки з
послань Петра (I)

Том 100, №2
Квітень - червень 2024 року

Зміст

1. Апостол Ісуса Христа	7
2. «Чужинці й прихोцьки»	16
3. Слухняні Божі діти	25
4. Боже Слово	33
5. Живе каміння	42
6. Свідоцтво для світу	50
7. Звернення до чоловіків і дружин	58
8. Поведінка християнина	67
9. Хрещення, якого потребує кожен	78
10. Живучи новим життям	87
11. Щира любов	95
12. Звернення до керівників церкви	103
13. Будьте тверезі, пильуйте	112

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу. Цей посібник уроків суботньої школи на 1 квартал 2024 року базується на сучасному перекладі Біблії з давньоєврейської та давньогрецької мов.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2024. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. **Телефон:** (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * **Факс:** (540)366-2814 * **Інтернет:** <http://www.sdarm.org> * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

Літературний відділ Української Унії:
58018 м. Чернівці-18, вул. Головна 283А
Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64
Інтернет: <http://www.sdarm.com.ua>
Електронна пошта: sdarm_LO@gmail.com
You Tube: SDARM UA

Передмова

Хто з нас не стикався з ситуаціями, подібними до тих, що пережив Петро, учень Ісуса, відомий своєю прямолінійністю? Його людські якості, безумовно, можуть бути притаманні й нам, хоч би якоюсь мірою. Його сповнене ентузіазму прагнення і готовність виконувати доручення Учителя надихають нас. Ми, безперечно, можемо співпереживати його випадковим, ганебним помилкам і надихатися тим, як він піднімався після падіння. Процес зростання, який Петро пройшов під керівництвом Бога, привів його до благородного апостольства і написання двох послань, гідних того, щоб увійти до священного канону Біблії.

Саме тому протягом наступних трьох місяців учні суботньої школи в усьому світі вивчатимуть *Уроки з послань Петра (I)*. Дорогоцінні перлини Істини, які передані цим натхненним Божим чоловіком, призначені для того, щоб зміцнити наші взаємини з Господом у важкі часи.

Один із ключових моментів *послань Петра* полягає в тому, що Божий народ повинен жити життям, яке збудовує Тіло Христове, щоб бути свідком, котрий сяє серед затьмареного гріхом світу.

«Відродження та реформація повинні відбуватися під керівництвом Святого Духа. Відродження та реформація – це різні речі. Відродження означає оновлення духовного життя, розвиток здібностей розуму та серця, воскресіння від духовної смерті. Реформація означає реорганізацію, зміну ідей та теорій, традицій та звичок. Реформація не принесе добрих плодів праведності, якщо вона не поєднана з відродженням, яке може звершити Дух. Відродження та реформація повинні звершувати призначену їм роботу, і у виконанні цієї роботи вони мають об'єднатися». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.128.

Вивчаючи *Перше послання Петра*, ми знайдемо в ньому важливе свідчення, яке звертається до кожного з нас із наполегливим закликом, що сприяє нашому духовному зростанню: «Брате мій, якщо ти забажаєш, то можеш стати сильною людиною в Бозі. Ти маєш таланти і здібності, які Бог довірив тобі, щоб ти присвятив їх для служіння Йому. Але якщо ти повністю не підкоришся Христові, то твої здібності виявляться небезпечними як для тебе самого, так і для інших, спонукаючи їх відійти від Істини та від Христа».

«Членам церкви в ___ необхідно ще багато чого зробити. Вони повинні мати палку ревність стосовно Христа, бути скромнішими, терпеливішими, добрішими, більше прагнути пізнання і більше бути схожими на Христа в усьому. Своім характером вони повинні показувати світові силу благодаті, яка освячує. Не дай, Боже, щоб ви словом чи особистим прикладом перешкождали виконанню цієї важливої роботи. Чи працюватимете ви з Христом? Чи залишитеся ви вірними Господу, Котрий вас викупив? Чи відсунете ви на задній план усі другорядні питання? Ви повинні мати сильнішу віру і любов. Вам необхідно виховати у собі більше благоговіння до питань, що мають

вічне значення». – *Свідчення для церкви*. – Т.5. – С.570, 571.

Нехай Господь допоможе нам прийняти ці істини серцем під час вивчення цих уроків!

Відділ суботньої школи Генеральної Конференції

Субота, 6 квітня 2024 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ГРОМАДИ В МІСТІ НАРАНГ МАНДІ, ПАКИСТАН

Звістка Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху поширилася в Пакистані в другій половині ХХ століття. Загальна чисельність населення Пакистану становить 241,5 мільйонів осіб. Більшість населення сповідує іслам (96,47%), решта – індуїзм (2,14%), християнство (1,27%) та інші релігії (0,11%). Наша країна межує з Афганістаном, Китаєм, Індією, Іраном та омивається Аравійським морем. Частка сільського господарства у валовому внутрішньому продукті становить близько 20,9 %. Економіка Пакистану – це економіка категорії країн, що розвиваються та мають низький рівень доходу. За більшістю показників розвитку, встановлених Програмою розвитку ООН та Світовим банком, країна займає низькі позиції в рейтингу держав.

Місто Наранг Манді розташоване в окрузі Мурідке, штат Пенджаб. Загальна чисельність населення цього округу становить понад 500 000 осіб. Протягом останніх десятиліть ми проводили зібрання, семінари та інші заходи для розвитку церковної діяльності серед наших братів та сестер у Пакистані. Незважаючи на всі труднощі, ми зберігаємо віру в Христа. Наразі наша діяльність поширилася по всій країні. Ми прагнемо розвивати різні аспекти роботи Господа, такі як місіонерське служіння, медична освіта, підготовка керівних кадрів, створення освітніх центрів та ремонт наших старих молитовних будинків у Пакистані.

«Господь звертається до Свого народу в наш час, промовляючи: "Ідіть у міста і проголошуйте Істину в простоті та вірі. Святий Дух діятиме через вас, щоб за допомогою ваших зусиль навертати серця людей. Не привносьте хитромудрих вчень у свою звістку, але говоріть простими словами, властивими Євангелії Христа, щоб вас зрозуміли і старі, і молоді. Істини Трьохангельської звістки повинні бути доступними і неосвіченим, і високоосвіченим людям; їх треба викладати у простоті. Якщо ви бажаєте знайти відгук у людей, упорте своє серця перед Богом і навчайтесь Його шляхів"». – *Медичне служіння*. – С.299.

Необхідно з радістю приносити всі наші пожертвування; слід прийняти Божі вимоги і усвідомлювати, що Його справа має право на частину коштів, довірених до наших рук. Брати та сестри з Пакистанської місії дякують вам, наші дорогі брати, сестри та молодь, за щедрі пожертвування на Божу справу в цій частині світу, де Його

робота стикається з великими труднощами... "адже Бог любить того, хто дає з радістю" (2 до коринтян 9:7).

Ваші брати та сестри з церкви в Пакистані

Апостол Ісуса Христа

«[Сказав же Господь]: Симоне, Симоне, ось сатана випросив вас, щоби пересіяти, як пшеницю; Я ж благав за тебе, щоб не забракло тобі віри; і ти, коли навернешся, зміцни своїх братів!» (Від Луки 22:31, 32).

«Заклик до пасторського служіння Петро отримав тільки після того, як зрікся свого "я" і цілковито поклався на Божественну силу... Лише збагнувши свою слабкість, він зрозумів, наскільки віруючій людині необхідно покладатися на Христа». – *Дії апостолів*. – С.515.

Додаткові матеріали для вивчення:

Бажання віків. – С.244-251.

Неділя

31 березня

1. ВІДПОВІДЬ НА ЗАКЛИК ХРИСТА

а. Опишіть першу зустріч Симона Петра з Ісусом.

Від Івана 1:40-42: «⁴⁰Андрій, брат Симона-Петра, був одним із двох, які почули це від Івана і які пішли за ним. ⁴¹Він спочатку розшукав свого брата Симона та й каже йому: Ми знайшли Месію, що в перекладі означає Христос. ⁴²І він привів його до Ісуса. Ісус же, поглянувши на нього, сказав: Ти – Симон, син [Йони]; ти будеш називатися Кифа, що в перекладі [означає] Петро».

«Андрію хотілося поділитися радістю серця з іншими. Знайшовши свого брата Симона, він вигукнув: *"Ми знайшли Месію!"*. Симону не потрібно було повторювати. Він також чув проповідь Івана Хрестителя і негайно поспішив до Спасителя. Випробувальний погляд Христа зупинився на ньому. Гаряча вдача Симона, його любляче і співчутливе серце, честолюбність, самовпевненість, історія його падіння і розкаяння, праця і мученицька смерть – усе це пройшло перед поглядом Спасителя». – *Бажання віків*. – С.139.

б. За яких обставин Ісус офіційно покликав Петра та його брата стати Його учнями?

Від Матвія 4:18-20: «¹⁸Коли Він проходив біля Галилейського моря, то побачив двох братів – Симона, який звався Петром, і Андрія, його брата, – які закидали сіті в море, оскільки були рибалками, ¹⁹і каже їм: Ідіть за Мною, і зроблю вас ловцями людей. ²⁰Негайно ж, залишивши сіті, вони пішли за Ним»

«Негайний, беззаперечний послух цих людей, яким не було обіцяно жодної винагороди, дивує. Але слова Христа були запрошенням, яке таїло в собі спонукальну силу. Христос бажав зробити цих скромних рибалок, які пов'язали своє життя з Ним, тими знаряддями, які будуть служити визволенню людей від служіння сатані та наверненню їх до служіння Богові». – *Служителі Євангелії.* – С.24.

1. Коли я чую голос Ісуса, який закликає мене в різних життєвих обставинах, що я повинен зробити, для того щоб відгукнутися так само швидко і ревно, як Петро?

Понеділок

1 квітня

2. ЩИРИЙ І РЕВНИЙ УЧЕнь

а. Яким Петро бачив себе на початку свого учнівства?

Від Луки 5:8: «Побачивши [це], Симон-Петро припав до колін Ісуса, промовляючи: Відійди від мене, бо я грішний чоловік, Господи!».

«За днів Христа релігійні проповідники народу вважали себе багатими на духовні дари. Молитва фарисея: "Боже! дякую Тобі, що я не такий, як інші люди" (Від Луки 18:11) виражає думки таких, як він, і більшої частини ізраїльського народу. Однак у натовпі, що оточував Ісуса, були й такі, які усвідомлювали свою духовну вбогість. Коли під час ловлі риби Христос здійснив чудо, виявивши Божественну силу, Петро впав до ніг Спасителя, вигукнувши: "Відійди від мене, бо я грішний чоловік, Господи!" (Від Луки 5:8). Так і зараз, серед натовпу на горі знайшлися душі, котрі в

Його святій присутності відчували, що вони "нужденні, і мізерні, і вбогі, і сліпі, і голі!" (Об'явлення 3:17)». – Блаженства, промовлені на горі. – С.6, 7.

б. Ким був Ісус, на думку Петра?

Від Матвія 16:13-16: «¹³Прийшовши в околиці Кесарії Пилипової, Ісус звернувся до Своїх учнів, запитуючи: За кого люди вважають Сина Людського? ¹⁴Вони відповіли: Одні – за Івана Хрестителя, другі – за Іллю, інші – за Єремію або за одного з пророків. ¹⁵Каже їм [Ісус]: А ви Мене за кого вважаєте? ¹⁶У відповідь Симон-Петро промовив: Ти є Христос, Син Бога Живого!».

«Від самого початку Петро вірив, що Ісус – Месія. Чимало людей, які були переконані проповіддю Івана Хрестителя і прийняли Христа, почали сумніватись у місії Івана після його ув'язнення і страти. Тепер же вони сумнівались у тому, що Ісус – обітований Месія. Значна частина учнів, котрі палко очікували, коли Ісус посяде престол Давида, залишили Його, зрозумівши, що Він не має такого наміру. Але Петро і його товариші залишилися вірними. Непостійність тих, хто ще вчора прославляв, а сьогодні осуджував, не зруйнувала віри справжнього послідовника Спасителя. Петро заявив: *"Ти є Христос, Син Бога Живого"*. Він не чекав, поки царські почесті увінчають його Господа, а прийняв Ісуса в Його пониженні...

Ісус відповів Петрові: *"Блаженний ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров тобі це відкрили, а Мій Отець Небесний"* (Від Матвія 16:17).

Істина, засвідчена Петром, – основа віри всіх християн. Вона, як наголосив Сам Христос, – вічне життя. Але знання Істини не повинно стати приводом для самопрославляння. Петрові ця істина відкрилася не тому, що він був особливо мудрим або благочестивим. Людська природа ніколи не зможе власними силами пізнати Божественне... Лише Дух усиновлення може відкрити нам глибину Божих діл... І те, що Петро зрозумів славу Христа, було доказом, що він "навчений Богом" (Від Івана 6:45)». – Бажання віків. – С.411, 412.

2. Про що я ніколи не повинен забувати, в міру того як збільшується кількість років сповідання мною християнства?

3. ТОЙ, ХТО ПРАГНЕ ВІДПОВІДЕЙ

а. Які біблійні приклади демонструють допитливий розум Петра і показують, як ми можемо зростати, виявляючи таку ж поведінку?

Від Матвія 15:15: «У відповідь Петро попросив Його: Поясни нам цю притчу»; *Від Матвія 18:21:* «Тоді, підійшовши до Нього, Петро сказав: Господи, якщо згрішить мій брат проти мене, чи маю йому прощати до семи разів?»; *Від Матвія 19:27:* «Тоді Петро, звернувшись до Нього, сказав: Ось ми залишили все й пішли за Тобою, то що нам буде?»; *Від Марка 13:3, 4:* «³Коли Він сидів на Оливній горі напроти храму, запитували Його на самоті Петро, Яків, Іван та Андрій: ⁴Скажи нам, коли це буде і яка ознака, коли все те має здійснитися?».

«Жодна освіта так не облагороджує кожную думку, кожне почуття і прагнення, як дослідження Святого Письма... З Біблії ми дізнаємося, як покращити нинішнє життя і як знайти вічне життя. Жодна інша книга не здатна задовольнити запити розуму та бажання серця. Черпаючи знання з Божого Слова і втілюючи їх у своє життя, люди можуть піднятися з безодні невігластва та морального виродження і стати Божими синами...

Як освітньому та виховному засобу Біблії не має рівних. Ніщо так не зміцнить і не розвине всі здібності учнів, як прагнення осягати величні істини одкровення. Розум поступово пристосовується до того, на чому зосереджує свою увагу. Якщо розум зайнятий лише звичайними питаннями і не розмірковує над величним і піднесеним, він перестане розвиватися і почне слабшати. Якщо розум ніколи не стикається зі складними проблемами і не прагне осягнути важливі істини, він згодом майже втратить здатність розвиватися...

У Божому Слові людський розум знаходить теми для найглибших роздумів та найвищих прагнень». – *Свідectва для церкви ви.* – Т.5. – С.24, 25.

«У школі Христа найдопитливіші можуть безпечно навчатися того, що принесе для них користь, як у сьогоднішньому житті, так і у вічності». – *Звернення до матерів.* – С.32.

б. Хоча допитливість щодо духовних питань заохочується (див. *Від Івана 5:39*), відносно яких питань здорова людська цікавість є обмеженою?

Второзаконня 29:28: «Те, що скрите, [належить] Господу, нашому Богу, а відкрите – нам та нашим дітям навіки, щоб ми виконували всі слова цього Закону».

«[Сатана] постійно намагається викликати в людях гріховну, нездорову цікавість, невгамовне бажання проникнути в таємниці Божественної мудрості та сили. Для багатьох людей, котрі докладають зусиль, аби дослідити те, що Бог вважав за потрібне приховати, залишаються непоміченими відкриті Ним істини, суттєво важливі для спасіння». – *Патріархи і пророки*. – С.54, 55.

«Ми не повинні самовпевнено намагатися підняти завісу, за якою Він приховує Свою велич... Той факт, що Його сила прихована і що Він оповитий грізними хмарами таємниці та неясності, є доказом Його милості, бо підняти завісу, яка приховує Божественну Присутність, – це смерть». // *Рев'ю енд Геральд, 7 квітня 1885 року*.

3. У наш час, коли є так багато факторів, які постійно відволікають, куди мені потрібно направити свою природну допитливість, якщо я насправді хочу бути навіки спасеним?

Середа

3 квітня

4. МАЛО ВІРИ – БАГАТО САМОВПЕВНЕНОСТІ

а. Чого ми повинні навчитися з першого записаного досвіду Петра, коли він завдяки вірі йшов по воді?

Від Матвія 14:28-31: «²⁸Петро, озвавшись до Нього, сказав: Господи, коли це Ти, накажи, щоб я пройшов до Тебе по воді! ²⁹Він же сказав: Іди! І, вийшовши з човна, Петро пішов по воді, щоб іти до Ісуса. ³⁰Та, побачивши сильний вітер, злякався, почав тонути і закричав, гукаючи: Господи, спаси мене! ³¹І зараз Ісус, простягнувши руку, схопив його та й каже йому: Маловірний, чому ти засумнівався?».

«[Петрові] слід було весь час дивитися вгору, на Ісуса, але він подивився вниз на бурхливі хвилі, і його віра похитнулася». – *Свідectва для церкви*. – Т.2. – С.273.

«Якщо грішник протягом усього свого життя не буде спогля-

дати розп'ятого Спасителя і не прийме вірою Його заслуги, то в такому разі він отримає не більше спасіння, ніж Петро, котрий тонує тоді, коли перестав дивитися на Ісуса. Сатана поставив перед собою певну мету – затьмарити образ Ісуса і змусити людей дивитися на людину... Протягом багатьох років церква дивилася на людину і багато чого чекала від неї, але не спрямовувала свій погляд на Христа, у Котрому зосереджені наші надії на вічне життя». – *Свідочтва для проповідників*. – С.93.

б. Незважаючи на те що Петро довгий час був з Ісусом, як він переоцінив себе та свою здатність встояти в серйозному випробуванні?

Від Матвія 26:33-35, 69-75: «³³У відповідь Петро сказав Йому: Навіть якщо всі спокусяться в Тобі, то я ніколи не спокушуся!
³⁴Ісус промовив до нього: Запевняю тебе, що цієї ночі, перш ніж заспіває півень, ти тричі від Мене відречешся. ³⁵Каже Йому Петро: Якби мені навіть треба було померти з Тобою, не відречуся від Тебе! Так само сказали і всі учні... ⁶⁹Петро сидів ззовні у дворі; до нього підійшла одна служниця, кажучи: І ти був з Ісусом галилейцем! ⁷⁰Але він відрікся перед усіма, промовивши: Не знаю, що ти кажеш! ⁷¹Коли ж він вийшов до брами, побачила його інша й каже тим, які там були: Цей був з Ісусом Назарянином! ⁷²І знову відрікся з клятвою: Я не знаю Цієї Людини! ⁷³Дещо згодом підійшли ті, які там стояли, і сказали Петрові: Та ти справді один з них, бо і твоя говірка тебе виявляє! ⁷⁴Тоді він почав зарікатися і клястися, що не знав [Цієї] Людини. І враз заспівав півень. ⁷⁵Тож згадав Петро слова, які сказав Ісус: Перше ніж півень заспіває, ти тричі відречешся від Мене. І, вийшовши геть, він гірко заплакав».

«Ніщо так не ображає Бога і не загрожує людській душі людини, як гордість та самодостатність. З усіх гріхів – це найбільш безнадійний і невиліковний». – *Наочні уроки Христа*. – С.154.

«Історія Петра яскраво ілюструє виховну роботу Христа. Сміливий, агресивний і самовпевнений, швидкий на сприйняття та активний до дій, швидкий на розплату і все ж таки великодушний у прощенні, Петро часто помилявся і був об'єктом докору... Терпеливо, з любов'ю Спаситель спілкувався зі Своїм завзятим учнем, намагаючись стримувати його самовпевненість і навчити його смиренності, покори та довіри.

Однак урок був засвоєний лише частково. Самовпевненість

не була повністю викорінена...

Для них усіх досвід Петра став уроком. Покладаючись лише на себе, неможливо витримати усі випробування. Ісус не міг запобігти гріхові, від якого Петро ще не відмовився. Але як Він простягнув руку, щоб врятувати його на озері, коли хвилі ледь не захлеснули Петра, так вічна Божа любов простягалася до нього знову, коли глибокі води загрожували поглинути його душу». – *Виховання*. – С.88, 89.

в. Чому багато років церковного членства не гарантують наявність міцнішої віри?

До римлян 11:20-22: «²⁰Гаразд. Вони відломилися через невірство, а ти тримаєшся вірою. Не величайся, але бійся. ²¹Бо коли Бог не пощадив природних галузок, то Він і тебе не пощадить. ²²Отже, поглянь на Божу милість і суворість: на тих, які відпали, – суворість, а на тебе – Божу милість, якщо будеш залишатися в милості; якщо ж ні, то будеш відрубаний»; *1 до коринтян 10:12*: «Тому, хто вважає, що він стоїть, нехай стережеться, аби не впав»; *1 до коринтян 8:2*: «Якщо хто вважає, ніби щось знає, то він нічого не знає так, як належить знати».

4. У яких сферах мого життя існує небезпека прояву самовпевненості та самодостатності?

Четвер

4 квітня

5. НАВЕРНЕНИЙ АПОСТОЛ

а. Чому Бог не завжди зупиняє нас, коли ми йдемо власним шляхом, хоча знає, що це може закінчитися гріхом і ганьбою для нас?

Ісаї 48:17: «Ось що говорить Господь, твій Викупитель, Святий Ізраїлів: Я – Господь, твій Бог, Котрий навчає тебе корисному, Котрий провадить тебе дорогою, якою потрібно ходити»; *Від Луки 22:31, 32*: «³¹[Сказав же Господь]: Симоне, Симоне, ось сатана випросив вас, щоби пересіяти, як пшеницю; ³²Я ж благав за тебе, щоб не забракло тобі віри; і ти, коли навернешся, зміцни своїх братів!».

«Христос сказав Петрові перед його зреченням: "Ти, коли на-вернешся, зміцни своїх братів!" (Від Луки 22:32). Ці слова вказували на велику плідну роботу, котру цей апостол мав виконати в майбутньому для віруючих. До такої роботи Петро був готовий завдяки власному досвідові падіння, страждання й покаяння. Лише збагнувши свою слабкість, він зрозумів, наскільки віруючому необхідно покладатися на Христа. Зазнавши бурі спокуси, він усвідомив: людина може перебувати в безпеці тільки тоді, коли не довіряє собі, а повністю покладається на Спасителя... Навернений і прийнятий... він мав поводитися з вівцями та ягнятами, довіреними його опіці, так само чуйно, як Христос повівся з ним». – *Дії апостолів.* – С.515, 516.

б. Як навернений Петро в останні роки свого життя у своїх посланнях підбадьорював віруючих, які проходили через випробування?

1 Петра 3:14: «Аколий терпите через праведність, то ви – блаженні. Їхнього залякування не бійтеся і не тривожтеся!»; **1 Петра 4:12-14:** «¹²Любі! Не дивуйтеся вогневі, що трапляється вам для вашого випробування, – наче якомусь дивному випадкові; ¹³але радійте, що ви є учасниками Христового страждання, щоб і при з'явленні Його слави ви раділи та веселилися. ¹⁴Ви блаженні, коли вас зневажають за Христове Ім'я, бо з вами перебуває Божий Дух слави. [Отже, ними зневажається, а вами прославляється]».

«Ці листи були написані людиною, котра багато постраждала за Христа й отримала щедре потішення від Бога: людиною, усе єство котрої зазнало перетворення під дією благодаті й котра мала тверду незмінну надію на вічне життя». – *Там саме.* – С.517.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Коли я чую голос Ісуса, який закликає мене в різних життєвих обставинах, що я повинен зробити для того, щоб відгукнутися так само швидко і ревно, як Петро?
2. Про що я ніколи не повинен забувати, в міру того як збільшується кількість років сповідання мною християнства?
3. У наш час, коли є так багато факторів, які постійно відволікають, куди мені потрібно направити свою природну допитливість, якщо я насправді хочу бути навіки спасеним?
4. У яких сферах мого життя існує небезпека прояву самовпевненості та самодостатності?
5. Як я можу отримати позитивні уроки зі своїх помилок?

«Чужинці й приходьки»

«З того радійте, навіть якщо тепер ви маєте бути дещо засмучені всілякими випробовуваннями» (1 Петра 1:6).

«Ми – чужинці, пілігрими, приходьки на землі. Тому не витрачаймо ж наші кошти на задоволення таких бажань, які Бог велить нам пригнічувати. Краще понад усе покажимо правильний приклад для своїх ближніх. Гідно представляймо нашу віру... Нехай ваш вплив переконає душі в тому, що Божі вимоги є святими». – *Свідоства для церкви*. – Т.6. – С.452.

Додаткові матеріали для вивчення:

Велика боротьба – С.17-38.

Неділя

7 квітня

1. ПОСЛАННЯ ДО ОСОБЛИВОЇ АУДИТОРІЇ

а. Як Петро називав християн, розсіяних у Малій Азії, до яких спочатку було адресоване його *Перше послання*?

1 Петра 1:1: «Петро, апостол Ісуса Христа, – вибраним у розсіянні на чужині: в Понті, Галатії, Кападокії, Азії і Витинії».

б. Хоча послідовники Христа є чужинцями й приходьками в цьому світі, ким їх вважає Бог?

1 Петра 1:1 (друга частина), 2: «¹...вибраним...²за передбаченням Бога Отця, освяченням Духа, на послух і окроплення кров'ю Ісуса Христа, – благодать вам і мир хай помножаться!»; *1 Петра 2:9*: «А ви – рід вибраний, царське священство, святий народ, придбаний, аби звіщати чесноти Того, Хто вас покликав із темряви до дивного Його світла»; *До ефесян 2:19*: «Тож ви більше не чужі й не захожі, а співгромадяни святих і домашні для Бога».

«Божий народ, правдивий Ізраїль, хоч і розпорошений поміж усіма народами, є лише чужинцем на землі, але громадянство його – на Небесах». – *Патріархи і пророки*. – С.447.

«Умовою прийняття в сім'ю Господа є вихід зі світу, відокремлення від його згубного впливу. Божий народ не повинен мати жодного зв'язку з ідолопоклонством у будь-якій його формі. Він має досягти вищого стандарту. Ми повинні

відрізняться від світу, і тоді Бог скаже: "Я прийму вас як членів Моєї царської родини, дітей Небесного Царя". Як віруючі в істину ми повинні насправді відокремитися від гріха і грішників. Наше громадянство – на Небесах.

Ми повинні чіткіше усвідомлювати цінність обітниць, які Бог нам дав, і більше цінувати честь, яку Він нам надав». – *Основи християнського виховання.* – С.481.

1. Що може нагадати мені про те, що в цьому світі я чужинець і прихोцько, котрий не повинен почуватися тут як удома?

Понеділок

8 квітня

2. ВИБРАНІ БОГОМ

а. Коли Петро називає нас «вибраними» Богом, чи означає це, що, як колись вибрані, ми не можемо загинути? Поясніть, порівнявши Від Івана 15:16 з Від Луки 3:8, 9; Від Луки 6:13-16 з Від Івана 6:70, 71; Ісаї 41:8, 9 з До римлян 11:20-23.

Від Івана 15:16: «Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас і настановив вас, щоб ви йшли та плід приносили, і щоби плід ваш залишався, аби те, що тільки попросите від Отця в Моє Ім'я, Він вам дав»; **Від Луки 3:8, 9:** «⁸Тож принесіть плоди, гідні покаяння, і не намагайтеся казати собі: Маємо батька Авраама! Бо кажу вам, що Бог може з цього каміння підняти дітей Авраамові.⁹ Адаже вже й сокира лежить біля коріння дерев; кожне дерево, яке не приносить доброго плоду, зрубують і вкидають у вогонь!»; **Від Луки 6:13-16:** «¹³А коли настав день, Він покликав Своїх учнів, вибравши з них дванадцятьох, яких і назвав апостолами:¹⁴Симона, якого назвав Петром, і Андрія, брата його, Якова й Івана, Пилипа й Вартоломія,¹⁵Матвія і Хому, Якова Алфеевого й Симона, званого Зилоном,¹⁶Юду Якового та Юду Іскаріотського, який став зрадником»; **Від Івана 6:70, 71:** «⁷⁰Відповів їм Ісус: Чи не дванадцятьох вас Я вибрав? Але один з вас є дияволом.⁷¹ Він говорив про Юду Іскаріота, [сина] Симона, бо він, будучи одним із дванадцятьох, мав Його зрадити»; **Ісаї 41:8, 9:** «⁸Ти ж, Ізраїлю, Мій слуго, Якове, якого Я обрав, – нащадки Авраама, Мого приятеля, –⁹ти, кого Я взяв від країв землі, покликав з найдальших куточків, запевнивши тебе: Ти – Мій слуга! Я тебе вибрав і Я тебе не відкину!»; **До римлян 11:20-23:** «²⁰Гаразд. Вони відломилися через невірство, а ти тримаєшся вірою. Не величайся, але бійся.²¹ Бо коли Бог не пощадив природних галузок, то Він і тебе не пощадить.²² Отже, поглянь на Божу милість і суворість: на тих,

які відпали, – суворість, а на тебе – Божу милість, якщо будеш залишатися в милості; якщо ж ні, то будеш відрубаний.²³ Та й вони, якщо не залишаться в невірстві, будуть прищеплені, адже Бог має силу їх знову прищепити».

«Коли Юду обрав наш Господь, його становище ще не було безнадійним. Він мав деякі гарні риси характеру. Допмагаючи Христу в Його праці, слухаючи Його промови й проповіді, Юда мав сприятливу нагоду побачити свої вади... Господь навіть довірив Юді вельми відповідальне служіння, яке могло допомогти йому зробити вибір: або далі розвивати жадібність, або розпізнати цей порок і виправити його. Юда носив невелику скриньку з грошима, що були призначені для бідних і на необхідні витрати...

Ці незначні суми були для Юди постійною спокусою... Наш Спаситель докоряв йому за цю жадібність. Юда не міг забути пережитого приниження і згодом за невелику суму погодився зрадити свого Господа. Серед тих, хто дотримується суботи, знайдуться такі люди, які в глибині серця будуть так само невірні Господу, як і Юда». – *Свідоцтва для церкви*. – Т.4. – С.41, 42.

б. На якому основному принципі ґрунтується обрання «за передбаченням Бога»?

2 Петра 3:9: «Не баритесь Господь з обітницею, хоч [це] деякі вважають за зволікання, але є довготерпеливий до нас, не бажаючи, аби хтось загинув, [а] щоб усі прийшли до каяття»; **1 до Тимофія 2:4:** «Який бажає, щоб усі люди спаслися і прийшли до пізнання істини»; **До ефесян 1:4, 5:** «⁴Оскільки Він вибрав нас у Ньому раніше від створення світу, щоб ми були святі й непорочні перед Ним у любові, ⁵наперед призначивши нас для того, щоб усиновити Собі через Ісуса Христа, згідно з уподобанням Своєї волі».

«Отець зливає Свою любов на вибраний народ, який живе серед людей цього світу. Це люди, яких Христос викупив ціною Своєї Власної Крові; і оскільки вони відгукнулися на заклик Христа, завдяки великому Божому милосердю, вони вибрані для спасіння як Його слухняні діти... Кожен, хто впокориться і стане як мале дитя, хто прийме Боже Слово і коритиметься йому з дитячою простотою, буде серед вибраних Божих дітей». // *Ознаки часу, 2 січня 1893 року*.

в. Що ми повинні робити, щоб залишитися серед вибраних і не повторити трагічну долю Юди?

2 Петра 1:10: «Тому, брати, все більше намагайтеся утвердити ваше покликання та обрання, тому що роблячи так, ніколи не спіткнетесь»;

2 Петра 3:17: «Тож ви, любі, заздалегідь знаючи про це, стережіться, щоб не були ви зведені оманю безбожних і не відступили від своєї непохитності»; **1 Івана 3:2, 3:** «²Улюблені! Тепер ми – Божі діти, але ще не виявилось, що будемо. Знаємо, що коли Він з'явиться, ми будемо подібні до Нього, адже побачимо Його таким, який Він є. ³І кожний, хто має цю надію на Нього, очищає себе, як і Він чистий».

«Якщо ми виконаємо поставлені Господом умови, то залишимося серед вибраних для спасіння. Досконалий послух Його Заповідям – це доказ того, що ми любимо Бога і не закам'яніли у гріхові». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1079.*

2. Як я можу залишитися серед вибраних і бути спасеним?

Вівторок

9 квітня

3. СЛОВА ПІДБАДЬОРЕННЯ

а. Кому віддається вся слава за обрання і визначення наперед нас на спасіння? Чому?

1 Петра 1:3: «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Який зі Свого великого милосердя через воскресіння з мертвих Ісуса Христа відродив нас до живої надії»;

Псалом 72:18, 19: «¹⁸Благословенний Господь Бог, Бог Ізраїлю – Єдиний, що творить чудеса! ¹⁹Благословенне Його славне Ім'я навіки! Вся земля нехай наповниться Його славою! Амінь! Амінь!».

«На початку свого *Першого послання* престарілий Божий слуга віддав своєму Господеві належну хвалу й подяку. "Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа"». – *Дії апостолів. – С.517.*

б. Якими словами Петро втішає братів, котрі зіткнулися з жорстокими переслідуваннями?

1 Петра 1:3 (остання частина), 4: «³... зі Свого великого милосердя через воскресіння з мертвих Ісуса Христа відродив нас

до живої надії, ⁴до нетлінної, непорочної і нев'янучої спадщини, збереженої на небі для вас». Дивіться також *До євреїв 11:26*: «Він уважав наругу Христа за більше багатство, ніж скарби Єгипту, тому що споглядав на нагороду».

«Перші християни тішилися цією надією на нетлінну спадщину на новій землі навіть під час найсуворіших випробувань та скорбот. *"З того радійте*, – писав Петро, – *навіть якщо тепер ви маєте бути децю засмучені всілякими випробовуваннями"* (1 Петра 1:6)». – Там саме. – С.517, 518.

в. Чому Бог дозволяє, аби Його вибрані зазнавали спокус, страждань та нещасть?

1 Петра 1:6, 7: «⁶З того радійте, навіть якщо тепер ви маєте бути децю засмучені всілякими випробовуваннями, ⁷щоб випробування вашої віри – набагато ціннішої за золото, яке гине, хоч і випробовується у вогні, – виявилось для похвали, слави і честі при з'явленні Ісуса Христа»; *Від Матвія 5:11, 12*: «¹¹Блаженні ви, коли будуть вас зневажати та переслідувати, і наговорюватимуть на вас усяке лукаве [слово], обмовляючи вас за Мене. ¹²Радійте й веселіться, бо велика нагорода ваша на небесах, адже так само переслідували пророків, які були перед вами».

«Випробування і перешкоди – це обрані Господом методи виховання та визначені Ним умови успіху. Той, Хто читає людські серця, знає їхні характери краще за них самих. Він бачить, що дехто має здібності й схильності, котрі, якщо їх правильно спрямувати, можуть бути використані для просування Його справи. У Своєму провидінні Він допускає для них різні ситуації й обставини, щоб вони могли побачити у своєму характері вади, про які не знали. Господь дає їм можливість виправити ці вади та приготуватися для Його служіння. Часто Він дозволяє вогню страждання спіткати їх, щоб вони могли очиститися.

Той факт, що ми змушені зазнавати випробувань, показує: Господь Ісус бачить у нас щось дорогоцінне, що бажає розвинути... Господь допускає Своїм вибраним опинитися в горнилі страждань, аби виявити, який їхній характер та чи можна буде приготувати їх для Його роботи». – *Служіння зцілення*. – С.471.

3. Що допоможе мені мужньо переносити випробування та спокуси?

4. ВИСЛОВИ ПРО ВІРУ

а. Яким єдиним способом Бог може привести нас до спасіння?

1 Петра 1:5: «Котрі силою Божою зберігаєтеся через віру для спасіння, яке готове з'явитися в останній час»; **Від Луки 8:48:** «Він же сказав їй: Дочко, віра твоя спасла тебе; іди в мирі!».

«Віра в Христа, яка спасає душу, не є такою, якою її уявляють багато людей. "Вірте, вірте, – вони вигукують, – тільки вірте в Христа, і ви будете спасенні. Це все, що вам потрібно зробити". Справжня віра не тільки повністю покладається на Христа щодо спасіння, але й призводить до досконалого послуху Божому Запові. Віра проявляється у вчинках». // *Рев'ю енд Геральд, 5 жовтня 1886 року.*

«Для того щоб Божа сила підтримувала нас через віру, нам потрібно постійно підносити бажання своєї душі до Бога в тихій молитві про допомогу, підкріплення та знання. Однак роздуми і молитва не можуть замінити серйозного і сумлінного ставлення до часу. І праця, і молитва необхідні для вдосконалення християнського характеру». – *Дивовижна Божа благодать. – С.317.*

б. Чому віра потребує випробувань?

1 Петра 1:7: «Щоб випробування вашої віри – набагато ціннішої за золото, яке гине, хоч і випробовується у вогні, – виявилось для похвали, слави і честі при з'явленні Ісуса Христа»; **Йова 23:10:** «Але Я [переконаний], що Він знає мою дорогу, – нехай Він мене випробує, вийду [чистим], наче золото»; **Якова 1:3:** «Знаючи, що випробування вашої віри розвиває терпеливість».

«У духовному житті кожної людини, котра врешті-решт здобуде перемогу, будуть періоди жахливого сум'яття й випробування, але знання Святого Письма дасть змогу пригадати натхненні Божі обітниця, які втішать серце та зміцнять віру в силу Всемогутнього... Випробування віри дорожче від золота. Усім треба зрозуміти, що це частина дисципліни в школі Христа, яка необхідна для того, щоб очистити людину від земного бруду». – *Дивовижна Божа благодать. – С.81.*

в. Як апостол Петро описує суть віри?

1 Петра 1:8, 9: «⁸Ви Його любите, не бачивши, ви вірите в Нього, хоча не бачите нині, радієте невимовною і преславною радістю, ⁹тому що досягаєте мети вашої віри – спасіння душ!».

Порівняйте це з визначенням віри, яке дав Павло.

До євреїв 11:1: «Віра є підставою для надії, те, що переконує про речі, недоступні для споглядання».

«Ніколи не забуваймо про те, що, якщо ми повністю довіряємо Христові, Він так само близький до нас, коли ми перебуваємо в долині, як і тоді, коли ми опиняємось на вершині гори. Голос сказав нам: "Чи не хочете ви скласти свій тягар на Носія тягаря Господа Ісуса Христа? Чи не хочете ви жити на сонячному боці хреста?"». – *Розум, характер і особистість*. – Т.2. – С.811.

4. Що може послабити або зміцнити мою віру?

Четвер

11 квітня

5. ТАЄМНИЦЯ СПАСІННЯ

а. Чому «спасіння благодаттю» через віру стало зрозумілішим після втілення та смерті Христа?

1 Петра 1:10-12: «¹⁰Про це спасіння розвідували та допитувалися пророки, які провістили для вас благодать. ¹¹Вони досліджували, на що або на який час у них вказував Дух Христа, наперед провіщаючи Христові страждання і славу, яка [настане] після цього. ¹²Їм було відкрито, що не для них самих, а й для нас служило те, що нині сповіщено вам через благовісників Духом Святим, посланим з неба, що бажають побачити ангели»; **Від Луки 10:24:** «Кажу вам, що численні пророки й царі бажали бачити те, що ви бачите, але не побачили, і почути те, що ви чуєте, але не почули!»; **1 Івана 1:1-3:** «¹Про те, що було від початку, що ми почули, що побачили на власні очі, що ми оглядали і до чого доторкнулися наші руки, – про Слово життя; ²і життя з'явилося, і ми побачили, і свідчимо, і сповіщаємо вам вічне життя, яке було в Отця і з'явилося нам. ³Те, що ми побачили й почули, сповіщаємо й вам, щоб і ви мали спільність з нами. А наша спільність – з Отцем і з Його Сином – Ісусом Христом».

«Навіть пророки, котрих особливо просвіщав Дух, не цілком розуміли значення доручених їм одкровенень...

Все ж... вони щиро прагнули прийняти усе те світло, яке Бог бажав їм відкрити... Який урок для Божого народу, котрий живе в християнську епоху! Адже ці пророцтва дані Божим слугам на користь і для повчання... Порівняйте їхній святий запал з безтурботно байдужим ставленням до цього Небесного дару вибраних Божих дітей наступних століть. Який докір байдужим людям, що полюбляють світські задоволення та безтурботне життя, та стверджують, що пророцтва є незрозумілими, і задовольняються цим». – *Велика боротьба*. – С.344.

б. Чому План викуплення є таємницею навіть для ангелів?

1 Петра 1:12 (остання частина): «... у що бажають проникнути ангели» (переклад з англ.); *1 до коринтян 4:9:* «Але я вважаю, що Бог поставив нас, апостолів, останніми, наче приречених на смерть, адже ми стали видовищем для світу, для ангелів і для людей».

«Прийшовши на Землю, щоб жити серед нас, Ісус повинен був відкрити Бога як людям, так і ангелам... Наш, порівняно невеликий, світ є своєрідним навчальним посібником для Всесвіту. Чудовий намір Божої благодаті, таємниця викупної любові – ось тема, в котру *"бажають проникнути ангели"*, котру вони будуть досліджувати протягом нескінченних віків. Як викуплені Землі, так і безгрішні мешканці інших світів, знаходитимуть у хресті Христовому тему для пізнання й оспівування». – *Бажання віків*. – С.19, 20.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Що може нагадати мені про те, що в цьому світі я чужинець і прихोцько, котрий не повинен почуватися тут як удома?
2. Як я можу залишитися серед вибраних і бути спасеним?
3. Що допоможе мені мужньо переносити випробування та спокуси?
4. Що може послабити або зміцнити мою віру?
5. Як я можу приділяти більше часу для глибшого вивчення Плану спасіння?

Слухняні Божі діти

«Очистивши [Духом] ваші душі на нелицемірне братолюбство через послух істині, ревно й щиросердечно любіть один одного» (1 Петра 1:22).

«Коли ми покладаємося на Христа вірою, наша робота тільки починається. Кожна людина має порочні та гріховні звички, які треба викоринити енергійними зусиллями. Кожна душа має боротися подвигом віри». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.20.

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – С.43-48.

Неділя

14 квітня

1. РЕТЕЛЬНО ВИБИРАЮЧИ ХІД ДУМОК

а. Згідно з Божим Словом, з чого починається справжня покура?

1 Петра 1:13, 14: «¹³Тому, підперезавши стегна вашого розуму, будучи тверезими, повністю покладіть надію на благодать, що приноситься вам у з'явленні Ісуса Христа. ¹⁴Як діти послуху, не потураючи в незнанні вашим попереднім пожадливістям»; **Доримлян 12:2:** «І не пристосовуйтеся до цього віку, але змінюйтеся оновленням [вашого] розуму, щоб ви пізнавали, що є Божа воля: добре, приємне і досконале».

«Будь-яка справжня реформація починається з очищення душі. Зміна в житті відбувається через відродження та відновлення розуму силою Святого Духа.

Споглядаючи Христа, ми змінюємося. Якщо розум постійно зосереджується на тимчасових речах, то ці помисли стають всепоглинаючими, впливаючи на характер людини, так що вона втрачає з поля зору Божу славу і забуває про неї. Вона втрачає надані їй можливості пізнати Небесні істини. Її духовне життя згасає». – *Сини та доньки Бога*. – С.105.

б. Куди спрямований природний хід людських думок і спонукань?

Буття 6:5: «Побачив Господь, що [дуже] велика розбещеність

людей на землі, й усі бажання їхніх сердець повсякчасно [спрямовані] лише на зло»; *Єремії 17:9*: «Серце [людини] лукаве понад усе, і вкрай зіпсуте, – хто його може осягнути?».

в. Що ми повинні робити, коли усвідомлюємо, що наші думки і спонукання є нечистими?

Дії 8:22: «Отже, покайся за це своє зло й молися Богові, може, проститься тобі задум твого серця».

1. Що я повинен робити, якщо гріховні чи непристойні думки з'являються в моєму розумі?

Понеділок

15 квітня

2. ПИЛЬНУВАННЯ НА РІВНІ ДУМОК

а. Як ми можемо "підперезати стегна нашого розуму" на практиці?

Буття 4:7: «Якби ти вчинив, як слід, то хіба [твоя жертва] не була би прийнята? А якщо ти не зробив так, як потрібно, то при дверях чатує гріх. Він спонукає до пожадання, але ти маєш над ним панувати».

«Хто не бажає стати жертвою сатанинських вивертів, той має пильно охороняти підступи до своєї душі: не читати, не слухати і не дивитися те, що здатне викликати нечисті думки. Думки не повинні безладно блукати, зупиняючись на кожній запропонованій ворогом душ темі. Серце необхідно старанно охороняти, бо зовнішнє зло пробудить зло внутрішнє, і душа блукатиме в темряві. "Підперезавши стегна вашого розуму, – писав Петро, – будьте тверезими"». – *Дії апостолів*. – С.518.

б. Чому надзвичайно важливо контролювати думки свого серця?

Притчі Соломона 23:7 (перша частина): «Бо він такий, як його думки...»; *Притчі Соломона 24:9 (перша частина)*: «Нерозумні наміри – гріх...».

«Ваші думки повинні бути підпорядковані Божій волі, і ваші почуття повинні перебувати під контролем розуму та релігійних принципів. Уява дана вам не для того, аби бунтувати і виходити

з-під контролю, не намагаючись при цьому якимось стримувати і дисциплінувати себе. Якщо думки порочні, то й почуття будуть гріховними, а думки й почуття у взаємозв'язку формують характер людини. Якщо ви вирішите, що вам як християнам не потрібно приборкувати свої думки та почуття, то потрапите під вплив злих ангелів, і вони із задоволенням перебуватимуть поруч із вами, керуючи вашою свідомістю. Якщо ви піддаєтесь своїм почуттям і дозволяєте думкам текти в руслі підозр, сумнівів і нарікань, то опинитеся серед найнещасніших смертних людей, і ваше життя закінчиться крахом». // *Рев'ю енд Геральд, 21 квітня 1885 року.*

в. Чому апостол Петро благає нас пильнувати і «покласти надію» на благодать?

1 Петра 1:13: «Тому, підперезавши стегна вашого розуму, будучи тверезими, повністю покладіть надію на благодать, що приноситься вам уз'явленні Ісуса Христа» порівняйте з **1 Петра 5:8:** «Будьте тверезі, пильнуйте. Ваш ворог – диявол – ходить і ричить, мов лев, шукаючи, кого б поглинути».

«Вірно стій на варті своїх думок. Добре охороняй усі підступи до твого серця. Ти маєш спорудити бар'єри проти підступів сатани. Пильнування в одному і недбалість в іншому не принесе користі... Перед нами виникнуть небезпеки, які ми повинні подолати, і наша єдина безпека – у Бозі». – *Цей день із Богом. – С.174.*

2. Як часто я повинен досліджувати своє серце, щоб розпізнати свої спонукання?

Вівторок

16 квітня

3. НЕ ПОТУРАЙТЕ КОЛИШНІМ ПОЖАДЛИВОСТЯМ І БУДЬТЕ СВЯТІ

а. У яких різних аспектах нашого життя ми повинні бути надзвичайно розсудливими, для того щоб стати святими?

1 Петра 1:14, 15: «¹⁴Як діти послуху, не потураючи в незнанні вашим попереднім пожадливостям, ¹⁵але як Той, Хто покликав вас, є святий, будьте й ви святі в усьому вашому житті»; **1 Петра 4:2, 3:** «²Щоб решту часу жити в тілі вже не за людськими пожаданнями, але за Божою волею. ³Адже достатньо минулого

часу [життя], коли ви виконували волю язичників, жили в розпусті, в пожаданнях, у пияцтві, в пристрастях, в гульті та в беззаконному служінні ідолам».

«І нехай ніхто не тішить себе думкою, що зможе легко й відразу залишити гріхи, що плекалися протягом певного часу. Це не так. Кожен виплеканий гріх послаблює характер та зміцнює звичку, результатом чого є фізичне, розумове й моральне зіпсуття. Ви можете розкаятися у своїх поганих учинках і повернутися на правильний шлях, але склад вашого розуму, близьке знайомство зі злом створюватимуть для вас труднощі у розпізнаванні добра і зла. Сатана використовуватиме сформовані шкідливі звички, щоб атакувати вас знову і знову». – *Наочні уроки Христа*. – С.281.

б. Хоча нам постійно нагадується про необхідність бути святими (1 Петра 1:15, 16) і це може звучати так, начебто цього можна досягти власними зусиллями, однак яким чином ми насправді можемо стати святими?

Левіти 20:7, 8: «⁷Ви ж освятіться і будьте святими, бо Я – Господь, ваш Бог, святий. ⁸Дотримуйтеся Моїх Заповідей і виконуйте їх. Я – Господь, Який освячує вас»; *До филип'ян 2:13*: «Адже то Бог за [Своєю] доброю волею викликає у вас і бажання, і дію»; *До Тита 3:5*: «Він нас спас не з [причини] праведних учинків, які ми вчинили, але зі Своєї милості через купіль відродження та оновлення Святим Духом».

«Незважаючи на те що ми не маємо жодних заслуг, завдяки великій доброті й Божій любові ми винагороджуємось так, ніби ці заслуги були нашими власними. Навіть якщо ми зробили все добро, на яке здатні, все ж таки ми залишаємось рабами, які нічого не варті... Те, що ми зробили, було здійснене виключно завдяки благодаті Христа, і за це нам не належить ніякої нагороди від Бога». // *Рев'ю енд Геральд, 27 червня 1893 року*.

в. Чому після заклику до пильнування апостол нагадує нам про прийдешній суд?

1 Петра 1:17: «І коли Отцем називаєте Того, Хто нелицемірно судить кожного за вчинок, у страху проводьте час вашого життя»;

До колосян 3:5, 6: «⁵Тому умертвіть [ваші] земні члени: розпусту, нечистоту, пристрасть, потяг до зла і жадобу до наживи, що є

ідолослужінням. ⁶Через це приходить гнів Божий на неслухняних синів».

«Усі діла людини досліджуються перед Богом та реєструються як праведні чи неправедні. Проти кожного імені в Небесних книгах з разючою точністю зазначені кожне погане слово, кожен самолюбивий вчинок, кожен невиконаний обов'язок і кожен таємний гріх, що майстерно приховується. Знехтувані перестороги та докори Духа Святого, прогаяні хвилини, невикористані можливості, добрий чи поганий вплив з його далекосяжними наслідками, – все це фіксується ангелом». – *Велика боротьба*. – С.482.

3. Яким чином я можу глибше усвідомити, наскільки важливою є святість у моєму житті?

Середа

17 квітня

4. ВИКУПЛЕНІ ХРИСТОМ

а. Що Петро наводить як вагому причину того, чому нам варто докладати зусиль для подолання колишніх пожадливістей, враховуючи те, що це також є нашим обов'язком?

1 Петра 1:4, 18, 19: «⁴До нетлінної, непорочної і нев'янучої спадщини, збереженої на небі для вас... ¹⁸Знаючи, що ви були викуплені від марного вашого життя, переданого батьками, не тлінним сріблом або золотом, ¹⁹а дорогоцінною кров'ю Христа, як непорочного й чистого Агнця»;

1 до коринтян 6:18-20: «¹⁸Утікайте від розпусти. Кожний гріх, який тільки чинить людина, є поза тілом. А хто чинить розпусту, той грішить проти власного тіла. ¹⁹Хіба ви не знаєте, що ваші тіла – це храм Святого Духа, Який є у вас і Якого ви маєте від Бога, і що ви не належите самим собі? ²⁰Адже ви викуплені за ціну. Тому прославляйте Бога у вашому тілі [та у вашому дусі, які належать Богові]».

«Усі люди були куплені цією безмежною ціною. Даруючи всі Небесні скарби цьому світові, віддаючи нам у Христі все Небо, Бог придбав волю, почуття, розум, душу кожної людської істоти. Усі люди – як віруючі, так і невіруючі – власність Господа. Усі покликані служити Йому, а великого судного дня від кожного

вимагатиметься дати звіт про те, як він відгукнувся на цей по-клик». – *Наочні уроки Христа.* – С.326.

б. Коли був створений План спасіння?

2 до Тимофія 1:8, 9: «⁸Тому не соромся свідчити про нашого Господа, ні мене – Його в'язня. Але злигодні за Євангелію перенось силою Бога, ⁹Який спас нас і покликав святим покликанням, – не за наші діла, але згідно зі Своєю постановою і благодаттю, яка дана нам в Ісусі Христі ще перед вічними часами».

«Бог знав про розвиток майбутніх подій ще до створення світу. Він не змінював Свого наміру відповідно до обставин, що склалися, але дозволив їм розвиватися і здійснитися. Він не створював такого стану речей, але знав, що він виникне. План, який мав бути втілений у разі падіння будь-кого з небожителів, – це прихована від вічності таємниця. Від вічності була передбачена Жертва, яка мала здійснити План спасіння грішного людства». // *Ознаки часу, 25 березня 1897 року.*

в. Звідки насправді приходить віра в Бога?

До римлян 10:17: «Тому віра – від слухання, а слухання – через Слово Христа»; **1 Петра 1:21:** «Через Нього ви повірили в Бога, Який підняв Його з мертвих і дав Йому славу, щоб ваша віра й надія були на Бога».

«Жодна людина не може створити віру. Дух, Котрий діє на людський розум і освячує його, породжує віру в Бога. Святе Письмо називає віру Божим даром, який має силу для спасіння і просвітлює серця тих, хто шукає істину як прихований скарб. Божий Дух закарбовує істину в серці. Євангелію названо "Божою силою на спасіння", тому що тільки Бог може зробити істину силою, здатною освятити душу». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт].* – Т.7. – С.940.

4. Що може сприяти моїй вдячності за ціну, яку Христос заплатив за мене?

5. ВІНЕЦЬ ПОСЛУХУ

а. Після того як апостол закликав віруючих боротися проти попередніх пожадлиостей, яку мету він представив як найвищу ступінь послуху?

1 Петра 1:22: «Очистивши [Духом] ваші душі на нелицемірне братолюбство через послух істині, ревно й щиросеречно любіть один одного».

«Петро продовжував: "Ревно й щиросеречно любіть один одного". Боже Слово – істина, канал, через який Господь зливає Свій Дух і силу. Послух Слову породжує чудовий плід – "щиросердечне братолюбство". Ця любов має Небесне походження, вона породжує благородні спонукання та безкорисливі вчинки». – *Дії апостолів.* – С.519.

«Очистивши [Духом] ваші душі на нелицемірне братолюбство через послух істині...». Наскільки важливим є для всіх, хто пов'язаний з цією роботою, як для тих, хто розповсюджує книги, так і для тих, хто працює в офісі, сумлінно зберігати і дотримуватися найвищих і найсвятіших принципів Божого Слова». – *Видавничі служіння.* – С.297.

«Нам необхідно плекати любов у своїх серцях, у нас не має бути схильності думати погане про наших братів. Менш за все нам потрібно судити про те, що вони роблять чи кажуть. Ми повинні бути біблійними християнами. [1 Петра 1:22 цитується]...

Нам потрібно вникати в суть своїх думок і почуттів, темпераменту, мети, слів і вчинків... Якщо ми не будемо старанно досліджувати своє серце у світлі Божого Слова, то самолюбство спонукатиме нас плекати значно кращу думку про себе, ніж нам слід мати». – *Цей день із Богом.* – С.83.

«Якби у нашому власному досвіді не було недоліків, ми б не ставилися до наших братів з такою підозрою. Саме той, хто відчуває докори власної совісті, так охоче осуджує інших. Нехай кожен остерігається і боїться самого себе... "Очистивши [Духом] ваші душі на нелицемірне братолюбство через послух істині"». // *Рев'ю енд Геральд, 29 жовтня 1901 року.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Що я повинен робити, якщо гріховні чи непристойні думки з'являються в моєму розумі?
2. Як часто я повинен досліджувати своє серце, щоб розпізнати свої спонукання?
3. Яким чином я можу глибше усвідомити, наскільки важливою є святість у моєму житті?
4. Що може сприяти моїй вдячності за ціну, яку Христос заплатив за мене?
5. Наскільки щирою є моя любов до моїх братів і сестер?

Боже Слово

«І, як новонароджені немовлята, жадайте чистого духовного молока, щоб на ньому ви зросли для спасіння» (1 Петра 2:2).

«Боже Слово – це насіння. Кожне насіння містить у собі зародок. У ньому сховане життя рослини. Так само і в Божому Слові є життя». – *Наочні уроки Христа.* – С.38.

Додаткові матеріали для вивчення:

Вісті для молоді. – С.189-191.

Неділя

21 квітня

1. ОBOB'ЯЗKOBA BИMOГA

а. Яку обов'язкову умову спасіння Ісус представив Своїм слухачам?

Від Івана 3:5-7: «⁵Ісус відповів: Знову й знову запевняю тебе: коли хто не народиться від води й Духа, не може ввійти до Божого Царства. ⁶Народжене від тіла є тілом, а народжене від Духа є духом. ⁷Не дивуйся з того, що Я сказав тобі: Вам потрібно народитися згори»; *Від Матвія 18:1-3:* «¹На той час підійшли до Ісуса учні й кажуть: То хто найбільший у Царстві Небесному? ²[Ісус] покликав дитину, поставив її серед них ³і сказав: Запевняю вас: якщо не навернетесь і не станете, як діти, не ввійдете в Царство Небесне».

б. На що вказує Петро як на засіб, за допомогою якого ми можемо навернутися (народитися згори)?

1 Петра 1:23: «Бо відроджені ви не з тлінного насіння, а з нетлінного, – живим Божим Словом, що перебуває [вічно]».

«Переміна серця, завдяки якій ми стаємо Божими дітьми, називається в Біблії народженням згори...»

Коли Істина стає незмінним принципом життя, душа відроджується "не з тлінного насіння, а з нетлінного, – живим Божим Словом, що перебуває вічно". Таке народження згори – результат прийняття Христа як Божого Слова. Коли Божественні

істини закарбовуються в серці Святим Духом, тоді з'являються нові поняття, а досі дремаючі сили пробуджуються до активної співпраці з Богом... Христос відкрив світові Істину. Він посіяв у людських серцях нетлінне насіння – Боже Слово.

Слово руйнує тілесну, земну природу і дає нове життя в Ісусі Христ-ті – богоподібність». – *Віра, якою я живу.* – С.19.

1. Якими є плоди справжнього навернення?

Понеділок

22 квітня

2. ВІЧНЕ У ПОРІВНЯННІ З ТИМЧАСОВИМ І ТЛІННИМ

а. Які пророчі слова процитував Петро, коли говорив про недовговічність і крихкість людського життя?

1 Петра 1:24: «Адже кожне тіло – немов трава, і всяка слава людини – як квітка рослини: засохла трава – і цвіт [її] опав»; *Ісаї 40:6-8:* «⁶А ще голос сказав: Сповіщай! І я запитав: Що сповіщати? Усяке тіло – трава, і вся його чарівність, як квітка польова. ⁷Засихає трава, і квітка в'яне від одного лише Господнього подиху. І справді, – люди, як трава. ⁸Трава засихає, квітка в'яне, але слово нашого Бога залишається незмінним повіки!».

б. З чим у Біблії порівнюється життя людини і чому?

Псалом 103:15, 16: «¹⁵Дні людини, як у трави, – вона квітує, як польова квітка, ¹⁶але пронесеться над нею вітер, і [її] не стане, – навіть місця її вже не видно»; *Якова 4:14:* «Ви, котрі не знаєте, що завтра станеться, яке ваше життя? Адже це пара, що на мить з'являється, а потім зникає».

«Ми не маємо часу, щоб його втрачати. Ми не знаємо, як скоро може закінчитися наш випробувальний термін. У кращому випадку ми маємо тут лише коротке життя, і нам не відомо, коли стріла смерті уразить наше серце...

Чи приготовлені ми? Чи пізнали ми Бога, Правителя Небес, Законодавця, та Ісуса Христа, Котрого Він послав у світ як Свого Представника? Коли справа нашого життя завершиться, чи зможемо ми сказати так, як сказав Христос – наш Взірець: "Я про-

славив Тебе на землі, завершив справу, яку Ти доручив Мені виконати... Я виявив Твоє Ім'я" (Від Івана 17:4-6)?». – Служіння зцілення. – С.454.

в. На відміну від людського життя, яке подібне до трави й пари, що є таким же вічним як Бог?

1 Петра 1:25: «А Слово Господнє перебуває вічно! А це те Слово, яке сповіщене вам у Євангелії»; **Псалом 119:89:** «Господи, Твоє слово навіки незмінне на небесах».

«Ісус сказав, що той, хто кладе Його вчення за основу свого характеру й життя, подібний до людини, котра збудувала свій дім на скелі. За кілька сотень років до цього пророк Ісая писав: "Слово нашого Бога залишається незмінним повіки!" (Ісаї 40:8). Апостол Петро через багато років після проголошення Нагірної проповіді, повторюючи слова Ісаї, додав: "А це те Слово, яке сповіщене вам у Євангелії" (1 Петра 1:25). Боже Слово – це єдина основа, що перебуває вічно. Це єдина вірна і надійна основа у світі. "Небо і земля проминуть, а Мої слова не проминуть" (Від Матвія 24:35).

Приймаючи ці слова, ми приймаємо Христа. І лише ті, які прийняли Його слова, справді будують на Ньому... Христос – Слово і відкриття Бога, відображення Його характеру, Його Закону, Його любові, Його життя, – ось єдина надійна Основа, і характер, "збудований" на Ній, може встояти.

Ми будуємо на Христі, коли коримося Його Слову... Святість... це плід повної віддачі Богові». – Блаженства, промовлені на горі. – С.148, 149.

2. Як дізнатися, чи готовий я зустріти Господа, якщо сьогодні вночі помру?

Вівторок

23 квітня

3. УСУВАЮЧИ КАМЕНІ СПОТИКАННЯ

а. Назвіть деякі камені спотикання, які заважають нам прийняти Боже Слово таким, яким воно є в Ісусі.

1 Петра 2:1, 2: «¹Отже, відкладіть усяке зло, всякий обман, лицемірство, заздрість та всілякі обмови ²і, як новонароджені немовлята, жадайте чистого духовного молока, щоб на ньому ви зросли для спасіння».

«Усім серцем прийміть слова Христа і будьте виконавцями Його слова. Ми не зможемо отримати благословення, які любов Христа і Його присутність можуть принести нам, якщо плекатимемо почуття, які руйнують єдність, про яку молився Христос, щоб вона існувала серед Його учнів». // *Рев'ю енд Геральд, 25 липня 1893 року.*

«Насамперед нам потрібно перемогти власне [я]. Ретельно досліджуйте своє серце. Постарайтеся побачити, що перешкоджає вільному доступу до нього Божого Духа». – *Наше найвище покликання. – С.21.*

«У нас не повинно бути різких слів, роздратованої лайки, бо Божі ангели перебувають у кожній кімнаті... Людина може припуститися незначних помилок, але слова осуду викликають у ній бажання помститися, і цим безчеститься Бог... Усяке слово, сказане необачно і необдумано, потрібно негайно взяти назад... Це наш обов'язок». – *У Небесних оселях. – С.182.*

б. Наведіть приклади того, як нескорена лють, лицемірство і заздрість заважали людям прийняти Боже Слово.

Буття 4:5-8: «⁵А на Каїна і на його жертву не звернув уваги. Тож Каїн дуже розлютився і спохмурніло його обличчя. ⁶І сказав Господь Каїнові: Чому ти розгнівався, і чому твоє обличчя спохмурніло? ⁷Якби ти вчинив, як слід, то хіба [твоя жертва] не була би прийнята? А якщо ти не зробив так, як потрібно, то при дверях чатує гріх. Він спонукає до пожадання, але ти маєш над ним панувати. ⁸Якось посварився Каїн зі своїм братом Авелем. І коли вони були в полі, то Каїн напав на свого брата Авеля та вбив його»; **Від Марка 15:10:** «Тому що він знав, що через заздрощі первосвященики Його видали»; **Дії 13:44, 45:** «⁴⁴А наступної суботи майже все місто зібралося, щоби послухати Господнє Слово. ⁴⁵Коли юдеї побачили натовп, то сповнилися заздрістю і заперечували те, що говорив Павло, [сперечалися і] хулили».

«Може видаватися, що на наші молитви не завжди надходить негайна відповідь... Коли ми звертаємося до Нього з проханням, Він може зауважити, що нам необхідно дослідити своє серце і покаятися в гріхах. Тому Він провадить нас через випробування, переживання, упокорюючи нас, аби ми могли побачити, що перешкоджає роботі Святого Духа в нас». – *Наочні уроки Христа. – С.143.*

«Заздрість – це не просто порок характеру, але справжнісінький

душевний розлад, який руйнує всі інші здібності...

Заздрісна людина заплющує очі на добрі якості та благородні вчинки ближніх. Вона завжди готова принижувати і виставляти в хибному світлі те, що, власне, є чудовим. Люди часто зізнаються в інших своїх недоліках і залишають їх, але від заздрісної людини навряд чи можна очікувати цього. Оскільки заздрити людині означає визнати її перевагу, гордість не дозволить жодних поступок. Якщо робиться спроба переконати заздрісну людину в її гріхові, вона стає ще більш закам'янілою...

Заздрісна людина поширює отруйну атмосферу всюди, де б вона не перебувала, розлучаючи друзів і розпалюючи ненависть та повстання проти Бога і людини». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.56.

3. Чи є в церкві брата або сестра, які мені не подобаються? Якщо так, то чому? Чи можуть приховані ревності або заздрість бути причиною такого ставлення до них?

Середа

24 квітня

4. «ЖАДАЙТЕ ЧИСТОГО ДУХОВНОГО МОЛОКА»

а. Вказавши на Боже Слово як на силу, здатну повернути наші душі, що Петро радить нам полюбити?

1 Петра 2:2: «І, як новонароджені немовлята, жадайте чистого духовного молока, щоб на ньому ви зросли для спасіння».

«Чим старанніше ви вивчатимете Біблію, тим більше цінуватимете її...

Ніщо не зміцнює розум так, як дослідження Біблії. Жодна інша книга не здатна так піднести думки, так розширити розумові здібності, як глибокі біблійні істини, котрі облагороджують. Якби Боже Слово вивчалось як слід, люди мали б широту розуму, шляхетність характеру, які так рідко зустрічаються в наш час.

Жодне знання не є таким надійним, таким послідовним, настільки далекосяжним, як знання, отримане завдяки вивченню Божого Слова». – *У Небесних оселях*. – С.135.

б. Назвіть одну з причин, через яку люди відмовляються досліджувати Боже Слово.

Від Івана 3:19, 20: «¹⁹Це і є суд, що світло прийшло у світ, але люди полюбили темряву більше, ніж світло, бо їхні діла були погані. ²⁰Адже кожний, хто чинить зло, ненавидить світло і не приходять до світла, щоби його вчинки не були осуджені, [тому що вони погані]».

«Ви нехтували Святим Письмом. Ви зневажаєте і відкидаєте свідоцтва, тому що вони викривають ваші улюблені гріхи і непокоїть ваше самовдоволення». – *Свідоцтва для церкви*. – Т.5. – С.49.

в. На що витрачали свій час багато філософів Афін? З якою проблемою стикаємося ми сьогодні, особливо через надмірне використання Інтернету та соціальних мереж?

Дії 2:21, 23, 32: «²¹І станеться, що кожний, хто покличе Господне Ім'я, спасеться!.. ²³Його, виданого згідно з Божим задумом і передбаченням, ви вбили, прибивши [до хреста] руками беззаконників... ³²Цього Ісуса воскресив Бог, свідками чого є ми всі»; **2 до коринтян 4:3, 4:** «³Якщо наша Євангелія закрита, то вона закрита для тих, які гинуть, – ⁴для невіруючих, яким бог цього віку засліпив розум, щоби [для них] не засяяло світло Євангелії слави Христа, а Він – образ Бога».

«О, якби молодь могла замислитись над тим, який вплив на її розум справляють збуджуючі історії! Чи можете ви після такого читання відкрити Боже Слово та з цікавістю читати слова життя? Можливо, ви вважаєте, що Божа Книга є нецікавою?» – *Християнська родина*. – С.416.

«Багато людей послаблюють свій розум читанням оповідань і романів та втрачають смак до Божого Слова. Вони стають розумово нетверезими, і не зможуть побачити у справжньому світлі серйозні питання життя та своєї долі, якщо не відмовляться від цієї практики». // *Рев'ю енд Геральд, 14 квітня 1891 року*.

4. Як часто мені необхідно особисто досліджувати Біблію?

5. ЗРОСТАЮЧИ ДУХОВНО

а. Що стане для нас неможливим, якщо ми старанно не вивчатимемо Боже Слово?

2 Петра 3:18 (перша частина): «Але зростаєте в благодаті й пізнанні нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа...».

«Апостол закликав віруючих досліджувати Святе Письмо, через правильне розуміння котрого вони можуть досягти вічності. Петро розумів: у житті кожної душі, котра врешті-решт перемаже, будуть труднощі та випробування. Але він знав і те, що розуміння Писань допоможе спокушуваному пригадати обітниці, котрі потішать серце і зміцнять віру у Всемогутнього». – *Дії апостолів.* – С.521.

б. У якій небезпеці перебувають ті, котрі «скуштували, що Господь добрий», але нехтують застосуванням Божого Слова до свого серця?

1 Петра 2:3: «Бо ви скуштували, що Господь добрий»; **До євреїв 6:4-6:** «⁴Адже неможливо, щоб ті, які раз були просвічені й скуштували небесного дару, стали співчасниками Святого Духа, ⁵скуштували доброту Божого Слова, силу майбутнього віку, ⁶і відпали, аби знову обновлятися для покаяння, повторно розпинаючи в собі та зневажаючи Божого Сина!».

«Багато братів і сестер із самовдоволенням оглядаються на ті довгі роки, протягом яких вони відстоювали істину. Вони вважають, що тепер мають право на винагороду за свої минулі випробування та послух. Однак чудові досвіди, пережиті ними в Божій роботі в минулому, роблять їх ще більш винними перед Ним, тому що вони не зберегли своєї чистоти і не йдуть вперед до досконалості. Вірність у минулі роки ніколи не компенсує недбалості та зневаги до свого обов'язку в сьогоднішній. Вчорашня правдивість людини не виправдає її сьогоднішньої брехливості». – *Свідчення для церкви.* – Т.5. – С.63.

«Шукаймо Господа особисто! Нехай ті, чий релігійний досвід у минулому був поверхневим, ближче наблизяться до Господа». – *Там саме.* – Т.9. – С.216.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Якими є плоди справжнього навернення?
2. Як дізнатися, чи готовий я зустріти Господа, якщо сьогодні вночі помру?
3. Чи є в церкві брат або сестра, які мені не подобаються? Якщо так, то чому? Чи можуть приховані ревності або заздрість бути причиною такого ставлення до них?
4. Як часто мені необхідно особисто досліджувати Біблію?
5. Опишіть різницю між зростанням у Христі та духовним застоєм.

Субота, 4 травня 2024 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ВСЕСВІТНІХ МІСІЙ

«Небеса обурені байдужістю до людських душ. Чи бажаємо ми знати, як на це дивиться Христос? Що відчувають батьки, коли дізнаються, що їхня дитина, загубившись у снігових заметах, була залишена на загибель тими, хто міг її врятувати?» – *Бажання віків.* – С.825.

З духовної точки зору, хто є цими дітьми, котрі «загубилися у снігових заметах»?

«Мільйони людських душ стоять на краю загибелі, закуті в ланцюги незнання й гріха; вони ніколи не чули про любов Христа до них. Якщо б ми опинилися на їхньому місці, то чого чекали б від оточуючих? На нас лежить серйозний обов'язок зробити усе можливе для страждаючих». – *Там саме.* – С.640.

«Світло Істини повинно засяяти всюди, щоб серця, які занурені нині в сон невігластва, прокинулися і пережили навернення. Євангелію слід проголошувати у всіх містах та країнах». – *Євангелізм.* – С.19.

«Але як прикликатимуть Того, в Кого не повірили? І як повірять у Того, про Кого не чули? І як почують без проповідника? А як можуть проповідувати, якщо не будуть послані?» (До римлян 10:14, 15, перша частина).

Зараз, поки двері ще відчинені, необхідно звершувати глобальну євангелізацію. Насправді, у даний час ми можемо повторити слова Ісуса: «Доки є день, потрібно, щоб ми робили діла Того, Хто Мене послав; надходить ніч, коли ніхто не зможе робити. Поки Я є у світі, Я – Світло для світу!» (Від Івана 9:4, 5).

Не всі можуть особисто поїхати туди, куди необхідно доставити звістку на цій зануреній у морок планеті. Тим не менш, поширення цієї звістки дечого вимагає від кожного з нас; час, турботу, енергію і гроші необхідно з щирим серцем вкласти в цю роботу, поки вся земля не освітиться Божою славою. Ваша щедрість щодо місій у всьому світі може багато змінити!

Ваші брати та сестри з Генеральної Конференції

Живе каміння

«І ви самі, немов живе каміння, збудуйтеся в духовний дім, щоби [бути] святим священством, приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа» (1 Петра 2:5).

«Ті, котрі розуміють істину для теперішнього часу, повинні спостерігати за тим, як вони слухають, як вони будують та навчають інших практичного застосування істини». – *Вибрані вісті*. – Кн.3. – С.22.

Додаткові матеріали для вивчення:
Дух Пророцтва. – Т.2. – С.272-274.

Неділя

28 квітня

1. ПРЕДСТАВЛЕНИЙ У МИНУЛОМУ

а. Звертаючись до пророцтва Ісаї (*Ісаї 28:16*), яку ілюстрацію використував Петро, представляючи Ісуса Христа?

1 Петра 2:4, 6: «⁴Приходьте до Нього – живого коштовного Каменя, знехтуваного людьми, але вибраного Богом...
⁶Адже в Писанні зазначено: Ось, Я кладу на Сіоні Камінь наріжний, вибраний, коштовний, і хто вірить у Нього, не буде засоромлений!».

б. На якій історичній події ґрунтується ця ілюстрація?

1 Петра 2:7: «Отже, для вас, які вірите, – дорогоцінність, а для тих, хто не вірить, – камінь, яким знехтували будівничі. Він став наріжним [каменем]».

«Під час будівництва храму Соломона камені повністю готувалися в каменоломні, тож коли їх привозили... робітникам залишалося тільки встановити їх на місце...»

Жоден інструмент не повинен був використовуватися для обробки каменю, коли його привозили до місця будівництва. З каменоломні був привезений один камінь неправильної форми для закладення основи храму. Однак будівничі не могли знайти

для нього місця... Він лежав там без діла, і будівничі обходили його стороною або спотикалися об нього, вельми роздратовані його присутністю. Довгий час він залишався відкинутим каменем. Але коли будівельники підійшли до закладки наріжного каменю, довгий час вони марно шукали камінь достатньої величини та міцності... [який би міг] витримати величезну вагу, що мала лягти на нього. Якби вони зробили нерозсудливий вибір каменю для цього важливого місця, безпека всієї будівлі опинилася б під загрозою...

Нарешті, увагу будівельників привернув цей великий камінь, і вони уважно оглянули його. Він уже витримував усілякі випробування... Камінь принесли, поставили на відведене йому місце і виявили, що він ідеально підходить». – *Дух Пророцтва*. – Т.3. – С.36, 37.

1. Як я можу переконатися в тому, що Основою моєї будівлі є Ісус, а не мої власні ідеї?

Понеділок

29 квітня

2. ГОЛОВНИЙ НАРІЖНИЙ КАМІНЬ

а. Хоча Ісус назвав Симона «Кифою», що означає «камінь» (*див. Від Івана 1:42; Від Матвія 16:18, 19*), чому Петро не міг бути «скелею», на якій Христос збудував Свою церкву?

Від Матвія 26:73, 74: «⁷³Дещо згодом підійшли ті, які там стояли, і сказали Петрові: Та ти справді один з них, бо і твоя говірка тебе виявляє! ⁷⁴Тоді він почав зарікатися і клястися, що не знав [Цієї] Людини. І враз заспівав півень»; *До галатів 2:11-13:* «¹¹Коли ж Кифа прийшов до Антіохії, я особисто виступив проти нього, бо він заслуговував на докір. ¹²Ще до того, як деякі прийшли від Якова, він їв разом з язичниками. А коли ті надійшли, він став сторонитися і відмежовуватися, боячись обрізаних. ¹³Лицемірили з ним й інші юдеї, так що й Варнава приєднався до їхнього лицемірства».

«Петро був швидким, різким, палким, сміливим та безкомпромисним, і Христос бачив у ньому матеріал, який би став у нагоді для Церкви». – *Свідоктва для церкви*. – Т.4. – С.488.

«Петро не був скелею, на якій могла бути заснована церква. Пекельні ворота все ж перемогли його, коли він зрікся свого Господа, клявся і божився, що не знає Його. Церква збудована

на Тому Єдиному, Кого не можуть перемогти сили пекла». – *Бажання віків*. – С.413.

«Христос не говорив про Петра як про скелю, на якій Він збирався заснувати Свою церкву. Його вислів "ця скеля" застосовувався до **Нього Самого** як до Основи християнської церкви. У книзі *Ісаї* (28:16) говориться про те саме... Це той самий камінь, про який згадується в *Євангелії від Луки* 20:17, 18... А також в *Євангелії від Марка* 12:10, 11...

Ці біблійні вірші переконливо доводять, що Христос є Скелею, на якій побудована церква». – *Дух Пророцтва*. – Т.2. – С.272, 273.

б. Наведіть докази того, що Петро був не основою церкви, а одним із братів-керівників.

До галатів 2:9: «Та визнавши дану мені благодать, Яків, Кифа та Іван, котрі вважаються стовпами, подали мені й Варнаві, як співучасникам, руки, щоб ми [йшли] до язичників, а вони – до обрізаних»; *1 Петра 5:1*: «Як співпресвітер і свідок Христових страждань, співучасник слави, що має відкритися, я прошу пресвітерів, які є між вами»; *До ефесян 2:20, 21*: «²⁰Збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос; ²¹на Ньому вся будівля, досконало збудована, зростає у святий храм у Господі».

«Яків як голова мав оголосити рішення Собору [див. *Дії 15 розділ*]: "Тому я вважаю, що не треба завдавати турбот тим язичникам, які навертаються до Бога" (*Дії 15:19*).

Це поклато край дискусіям. Тут ми бачимо спростування вчення римсько-католицької церкви про те, що Петро був головою церкви... Ніщо в житті цього апостола не дає підстав уважати, що він, як намісник Всевишнього, займав становище, вище за своїх братів». – *Дії апостолів*. – С.194, 195.

в. Кого Петро вважав єдиною міцною Скелею (Каменем) і справжньою Основою церкви?

1 Петра 2:3-6: «³Бо ви скуштували, що Господь добрий. ⁴Приходьте до Нього – живого коштовного Каменя, знехтуваного людьми, але вибраного Богом. ⁵І ви самі, немов живе каміння, збудуйтеся в духовний дім, щоби [бути] святим священством, приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа. ⁶Адже в Писанні зазначено: Ось, Я кладу на Сіоні Камінь наріжний, вибраний, коштовний, і хто вірить у Нього, не буде засоромлений!».

2. Христос побачив у Петрові якості, які були б дуже цінними для церкви. Що я можу зробити, щоб моя церква стала кращою?

Вівторок

30 квітня

3. КАМІНЬ СПОТИКАННЯ

а. Назвіть одну з якостей, притаманних Ісусу. Поясніть, як вона пов'язана з євангельською звісткою для грішників.

1 Петра 2:4 (перша частина), 7: «⁴Приходьте до Нього – живого коштовного Каменя... ⁷Отже, для вас, які вірите, – дорогоцінність, а для тих, хто не вірить, – камінь, яким знехтували будівничі. Він став нарижним [каменем]».

«Коли проголошується слово життя, нехай ваш щирий відгук засвідчить про те, що ви прийняли звістку з Небес. Я знаю, це виглядає надто старомодно, але такою є жертва подяки Богові за хліб життя, дарований голодній душі. Цей відгук на заклик Святого Духа стане силою для вашої душі та натхненням для ближніх. Це засвідчить, що в Божій будівлі є живі камені, які випромінюють світло». – *Свідectва для церкви.* – Т.6. – С.367.

б. Звідки ми знаємо, що навіть ті, котрі знайомі зі справжньою істиною, перебувають у небезпеці «спіткнутися, не вірячи в Слово»?

До римлян 9:31-33: «³¹А Ізраїль, який шукав Закону праведності, не досягнув Закону [праведності]. ³²Чому? Тому що шукали не з віри, а з діл [Закону]. Вони спіткнулися об камінь спотикання, ³³як написано: Ось, кладу на Сіоні камінь спотикання та скелю спокуси, і хто вірить у Нього, не буде засоромлений!»; *1 Петра 2:8:* «⁸І каменем спотикання, і скелею спокуси! Вони спотикаються, не вірячи в Слово; на це вони й поставлені».

«Господь у Своему великому милосерді послав найціннішу звістку для Свого народу через пасторів Ваггонера та Джоунса [на Генеральній Конференції АСД, яка проводилася в Міннеаполісі у 1888 році]. Ця звістка повинна була ще більшою мірою закарбувати в людях образ розп'ятого Спасителя, Його жертву за гріхи всього людства. Вона проголошувала виправдання через віру в

Невидимого, закликаючи всіх прийняти праведність Христа, яка проявляється у послуху всім Божим Заповідям. Багато хто втратив Ісуса з поля зору. Вони повинні знову спрямувати свій погляд на Його Божественну особистість, на Його заслуги та на Його незмінну любов до них». – *Свідощтва для проповідників*. – С.91, 92.

«Деякі люди плекали в собі ненависть проти тих, кого Бог послав нести особливу звістку світові. Вони розпочали цю сатанинську роботу в Міннеаполісі; коли ж вони побачили і відчули прояв Святого Духа, котрий свідчить про те, що звістка, яка проголошується, йде від Бога, вони зненавиділи її ще більше, оскільки вона викривала їхнє беззаконня. Вони не побажали упокорити свої серця і покаятися». – *Там саме*. – С.79, 80.

«Мені був показаний низький рівень духовного життя Божих дітей... вони відійшли від Нього і стали "теплыми". Вони знають теорію Істини, але не мають її сили, котра спасає». – *Свідощтва для церкви*. – Т.1. – С.210.

«Звістка, що звернена до Лаодикійської церкви, застосовується до нашого стану. Як чітко зображене становище тих, котрі думають, що мають повноту Істини і пишаються своїм знанням Божого Слова, тоді як у їхньому житті не відчувається його сили, котра освячує». – *Віра і діла*. – С.82, 83.

3. Як я можу опинитися в небезпеці, якщо вважатиму роки своєї вірної роботи для церкви чи свій прогрес у різних аспектах реформи заслугою для спасіння?

Середа

1 травня

4. НЕМОВ ЖИВЕ КАМІННЯ

а. Як Петро ілюструє християнське зростання?

1 Петра 2:5: «І ви самі, немов живе каміння, збудуйтеся в духовний дім, щоби [бути] святим священством, приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа».

б. Що значить бути «живим камінням» у Божому «духовному домі»?

До ефесян 4:13, 15, 16: «¹³Аж поки всі досягнемо єдності віри й пізнання Божого Сина, досконалого змужніння, міри зрілості – повноти Христа... ¹⁵А щоб ми в любові були правдомовні, щоб у всьому досягли зросту Того, Хто є Голова, – Христа. ¹⁶Від Нього – все тіло, складене і надійно

сполучене різними зв'язками в міру дії кожного окремого члена тіла, зростає на збудування самого себе в любові». Порівняйте це з *Об'явлення 3:1 (остання частина)*, 2: «¹...Я знаю твої діла, що маєш ім'я, наче ти живий, але ти мертвий. ²Будь чуйний і зміцнюй інших, які мають померти, бо Я не знайшов твоїх діл досконалими перед Моїм Богом».

«Тепер ми повинні працювати з цими дійсно розумними людьми... Ці необроблені камені ми зобов'язані принести до Божої майстерні, де вони будуть обтесані й відполіровані Божественною рукою і перетворені на дорогоцінні камені Божого храму, на живі камені, які випромінюють світло. Так вони можуть стати святим храмом для Бога». – *Євангелізм*. – С.573.

«Господь не прийме нещирого служіння та низки обрядів, які насправді позбавлені Христа. Його діти повинні бути живим камінням у Божій будівлі. Якби всі беззастережно віддали себе Богові, якби вони перестали прагнути розваг і подорожей, перестали б шукати спільнот, які люблять задоволення, і досліджували б Боже Слово... то вони ніколи не відчували б спраги до хвилюючих відчуттів чи змін. Якщо для нас дійсно важливо бути духовними, і якщо наше спасіння залежить від того, наскільки ми прикуті до Вічної Скелі, то чи не краще нам прагнути того, що утримає всю будівлю на головному наріжному камені, щоб у нашій вірі ми не були збиті остаточно і не зайшли в глухий кут». – *Основи християнського виховання*. – С.461, 462.

в. Що є найкращою «духовною жертвою», яку ми можемо принести Богові?

1 Петра 2:5 (остання частина): «...приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа»; *Псалом 51:19*: «Жертва Богові – це впокорений дух; серцем смиренним і впокореним Ти, Боже, не погордуєш»; *1 Самуїла 15:22 (друга частина)*: «... Послух кращий за жертву, й покірливість краща за баранячий жир!».

«У давнину всепалення та жертви не були приємні Богові, якщо їх приносили з нечистими намірами. Самуїл сказав: □... Послух кращий за жертву, й покірливість краща за баранячий жир!□ (1 Самуїла 15:22). Усі гроші, які є на землі, не зможуть купити

нам благословення Бога або дарувати нам бодай одну перемогу над гріхом.

Щоб якусь відкупитися від Бога, багато людей готові принести будь-яку жертву, крім тієї, яку їм **варто** принести, – підкорити свою волю Божій волі». – *Свідчення для церкви.* – Т.4. – С.84.

4. Що може зробити мене справді «живим камінням» у Божому храмі?

Четвер

2 травня

5. ЧИ Є МИ ТИМИ, ЗА КОГО СЕБЕ ВИДАЄМО?

а. Які слова Біблії ми схильні хвалькувато застосовувати до себе?

1 Петра 2:9 (перша частина), 10: «⁹А ви – рід вибраний, царське священство, святий народ... ¹⁰Ви колись [були] «ненарод», а тепер народ Божий; ви колись були «непомилувані», а тепер ви помилувані».

б. Лише до якого класу людей можуть бути застосовані вище наведені слова з 1 Петра 2:9?

1 Петра 2:5, 9 (остання частина): «⁵І ви самі, немов живе каміння, збудуйтеся в духовний дім, щоби [бути] святим священством, приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа. ⁹...аби звіщати чесноти Того, Хто вас покликав із темряви до дивного Його світла»; **Від Матвія 5:16:** «Тож нехай сяє ваше світло перед людьми, щоб вони побачили ваші добрі діла й прославили Отця вашого, Який на небесах»; **До римлян 2:28, 29:** «²⁸Тому що не той юдей, хто [є ним] з вигляду, і не те обрізання, що є назовні, на тілі. ²⁹Але той юдей, хто всередині такий; і те обрізання, що є в серці за Духом, а не за буквою; і такому похвала не від людей, а від Бога».

«Той, чий розум просвітлений завдяки тому, що Боже Слово відкривається його розумінню, усвідомить свою відповідальність перед Богом та світом, і він відчує, що його таланти потрібно розвивати таким чином, щоб вони принесли найкращі результати, – бо він мусить "звіщати чесноти", Того, Хто покликав його "із темряви до дивного Його світла" (1 Петра 2:9). Зростаючи в благодаті

та пізнанні Господа Ісуса Христа, він усвідомлюватиме свої власні недосконалості, відчуватиме своє справжнє невігластво, і постійно прагнутиме розвивати і розширювати свої розумові здібності, щоб стати розумним християнином». – *Поради батькам, вчителям і студентам.* – С.37.

«У Бога є народ, котрий не прийме знак звіра на свою праву руку чи на чоло. У Бога є справа, яку Його народ повинен виконати у цьому світі, – віддзеркалювати Його світло». // *Рев'ю енд Геральд, 15 квітня 1890 року.*

П'ятниця

3 травня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як я можу переконатися в тому, що Основою моєї будівлі є Ісус, а не мої власні ідеї?
2. Христос побачив у Петрові якості, які були б дуже цінними для церкви. Що я можу зробити, щоб моя церква стала кращою?
3. Як я можу опинитися в небезпеці, якщо вважатиму роки своєї вірної роботи для церкви чи свій прогрес у різних аспектах реформи заслугою для спасіння?
4. Що може зробити мене справді «живим камінням» у Божому храмі?
5. Що відрізняє святого, «вибраного» християнина від того, хто просто претендує на це ім'я?

Свідоцтво для світу

«Оскільки така Божа воля, щоб вони добрими вчинками приборкували неуцтво немудрих людей» (1 Петра 2:15).

«Вінець Христа має бути піднесений над коронами земних володарів». – Дії апостолів. – С.68.

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С.358-361.

Неділя

5 травня

1. СТРИМУЮЧИСЬ ВІД ТОГО, ЩО ВОЮЄ ПРОТИ ДУШІ

а. Яка битва є однією з найважливіших і найскладніших для кожного чужинця і мандрівника?

1 Петра 2:11: «Улюблені, благаю вас, як чужинців і мандрівників, стримуватися від тілесних пожадлиностей, які воюють проти душі»; **1 Івана 2:15, 16:** «¹⁵Не любіть світу, ні того, що у світі: коли хто любить світ, в тому немає любові Отця. ¹⁶Адже все, що у світі, це: пожадливість тіла, пожадливість очей і життєва гордість; це не від Отця, а від світу».

«Апостол Петро розумів взаємозв'язок між розумом і тілом, і тому він підніс голос, застерігаючи своїх братів: "Улюблені, благаю вас, як чужинців і мандрівників, стримуватися від тілесних пожадлиностей, які воюють проти душі" (1 Петра 2:11). Багато хто вбачає в цих словах застереження від розпусти і аморальності, але вони мають глибше значення. Це заклик припинити всяке потурання апетиту або пристрастям, адже це шкодить здоров'ю. Спотворений апетит поступово стає войовничою пристрастю. Апетит був даний нам з доброю метою, а не для того, щоб, спотворившись, стати знаряддям смерті, зведеним до рівня "тілесних пожадлиностей, які воюють проти душі"...

Силу спокуси потуранню апетитові можна виміряти лише невимовними стражданнями нашого Викупителя, під час тривалого посту в пустелі. Він знав, що потурання спотвореному апетитові настільки притуплює сприйняття людини, що вона

стає нездатною розпізнавати святе... Якщо сила спотвореного апетиту справила настільки величезний вплив на людський рід, що для її знищення знадобилося, щоб Божий Син заради нас витримав майже шість тижнів посту, – яка ж величезна робота чекає на християнина! Однак якою б важкою не була боротьба, християнин може вийти переможцем. За допомогою цієї Божественної сили... християнин теж може здобути цілковиту перемогу у своїй битві з гріхом і, врешті-решт, бути увінчаним вінцем переможця в Божому Царстві». – *Поради щодо їжі та харчування.* – С.166, 167.

1. Як я можу звільнитися від рабства апетиту та пристрастей?

Понеділок

6 травня

2. ПРОПОВІДЬ ЗА ДОПОМОГОЮ ДОБРИХ СПРАВ

а. Чому всі щирі християни сприймаються як чужинці й приходьки і навіть як вороги цього світу?

1 Петра 2:12: «Мати добру поведінку серед язичників, щоби через те, за що вас обмовляють, мов злочинців, побачивши добрі діла, прославили Бога в день відвідин»; *1 до коринтян 1:18, 23:* «¹⁸Тому що слово про хрест є безумством для тих, хто гине, а для нас, які спасаємося, це – Божа сила... ²³Ми ж проповідуємо розп'ятого Христа: для юдеїв – це спокуса, а для греків – безумство»; *1 до коринтян 2:14:* «Адже душевна людина не приймає того, що від Божого Духа, бо для неї це безумство й вона не може [цього] зрозуміти, тому що це досліджується духовно».

«Серед євреїв, що слухатимуть його, буде багато таких, яких розгніває вістка, котру він збирався проповідувати. Греки ж розцінять його слова як повну нісенітницю. Якщо [Павло] намагатиметься показати, що між хрестом та облагородженням і спасінням людства існує якийсь зв'язок, на нього будуть дивитися як на безумного.

Для Павла хрест мав надзвичайне значення». – *Дії апостолів.* – С.245.

«Дух сучасного світу і сьогодні суперечить духові Христа, як це було в попередні часи; і ті, хто проповідує Боже Слово в його чистоті, користуються сьогодні не більшою прихильністю, ніж їхні попередники. Форми боротьби проти правди можуть

змінюватися, її ворожість може бути не такою відвертою, більш замаскованою, однак та сама ворожнеча існуватиме і проявлятиметься до кінця цього світу». – *Велика боротьба*. – С.144.

б. На що вказує Петро як на найкращий спосіб проповіді Євангелії та боротьби з «неуцтвом немудрих людей»?

1 Петра 2:12, 15: «¹²Мати добру поведінку серед язичників, щоби через те, за що вас обмовляють, мов злочинців, побачивши добрі діла, прославили Бога в день відвідин... ¹⁵Оскільки така Божа воля, щоб вони добрими вчинками приборкували неуцтво немудрих людей».

«Наші служителі та вчителі повинні відкривати грішному світові Божу любов. Нехай вони проголошують слово Істини, зі сповненими ніжності серцями. До всіх, хто помиляється, необхідно ставитися з лагідністю Христа. Якщо ті, для кого ви працюєте, не відразу сприймуть Істину, не докоряйте їм, не критикуйте і не осуджуйте їх. Пам'ятайте, що ви повинні представляти Христа в Його лагідності, доброти та любові. Ми повинні бути готовими зустріти невір'я та протидію. Істина змушена завжди стикатися з цими чинниками. Однак, зустрічаючи найзапекліший опір, не осуджуйте своїх супротивників...

Вам слід лагідно ставитися до тих, хто перебуває в омані, адже чи не були ви самі нещодавно сліпі у своїх гріхах? І, беручи до уваги терпіння, що Христос проявляє до вас, хіба вам самим не слід бути ніжними і терплячими до ближніх? Бог неодноразово вмовляє нас проявляти велику доброту до тих, хто чинить опір нам, щоб наш вплив на людей не був згубним і не відводив від Бога». – *Свідчення для церкви*. – Т.6. – С.120, 121.

2.Що зробить моє життя живим свідченням сили Євангелії?

Вівторок

7 травня

3. ХРИСТІЯНСЬКА ПОКІРНИСТЬ

а. Опишіть, яке ставлення ми повинні виявляти до цивільної влади і законів країни.

1 Петра 2:13-17: «¹³Отже, підкоріться всякій людській владі задля Господа, – чи цареві, як володареві, ¹⁴чи правителям, як від

Нього посланих, аби карати злочинців і хвалити тих, хто чинить добро. ¹⁵Оскільки така Божа воля, щоб вони добрими вчинками приборкували неуцтво немудрих людей, ¹⁶як вільні, – котрі не використовують свободу як прикриття для зла, – але як раби Божі. ¹⁷Шануйте всіх, любіть братерство, бійтеся Бога, поважайте царя».

«Апостол чітко показав, як віруючі повинні ставитися до цивільної влади: *"Отже підкоріться всякій людській владі"*». – *Дії апостолів*. – С.522.

б. Наведіть приклади того, що необхідно робити у випадках, коли закон країни суперечить Божому Запові. Яке ставлення ми повинні виявляти при цьому?

Дії 5:29: «Та Петро й апостоли у відповідь сказали: Потрібно більше слухатися Бога, ніж людей!»; *Вихід 1:15-17*: «¹⁵[Ба більше], єгипетський цар наказав єврейським повитухам (ім'я першої з них Шіфра, а ім'я другої – Пуа): ¹⁶Коли допомагаєте єврейкам під час пологів, то спостерігайте: якщо народжується хлопчик, то вбивайте його, а якщо дівчинка, – нехай живе. ¹⁷Але повитухи боялися Бога і не чинили так, як велів їм єгипетський цар. Вони залишали живими і хлопчиків»; *Даниїла 6:7-10, 21, 22*: «⁷Якось ці урядовці й сатрапи прийшли до царя і сказали йому: Живи повіки, царю Дарію! ⁸Всі урядовці царства, намісники, сатрапи, радники та інші службовці вважають, що потрібна царська Постанова, обов'язкова для виконання, яка забороняла би будь-якому впродовж тридцяти днів звертатися з проханням до будь-якого бога, чи людини, окрім тебе, царю. Хто ж [її порушить], буде вкинутий у лев'ячу яму. ⁹Отже, царю, дай розпорядження і підпиши наказ, аби, згідно з непорушним законом мідійців і персів, вона не могла бути скасована, або відкликана. ¹⁰Цар Дарій затвердив таку постанову підписом... ²¹Наблизившись до ями, цар жалібним голосом заволав до Даниїла, звертаючись до нього такими словами: Даниїле, слуго Живого Бога! Чи зміг твій Бог, Котрому ти незмінно служиш, врятувати тебе від левів? ²²Даниїл так відізався до царя: Царю, живи повіки!».

«Я бачила, що наш обов'язок – у будь-якому випадку підкорятися законам нашої країни, якщо тільки вони не суперечать вищому Запові, який Бог промовив Своїм голосом на горі Сінай». – *Свідоцтва для церкви*. – Т.1. – С.361.

«Ми не повинні зневажати чи ігнорувати владу. Наші слова, викладені в усній чи письмовій формі, повинні бути ретельно зваженими, аби про нас не склалося враження, ніби ми проти закону чи порядку. Нам не слід вдаватися до нерозважливих слів чи вчинків, що можуть зачинити перед нами усі двері. Наш обов'язок – йти вперед в Ім'я Христа, захищаючи довірені нам істини. І якщо люди заборонятимуть нам виконувати цю роботу, ми повинні сказати так, як сказали апостоли». – *Дії апостолів*. – С.69.

«Той, у кого Божий Закон написаний у серці, радше коритиметься Богові, ніж людині... Божий Закон містить у собі вищу мудрість і має найвищий авторитет.

Мені було показано, що Божі діти, які є Його особливим скарбом, не можуть брати участь у цій заплутаній війні [Громадянська війна в США, 1861-1865 рр.], оскільки вона суперечить усім принципам їхньої віри. В армії вони не зможуть одночасно виконувати накази офіцерів і коритися Істині. Їм доведеться весь час діяти всупереч своїй совісті». – *Свідectва для церкви*. – Т.1. – С.361.

в. Якщо ми є "слугами" на своєму робочому місці, то якими ми повинні бути працівниками?

1 Петра 2:18: «Слуги, із повним страхом коріться панам не тільки добрим та лагідним, а й прикрим»;

До колосян 3:23: «Що тільки робите, робіть від душі, наче для Господа, а не для людей».

«Навіть найскромніша робота може нас чогось навчити, і якби всі ставилися до неї так, то побачили б у праці благородство». – *Основи християнського виховання*. – С.315.

3. Яким чином я можу краще виявляти послух владі?

Середа

8 травня

4. «СТРАЖДАЮЧИ НЕСПРАВЕДЛИВО»

а. Яким має бути наше ставлення до тих людей, які погано поведуться з нами, ображають, зневажають нас чи глузують з нас?

1 Петра 2:19, 20: «¹⁹Тому що це благодать [перед Богом], коли хто свідомо, задля Бога переносить злидні, страждаючи несправедливо. ²⁰Адже яка честь, коли зазнаєте покарання за

провини? Але коли терпите й страждаєте, роблячи добро, – це благодать перед Богом»; *До римлян 12:19-21*: «¹⁹Не мстіть за себе, любі, але дайте місце гніву [Божому], як написано: В Моїй владі є помста, і Я віддам, – каже Господь. ²⁰Але якщо твій ворог голодний, – нагодуй його; якщо спраглий, – дай йому пити; роблячи це, ти нагортаєш йому на голову палаюче вугілля. ²¹Не будь переможений злом, але перемагай зло добром».

«Ми не можемо дозволити собі нервуватися з приводу будь-якого дійсного або уявного зла, учиненого нам. Ворог, якого потрібно найбільше боятися, – це наше "я". Жодний вид пороку не справляє більш згубного впливу на характер, ніж людська пристрасть, не керована Святим Духом. Жодна інша здобута нами перемога не буде такою дорогоцінною, як перемога, отримана над самим собою. Ми не повинні дозволяти нашим почуттям бути легко вразливими. Ми маємо жити не для того, щоб оберігати свої почуття або свою репутацію, а щоб спасати душі... Що б інші не думали про нас і як би не поводитися з нами, це не повинно порушувати нашу єдність із Христом...

Не відплачуйте тим самим! Наскільки можливо, усуньте всяку причину непорозуміння. Уникайте і видимості зла. Аби бути в мирі з іншими, робіть усе можливе, не жертвуючи принципом...

Коли з вами говорять роздратовано, ніколи не відповідайте в тому ж дусі». – *Служіння зцілення*. – С.485, 486.

б. Чому Бог дозволяє нам страждати від рук жорстоких і нечестивих людей?

Від Матвія 5:11, 12, 43-48: «¹¹Блаженні ви, коли будуть вас зневажати та переслідувати, і наговорюватимуть на вас усяке лукаве [слово], обмовляючи вас за Мене. ¹²Радійте й веселіться, бо велика нагорода ваша на небесах, адже так само переслідували пророків, які були перед вами... ⁴³Ви чули, що було сказано: Люби ближнього свого і ненавидь свого ворога. ⁴⁴А Я кажу вам: Любіть ваших ворогів, [благословляйте тих, хто проклинає вас, робіть добро тим, хто ненавидить вас], і моліться за тих, які [кривдять і] переслідують вас, ⁴⁵щоби бути вам синами вашого Отця, Того, Хто на небі, Який Своєму сонцю велить сходити над злими і над добрими та посилає дощ на праведних і на неправедних. ⁴⁶Бо коли любите тих, хто вас любить, то яку нагороду [від цього] маєте? Хіба не те саме й митники роблять? ⁴⁷Коли вітаєте тільки ваших братів, то що особливого робите? Чи не так і язичники

роблять? ⁴⁸Тож будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний».

«Таємниче Провидіння, яке допускає праведним терпіти гоніння і переслідування від рук нечестивих, є причиною великого збентеження і нерозуміння. Деякі майже втрачають віру в Бога через те, що Він дозволяє, щоб найгірші люди жили добре, а праведні та благородні зазнавали від них утисків і страждань. "Хіба можливо, – запитують вони, – щоб Той, Хто є справедливий, милосердний, а також всемогутній, міг зносити таку несправедливість і пригноблення?" Це питання недоречне. Бог дав нам достатньо доказів Своєї любові. Ми не повинні сумніватися в Його доброті лише через те, що не здатні зрозуміти планів Його Провидіння...

[Господь] ніколи не забуває і не залишає Своїх дітей і не зневажає ними, але Він дозволяє безбожникам виявити їхній справжній характер, щоб ніхто з тих, хто бажає виконувати Його волю, не був ошуканий щодо їхніх намірів. Часто Він допускає, щоб праведні переходили через горнило випробувань, щоб очиститись». – *Велика боротьба*. – С.47, 48.

4. Коли мене неправдиво звинувачують або навіть кричать на мене, що я маю робити у відповідь?

Четвер

9 травня

5. НАСЛІДУЮЧИ ПРИКЛАД

а. Закликавши християн зустрічати страждання і переслідування з радістю, який найвагоміший аргумент Петро наводить на користь того, щоб так чинити?

1 Петра 2:21-24: «²¹На це ви були покликані, тому що й Христос постраждав за нас, залишивши нам приклад, щоб ми йшли Його слідами. ²²Він не вчинив гріха, і не знайдено підступу в устах Його; ²³коли Його лихословили, Він не лихословив; страждаючи, не погрожував, а передавав Тому, Хто судить справедливо. ²⁴Він Сам Своїм тілом підняв наші гріхи на дерево, щоб ми, померши для гріхів, жили для праведності; Його ранами ви оздоровлені».

«Ісус витерпів задля нас більше, ніж будь-хто з Його послідовників змушений буде витерпіти від жорстокості безбожних людей. Ті, котрі покликані зносити тортури і навіть зазнають

мученицької смерті, лише йдуть слідами Божого Сина». – *Велика боротьба*. – С.47.

б. Яку надихаючу ілюстрацію представляє апостол наприкінці своїх роздумів про те, як ми повинні переносити страждання?

1 Петра 2:25: «Адже ви були як блукаючі вівці, а тепер повернулися до пастиря і наставника ваших душ»; *Від Івана 10:11*: «Я – Пастир добрий! Пастир добрий кладе Свою душу за овець».

«Христос зображений Тим, Хто розшукує зниклих овець. Його любов обіймає нас, повертаючи до Його отари. Його любов дає нам привілей сидіти поруч із Ним у Небесних оселях». – *Свідोцтва для церкви*. – Т.6. – С.479.

«Усі наші працівники – служителі, вчителі, лікарі, директори – повинні пам'ятати, що вони пообіцяли співпрацювати з Христом... Вони повинні постійно відчувати любов Спасителя, Його пильність, Його ніжність і Його провидіння. Вони повинні дивитися на Нього як на Пастиря та Наставника своїх душ. Тоді вони матимуть співчуття та підтримку Небесних ангелів. Христос стане їхньою радістю і вінцем тріумфу. Їхніми серцями керуватиме Святий Дух, і вони здобудуть знання Істини, яке просто номінальні віруючі ніколи не зможуть здобути». – *Поради батькам, вчителям і студентам*. – С.284.

П'ятниця

10 травня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як я можу звільнитися від рабства апетиту та пристрастей?
2. Що зробить моє життя живим свідченням сили Євангелії?
3. Яким чином я можу краще виявляти послух владі?
4. Коли мене неправдиво звинувачують або навіть кричать на мене, що я маю робити у відповідь?
5. Що зробить мене по-справжньому готовим страждати за Ісуса?

Звернення до чоловіків і дружин

«Побачивши ваше чисте життя у пошані» (1 Петра 3:2).

«Родинне вогнище – надто священне місце, щоб бути опоганим вульгарністю, нечистотою та взаємними докорами. Є Свідок, Котрий проголошує: "Я знаю твої діла". Нехай любов, істина, доброта і довготерпіння будуть рослинами, що насаджуються в саду серця». – *Розум, характер і особистість*. – Т.1. – С.157.

Додаткові матеріали для вивчення:
Християнська родина. – С.99-112, 177-180.

Неділя

12 травня

1. БІБЛІЙНА ЧЕСНОТА, ПРО ЯКУ ЧАСТО ЗАБУВАЮТЬ

а. Який життєво важливий принцип сімейного щастя часто відкидається жінками сьогодні?

1 Петра 3:1 (перша частина): «Так само дружини: підкоряйтеся своїм чоловікам...»;

До ефесян 5:22-24: «²²Дружини, [коріться] своїм чоловікам, як Господу, ²³адже чоловік є голова дружини, як Христос – Голова Церкви, Він же – Спаситель тіла. ²⁴Як Церква кориться Христові, так і дружини – чоловікам у всьому»; **До колосян 3:18:** «Дружини, слухайтеся своїх чоловіків, як личить у Господі».

«Сестро, чого ви очікували від свого чоловіка, коли виходили за нього заміж? Невже ви розраховували, що візьмете кермо влади у свої руки і узгодите його волю з вашою спотвореною та впертою волею? Скільки спокою, задоволення, миру та радості знайшов ваш чоловік у подружньому житті? – Дуже мало... Дружина повинна вважати себе не лялькою, яку треба доглядати, а жінкою, яка повинна підставити плече під реальні, не уявні тягарі, і жити розважливим, змістовним життям, розуміючи, що крім неї самої є й інші речі, про які треба думати.

Як ви вважаєте, чи не розчарує вас вашого чоловіка те, що ви є такою, якою вас показав мені Бог? Хіба одружуючись з вами, він припускав, що ви не носитимете тягар, не розділятимете труднощі й не проявлятимете самозречення? Чи думав він, що ви не вважатимете себе зобов'язаною виявляти самовладання, бути життєрадісною, доброю, терплячою та розсудливою?». – *Рукописи*. – Т.17. – С.310, 311.

б. Яким є найефективніший спосіб, за допомогою якого наведена дружина може повернути свого невіруючого чоловіка?

1 Петра 3:1, 2: «¹Так само дружини: підкоряйтеся своїм чоловікам, аби і деякі з тих, хто не кориться Слову, були й без Слова полонені поведінкою дружин, ²побачивши ваше чисте життя у пошані»; *1 до коринтян 7:10, 13, 14:* «¹⁰А тим, які одружилися, не я наказую, а Господь: щоби дружина з чоловіком не розлучалася... ¹³А коли яка жінка має невіруючого чоловіка і той погоджується жити з нею, хай не покидає чоловіка. ¹⁴Бо невіруючий чоловік освячується через дружину, а невіруюча дружина освячується через брата. А в іншому випадку ваші діти були б нечисті; тепер же вони святі».

Понеділок

13 травня

2. СПРИЯННЯ ГАРМОНІЙНИМ ВЗАЄМИНАМ

а. Який біблійний приклад Петро використовує як зразок ставлення дружини до свого чоловіка?

1 Петра 3:4-6: «⁴А прихована сердечна людина, в нетлінності лагідного і мовчазного духа, що є дорогоцінним перед Богом. ⁵Адже так колись і святі жінки, котрі надіялися на Бога, прикрашали себе [тим], що підкорялися своїм чоловікам. ⁶Так, Сарра слухалася Авраама, називаючи його паном, а ви – її діти, якщо робите добро і не боїтеся жодного залякування»;

Поясніть, який баланс розкритий у цих взаєминах.

Буття 21:9-12: «⁹Сарра побачила, як син Агари-египтянки, якого та народила Авраамові, насміхається над Ісааком, ¹⁰і сказала Авраамові: Прожени цю рабіню та її сина, бо син цієї рабині не стане спадкоємцем [разом] із моїм сином Ісааком. ¹¹Надто жорстоким видалось Авраамові рішення [Сарри] щодо його

сина. ¹²Але Бог сказав Авраамові: Нехай [пропозиція Сарри] відносно дитини і рабині не засмучує тебе. В усьому, що скаже тобі Сарра, – погоджуйся, бо [сама] в Ісааківі продовжиться твоє потомство».

«Вказівка, дана Авраамові щодо святості подружніх взаємин, повинна була стати уроком на всі часи. Вона свідчить про те, що права і щастя цього союзу необхідно старанно оберігати, навіть ціною великої жертви. Сарра була єдиною законною дружиною Авраама. Її права дружини й матері не повинна була розділяти жодна інша особа. Сарра поважала свого чоловіка, і через це в Новому Завіті про неї згадується як про приклад, гідний наслідування. Але Сарра не бажала, щоб ніжні почуття Авраама належали іншій, і Господь не докоряє їй за те, що вона наполягала на усуненні суперниці». – *Патріархи і пророки*. – С.147.

б. Що надто часто робить чоловіка нещасним у родинному колі та завдає шкоди його репутації в суспільстві?

Притчі Соломона 14:1: «Мудра жінка збудовує свій дім, а нерозумна своїми ж руками руйнує його»; *Притчі Соломона 25:24*: «Краще жити в кутку на горищі, ніж зі сварливою жінкою в просторому домі»; *Притчі Соломона 27:15*: «Безперервне капання [води з ринви] в сльоту і сварлива жінка – однакові»; протиставте це *1 Петра 3:4*: «А прихована сердечна людина, в нетлінності лагідного і мовчазного духа, що є дорогоцінним перед Богом».

«Чимало чоловіків і дітей, котрі не знаходять вдома нічого привабливого та постійно вислуховують лайливі слова й нарікання, починають шукати втіхи та радості поза домівкою... Дружина і матір, зайнята своїми домашніми турботами, часто стає неуважною і скупю на незначні виявлення люб'язності, котрі роблять домівку приємним місцем для чоловіка і дітей – навіть якщо вона намагається не згадувати в їхній присутності про неприємності й труднощі. Поки вона зайнята приготуванням їжі або лагодженням одягу, чоловік і діти приходять у дім і залишають його, як сторонні особи.

Трапляється так, що господиня дому, акуратно виконуючи свої обов'язки, постійно нарікає, вважаючи, що вона приречена на рабство. Вона має хибне уявлення про свої обов'язки і обмеження, значно перебільшуючи їх та вважаючи, що високе при-

значення жінки полягає зовсім в іншому... Даремно вона прагне іншого життя, плекає в собі гріховне невдоволення і робить свій дім неприємним місцем для чоловіка і дітей». – *Християнська родина*. – С.249.

«Дружина служителя, яка не присвятила себе Богові, не може бути помічницею свого чоловіка. У той час як він вказує іншим людям на необхідність нести хрест і переконує їх у важливості самозречення, щоденний приклад його дружини часто суперечить його проповіді та позбавляє її сили». – *Служителі Євангелії*. – С.210 [видання 1892 року].

Вівторок

14 травня

3. НЕБЕЗПЕЧНІ ФОРМИ ГОРДОСТІ

а. Як дружині-християнці зробити себе привабливою?

Притчі Соломона 31:25-29: «²⁵Вона одягається у силу та гідність й весело дивиться у майбутнє. ²⁶Уста свої вона відкриває з мудрістю, і люб'язне повчання в неї на язиці. ²⁷[Уважно] наглядає вона за справами свого дому, і дармового хліба вона не їсть. ²⁸Встають її діти і називають її щасливою, а її чоловік хвалить її, [кажучи]: ²⁹Було багато вправних жінок, однак ти перевершила їх усіх!».

«[Дружині] слід робити все можливе, щоб прив'язати свого чоловіка до себе вірністю і постійним бажанням зробити його домівку радісною і привабливою». – *Свідцтва для церкви*. – Т.5. – С.598.

«Бог не любить безладдя і недбалості; Йому неприємно бачити відсутність в людині старанності. Ці недоліки є насправді серйозним злом, що може призвести до охолодження почуттів між подружжям, якщо чоловік полюбляє порядок... Якщо дружина і мати не підтримує порядку в оселі, не дбає про збереження своєї гідності і не є господинею, вона не зможе створити в сім'ї злагоду й щастя. Тому кожний, у кого відсутні ці риси, повинен негайно почати працювати над собою, виховуючи ті якості, яких йому так бракує». – *Християнська родина*. – С.22, 23.

б. Кого часто намагається привабити ненавернена жінка? Які наслідки цього?

Притчі Соломона 7:6, 7, 10, 18, 19: «⁶Якось я дивився у вікно свого дому. Крізь ґрати вікна, ⁷я побачив ще недосвідчених. Серед молодих людей зауважив нерозважливого юнака... ¹⁰Аж ось назустріч йому вийшла жінка в одязі повії, з підступним серцем... ¹⁸Заходь, будемо насолоджуватися любов'ю аж до

ранку, забавляючись коханням, ¹⁹адже мого чоловіка немає вдома, позаяк він подався в далеку дорогу»; **2 Царів 9:30**: «Отже, Єгу прибув у Єзреел. Довідавшись про це, Єзавель підфарбувала свої очі, прикрасила собі голову й виглядала через вікно»; **Ісаї 3:16-26**: «¹⁶Ось що Господь говорить: Через те, що дочки Сіону загордились і ходять, витягнувши шию й підморгуючи очима, – ступають дрібними кроками, брязкаючи [ланцюжками] на своїх ногах, ¹⁷тому Господь відкриє пархами голову сіонських дочок, – Господь відкриє їхню наготу. ¹⁸Того дня Господь познімає гарні ланцюжки на ногах, прикраси на чолі й намиста; ¹⁹сережки, браслети й опахала; ²⁰віночки на голові й прикраси на ногах, пояси, пляшечки з пахощами й амулети; ²¹персні й кільця для носа, ²²вишуканий убір, пов'язки, хусточки і торбинки; ²³дзеркальця, блузочки, завої і накидки. ²⁴І буде, замість приємних пахощів, – сморід, а замість пояса – шнурок, замість мистецьки укладеного на голові волосся – лисина, замість оздобленого вбрання – тісно облягаюча мішковина, і замість краси – [ганебне] тавро. ²⁵Твої чоловіки поляжуть від меча, і твої лицарі – в бою. ²⁶Плач і ридання лунатимуть у її (сіонської дочки) брамах, і спустошена вона, сидітиме на землі».

«Знайдуться жінки-спокусниці, які робитимуть усе можливе, щоб привернути чоловіків до себе та завоювати їхню увагу». // *Рев'ю енд Геральд, 17 травня 1887 року.*

«Екстравагантна сукня, яка занадто привертає увагу, надто часто пробуджує хіть у серці тієї, хто її носить, і низькі пристрасті в серцях тих, котрі дивляться на неї. Бог бачить, що деградації характеру часто передують гордість і марносластво в одязі». – *Виховання дітей. – С.416.*

в. Хоча більшість жінок-християнок, можливо, не прагнуть свідомо схилити чоловіків до перелюбу, проти якої форми гордості вони застережені?

1 Петра 3:3: «Нехай окрасою для них буде не зовнішнє, не заплітання волосся та навішування золота чи прикрашання одягу»; **1 до Тимофія 2:9**: «Так само й жінки хай одягаються скромно, із соромливістю та розсудливістю, хай прикрашають себе не заплітанням волосся, не золотом, не перлами, не коштовним вбранням».

«Ніщо не було такою великою перешкодою для тебе [і твого чоловіка], як твоя гордість. Ви з чоловіком любите робити все напоказ, але в цьому немає нічого спільного з доброю, скромною релігією». – *Свідectва для церкви*. – Т.2. – С.493.

«Біблія навчає скромності в одязі... Це повеління забороняє хвастощі одягом, надто яскраві, кричущі кольори та надмірні прикраси. Будь-яка спроба привернути увагу одягом або викликати захоплення не відповідає припису про скромний одяг, даному в Божому Слові.

Самозречення в одязі є частиною нашого християнського обов'язку. Одягатися просто, відмовитися від ювелірних виробів та різноманітних прикрас – це узгоджується з нашою вірою». – *Виховання дітей*. – С.423.

Середа

15 травня

4. ОBOB'ЯЗОК ЧOЛOВІКА

а. Після звернення до дружин, з яким серйозним умовлянням Петро звертається до чоловіків, і які духовні наслідки ігнорування ним?

1 Петра 3:7: «Так само чоловіки: живіть [зі своїми дружинами в порозумінні, поводячись], немов з тендітною вазою, сповненою жіночості, виявляючи їм шану як співпадкоємцям благодаті життя, щоб не було перепон для ваших молитов».

«Нехай чоловік допомагає дружині, виявляючи до неї співчуття й прихильність. Якщо він бажає, щоб вона завжди була свіжою та радісною, подібною до сонячного світла в домі, нехай допомагає їй нести життєвий тягар. Його доброта і люб'язність будуть для неї безцінним підбадьоренням, а щастя, яке він їй дає, принесе радість і мир у його серце». – *Християнська родина*. – С.218.

б. Наведіть приклад того, як ненавернений чоловік може зробити нещасним життя своєї дружини.

1 Самуїла 25:3, 14, 17, 23-25: «³Звали того чоловіка Навал, а його дружину – Авігея. Та жінка [була] дуже розважливою і вродливою на вигляд, тоді як її чоловік [був] жорстоким грубіяном. Походив він з роду Халева... ¹⁴Тим часом один із слуг розповів Авігеї, дружині Навала, сказавши: Ось Давид, що в пустелі, послав гінців, аби привітати нашого господаря, але він накинувся на них і образив... ¹⁷Тепер же дивися сама, поміркуй, що маєш учинити, адже нашому господарю й усій родині загрожує велике лихо. Він же злостивий, – так що даремно з ним говорити!.. ²³Побачивши

Давида, Авігея з поспіхом зійшла з осла, впала перед Давидом долілиць, і вклонилась йому. ²⁴Потім, припавши до його ніг, вона сказала: Це моя провина, мій володарю! Дозволь же твій слугині звернутись до тебе, а ти, [будь ласка], вислухай слова твоєї слугині! ²⁵Нехай же мій володар не звертає уваги на цього негідника, на Навала, адже яке його ім'я, такий він і є. Назвали його Навалом, і його глупота залишається при ньому. А я, твоя слугиня, не бачила слуг мого володаря, котрих ти послав».

«Якщо чоловік деспотичний, вимогливий і критичний до своєї дружини, він не може завоювати її повагу і прихильність, і шлюбні стосунки стануть огидними для неї. Вона не може кохати такого чоловіка, бо він не докладє зусиль, аби завоювати її кохання. Чоловіки повинні бути турботливими, уважними, ніжними, вірними і чуйними. Виявляйте любов і співчуття... Якщо чоловік має благородний характер, чисте серце, духовність, чим повинен відрізнятися кожний справжній християнин, то це позначиться на шлюбних взаєминах... Він підбадьорюватиме свою дружину і дбатиме про її здоров'я, втішатиме, створюючи приємну атмосферу у своїй сім'ї». – *Християнська родина*. – С.228.

в. Яким має бути ставлення справжнього чоловіка-християнина до своєї дружини, щоб надихнути її на прихильність у відповідь?

До ефесян 5:25, 28, 33: «²⁵Чоловіки, любіть [своїх] дружин, як Христос полюбив Церкву й віддав Себе за неї... ²⁸Так і чоловіки повинні любити своїх дружин, як власні тіла. Хто любить свою дружину, той і себе любить... ³³Тож кожний з вас нехай любить свою дружину, як себе самого, а дружина нехай поважає свого чоловіка» (переклад з англ.); *До колосян 3:19:* «Чоловіки, любіть дружин і не будьте суворі до них».

«Чоловіки повинні вивчати Божественний Зразок і намагатися зрозуміти значення символу, представленого в *Посланні до ефесян*... Чоловік має бути подібним до Спасителя у своїй родині. Чи буде він вірним своєму благородному, Богом даному покликанню бути головою сім'ї, завжди допомагаючи своїй дружині та дітям зростати?.. Нехай кожен чоловік та батько намагається зрозуміти слова Христа, але не односторонньо, зациклюючись лише на покірності дружини своєму чоловікові, а у світлі Голгофського хреста нехай вивчає своє власне становище в родинному колі». – *Рукописи*. – Т.21. – С.216.

5. У ХРИСТИЯНСЬКІЙ СІМ'Ї НЕМАЄ «БОСА»

а. Наскільки близькими повинні бути взаємини чоловіка та дружини?

Буття 2:23, 24: «²³І сказав Адам: Це дійсно кістка від моїх кісток, і тіло від мого тіла, тому вона називатиметься жінкою, бо походить від чоловіка. ²⁴Тому залишить чоловік свого батька й свою матір і пристане до своєї жінки – і стануть вони одним тілом»; *Від Матвія 19:4-6:* «⁴А Він у відповідь сказав: Хіба не читали ви, що Творець на початку створив їх чоловіком і жінкою? ⁵І сказав: Тому залишить чоловік батька й матір і пристане до своєї жінки, і обоє будуть одним тілом. ⁶То вже буде не два, а одне тіло. Отже, що Бог поєднав, людина хай не розлучає».

«Ані чоловік, ані дружина не повинні змагатися за владу в сім'ї. Господь встановив принцип, котрим і необхідно керуватися щодо цього. Нехай чоловік любить і піклується про свою дружину, як Христос любить і піклується про церкву. Дружина ж нехай поважає і кохає свого чоловіка. Обоє повинні виховувати в собі дух доброти, прийнявши тверде рішення ніколи не засмучувати і не завдавати болю одне одному». – *Християнська родина. – С.106, 107.*

«Ми повинні мати Божого Духа, інакше згоди в родині не буде ніколи. Дружина, яка має Дух Христа, буде обережною в словах, опановуватиме себе, буде слухняною і водночас почуватиме себе не рабинею, а другом і супутницею свого чоловіка. Якщо чоловік є Божим слугою, він не буде панувати над дружиною, не буде свавільним і надто вимогливим. Тепло домашнього вогнища – плід не лише людських зусиль. Коли в домі перебуває Господній Дух, він стає символом Небес... Якщо один зробить помилку, інший виявить християнську вибачливість і не відвернеться, виявляючи холод у стосунках.

Ані чоловік, ані дружина не повинні робити спроб панувати одне над одним. Не намагайтеся примусити одне одного сліпо підкорятися вашим бажанням. Роблячи так, ви не зможете зберегти взаємну любов. Будьте добрими, вибачливими, уважними і люб'язними. За Божою милістю, ви можете зробити одне одного щасливими, як і пообіцяли у шлюбній обітниці». – *Там саме. – С.118.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як моє ставлення до чоловіка (дружини) і тон голосу можуть завжди відображати чітко вказані Богом принципи?
2. Чому мені слід швидше визнавати свої помилки і просити вибачення у своєї(-го) дружини (чоловіка)?
3. Чому Бог закликає мене бути готовим(-ою) померти за свою(-го) дружину (чоловіка)?
4. Як я можу уникнути зради чоловікові (дружині) у своїх думках?
5. Чому для мене і мого(-єї) чоловіка (дружини) було б розумно з молитвою подумати про те, чи не винні ми в гордині, що проявляється або в одязі, або в кулінарних навичках, або в майні, такому як автомобіль, електронна техніка, будинок і т.д.?

Поведінка християнина

«Нарешті, всі будьте однієї думки, співчутливі, братолюбні, милосердні, покірливі» (1 Петра 3:8).

«Якщо ви вважаєте себе послідовниками Христа і водночас залишаєтесь грубими, недобрими, неввічливими у словах і манерах, то ви не навчилися від Ісуса. Буйна, владна, прискіплива до помилок людина не є християнином, тому що бути християнином означає уподібнитися до Христа». – *Християнська родина*. – С.427.

Додаткові матеріали для вивчення:
Християнська родина. – С.421-429.

Неділя

19 травня

1. ХАРАКТЕРИСТИКА СПРАВЖНЬОГО ХРИСТІЯНИНА

а. Як Петро описує справжнього християнина?

1 Петра 3:8: «Нарешті, всі будьте однієї думки, співчутливі, братолюбні, милосердні, покірливі».

«Ввічливість надто мало цінується. Багатьом людям, котрі мають добре серце, бракує люб'язності в манерах. Багато людей, котрі гідні поваги за щирість і відвертість, на жаль, позбавлені доброти. Цей недолік затьмарює їхнє власне щастя і заважає надавати допомогу іншим». – *Виховання*. – С.240.

б. На яке унікальне християнське ставлення до людей Петро звертає особливу увагу?

1 Петра 3:9: «Не відплачуйте злом за зло або лайкою за лайку, а навпаки, благословляйте, [знаючи], що ви були покликані на те, аби успадкувати благословення»; **Від Матвія 5:44:** «А Я кажу вам: Любіть ваших ворогів, [благословляйте тих, хто проклинає вас, робіть добро тим, хто ненавидить вас], і моліться за тих, які [кривдять і] переслідують вас».

«З усіма треба поводитися шанобливо й делікатно, як із синами і дочками Божими.

Християнство робить людину добре вихованою і порядною. Христос був ввічливим навіть зі Своїми гонителями, і справжні Його послідовники виявлятимуть цей дух». – *Служіння зцілення*. – С.489.

«Ця релігія навчає нас проявляти терпіння та довготерпіння, коли з нами поводяться жорстоко і несправедливо...

У сповідунні біблійної релігії існує постійна потреба в терпінні, доброті, самозреченні та самопожертві». – *Дивовижна Божа благодать*. – С.248.

1. Як я ставлюся до дружини (чоловіка), дітей, братів, сестер і співробітників?

Понеділок

20 травня

2. СПОСТЕРІГАЮЧИ ЗА СВОЇМИ СЛОВАМИ

а. Який важливий принцип знову підкреслив Петро як умову щасливого нинішнього життя, а також майбутнього життя?

Псалом 34:13, 14: «¹³Якою має бути людина, котра любить життя і хоче бачити щасливі дні? ¹⁴Нехай стримує свій язик від зла і свої уста від лукавих речей»; *1 Петра 3:10:* «Бо хто хоче життя любити й бачити добрі дні, нехай утримує [свій] язик від зла й уста від лукавої мови».

«Сатана працює в кожній громаді, намагаючись спокусити Боже стадо... Мені доручено сказати кожному, хто вважає себе послідовником Христа: «Утримуй свій язик від зла і уста від лукавої мови». Сатана підбурює душі до самозвеличення, щоб занепасти їх, і його діяльність може бути видно в кожній громаді. Мої брати і сестри, постійно стежте за своїм духовним станом. Слідкуйте за своїми словами, інакше сатана приведе вас до того, що ви повторите його історію». – *Погляд вгору*. – С.114.

б. Наведіть приклади з життя людей, які порушили цей принцип, і як це призвело до збентеження і ганьби, особливо для того, хто це зробив?

1 Самуїла 14:24-27, 43-45: «²⁴У той день Ізраїльські воїни були вкрай виснажені й знесилені. Адже Саул наклав на військовий народ заляття, присягнувшись: Проклятий буде той чоловік, хто споживатиме їжу до вечора, поки я не помщуся своїм ворогам!

Тому ніхто з людей не доторкався до їжі. ²⁵Але, проходячи крізь лісові хащі, воїни на поляні натрапили на мед, ²⁶а увійшовши в ліс, люди знову побачили, як сочився мед, проте ніхто не посмів взяти і піднести руку до своїх уст, оскільки всі боялись закляття. ²⁷Йонатан не чув про батькове закляття народу, тому простягнув палицю, яка була в його руці, й умочив її кінець у медовий стільник і підніс до рота. В ту мить його очі заблестіли... ⁴³Тож Саул спитав Йонатана: Скажи мені, що ти зробив! І Йонатан йому признався, сказавши: Я дійсно скуштував трошки меду, що був на кінці моєї палиці, яку мав у руці. Тому готовий померти! ⁴⁴А Саул сказав: Нехай Бог учинить зі мною те чи інше, і ще додасть, але, безперечно, ти, Йонатане, маєш померти! ⁴⁵Проте військовий люд сказав Саулові: Хіба можна стратити того, хто учинив для Ізраїлю таке велике визволення? У жодному разі це не станеться! Як живий Господь, навіть волосинка з його голови не впаде на землю... адже сьогодні він діяв за Божою волею! Так народ врятував Йонатана від смерті»; **Естер 6:6-10**: «⁶Гаман увійшов, і цар його запитав: Що, на твою думку, варто вчинити чоловікові, якого цар бажає вшанувати? Гаман зразу ж подумав: Кого ж іншого цар хотів би вшанувати, як не мене? ⁷І Гаман промовив до царя: Щодо чоловіка, якого цар бажає вшанувати, ⁸то нехай би принесли царські шати, в які цар одягається, і привели коня, на якому цар їздить, а на його голову нехай би поклали царський вінець. ⁹Ті шати й того коня нехай дадуть у руки одному з найвидатніших царських можновладців, котрий спорядить чоловіка, якого цар бажає вшанувати, і нехай посадить його на коня та попровадить його на площу міста, проголошуючи перед ним: Так роблять тому чоловікові, котрого цар бажає вшанувати! ¹⁰Тоді цар сказав Гаманові: Негайно візьми одяг і коня, – все, як ти сказав, – і все це учини з юдеєм Мордехаєм, який сидить біля Царської Брами. Не пропусти жодного слова з усього того, що ти сказав!».

«Нехай жодне грубе, різке чи дратівливе слово не злітає з ваших вуст. Благодать Христа готова допомогти вам і чекає, коли ви звернетесь до неї. Його Дух візьме під контроль ваше серце і ваше сумління, керуючи вашими словами і вчинками. Не позбавляйте себе самоповаги, вимовляючи поспішні, необдумані слова. Слідкуйте, щоб ваші слова були чистими, а розмови святими». – *Виховання дітей*. – С.219.

в. Як порушення цього принципу завадить багатьом людям отримати вічне життя?

1 Петра 3:10 (остання частина): «...нехай утримує [свій] язик від зла й уста від лукавої мови» порівняйте з **Об'явлення 14:5:** «В їхніх устах не знайдено лукавства, [бо] вони непорочні»; **Об'явлення 21:27:** «І не ввійде до нього ніщо нечисте, ані той, хто чинить гидоту й неправду, але тільки ті, хто записаний в книзі життя Агнця».

«Коли любителі кави та чаю зустрічаються для приємного проведення часу... у них розв'язуються язики, і вони вдаються до порочного заняття: починають обговорювати та судити інших. Вони багато говорять і не намагаються підбирати слова. Переказуються пікантні плітки, висловлюються лихослів'я. І ці бездумні пліткарі забувають про те, що за ними спостерігає Невидимий Свідок, Котрий записує всі їхні слова в Небесні книги. І все, що вони говорили, – вся ця недобра критика, перебільшені розповіді, чутки та плітки, викликані заздрістю, – словом, усе те, що було сказане під впливом збудження від чашки чаю, Ісус записує у книги як сказане проти Нього». – *Поради щодо їжі та харчування.* – С.423.

2. Назвіть декілька ключових кроків, які допоможуть нам навчитися контролювати свій язик.

Вівторок

21 травня

3. ПРАГНУЧИ МИРУ

а. Про які інші важливі принципи християнського життя Петро нагадує нам?

1 Петра 3:11: «Нехай ухиляється від зла і чинить добро, нехай шукає миру та побивається за ним»; **Ісаї 1:16, 17:** «¹⁶Обмийтеся, станьте чистими, усуньте ваші злі вчинки з-перед Моїх очей, – перестаньте чинити зло, ¹⁷навчіться робити добро, дотримуйтесь правосуддя, рятуйте пригнобленого, захищайте сироту і заступайтесь за вдову!».

б. Яким чином ми можемо «ухилитися від зла й чинити добро»?

Єремії 13:23: «Хіба може ефіоплянин (чорношкірий) змінити колір своєї шкіри, чи леопард – свої плями? Так само і ви, котрі звикли чинити зло, хіба можете робити добро?» порівняйте з **1 до коринтян 6:9-11:** «⁹Хіба ви не знаєте, що несправедні не успадкують Божого Царства? Не обманюйте себе: ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні перелюбники, ні блудники, ні мужоложники, ¹⁰ні злодії, ні користолобці, ні п'яниці, ні наклепники, ні розбійники Божого Царства не успадкують. ¹¹І такими були деякі [з вас], але ви обмилися, ви освятилися, ви виправдалися Ім'ям Господа Ісуса Христа і Духом нашого Бога»; **Від Івана 3:5:** «Ісус відповів: Знову й знову запевняю тебе: коли хто не народиться від води й Духа, не може увійти до Божого Царства!»; **Якова 4:7:** «Тож підкоріться Богові, протидійте дияволу, й він утече від вас».

«[Ті, кому писав апостол Павло,] повинні явити у своєму житті великі зміни, звершенні в них благодаттю Христа, яка перетворює... Вони не можуть змінити своє серце власними силами. І коли завдяки їхнім зусиллям грішники залишають сатанинські ряди, щоби посісти своє місце в лавах армії Христа, вони не повинні претендувати на будь-яку винагороду...

Божа сила – це єдине дієве джерело у великій справі здобуття перемоги над світом, тілом і дияволом... Людина нічого не може зробити без Бога, і Бог склав Свої плани таким чином, що жоден процес з відновлення людського роду не може відбутися без взаємодії людського і Божественного. Та частина, яку людина повинна виконати, незмірно мала, але в Божому плані це саме та частина, яка необхідна для успішного звершення роботи.

Великі переми, які спостерігаються в житті грішника після його навернення, не зумовлені чеснотами людини». – *Дивовижна Божа благодать*. – С.319.

в. Яку надію та обітницю дано тим, котрі підкоряються силі Євангелії, яка перетворює, але все ще зазнають поразки в різних спокусах?

1 Петра 3:12: «Адже очі Господні – на праведних, а Його вуха [звернені] до їхньої молитви; обличчя ж Господнє проти тих, хто робить зло!»; **Від Івана 14:13, 14:** «¹³І що тільки попросите в Моє Ім'я, те й зроблю, щоби прославився Отець у Сині. ¹⁴Коли Мене про щось попросите в Моє Ім'я, – Я те зроблю».

«За допомогою віри та молитви всі можуть виконати вимоги Євангелії. Жодну людину не можна змусити згрішити. Спочатку необхідно домогтися її згоди; в душі зароджується намір зробити гріховний вчинок, і тільки після цього пристрасть бере верх над розумом або беззаконня перемагає совість. Спокуса, якою б сильною вона не була, ніколи не може бути виправданням гріха. *"Очі Господні – на праведних, а Його вуха [звернені] до їхньої молитви"*. О, душа, котра спокушується, волай до Господа! Покладися у своїй безпорадності та недостойності на Ісуса і благай про виконання Його обітниць. Господь почує. Він знає, наскільки сильними є бажання тілесного серця, і допоможе в момент спокуси.

Ти впав у гріх? – Тоді негайно благай Бога про помилування і прощення». – *Свідчення для церкви*. – Т.5. – С.177.

3. Що я повинен робити, якщо мене долає спокуса?

Середа

22 травня

4. БЕЗСТРАШНО ЗВЕРШУЮЧИ ДОБРО

а. Яка практична порада Петра, якщо її дотримуватися, може допомогти нам вирішити багато проблем у взаєминах?

1 Петра 3:13: «І хто заподіє вам зло, коли ви будете прагнути добра?»; *Притчі Соломона 15:1*: «Лагідна відповідь заспокоює гнів, а вразливе слово викликає обурення».

«Слова, сказані у відповідь розгніваній людині, діють за звичай, як батіг, викликаючи ще більшу лютю. Але гнів, на який відповідають мовчанням, швидко охолоне. Нехай же християнин приборкує свого язика, твердо вирішивши не говорити різких, дратівливих слів». – *Вісті для молоді*. – С.136.

б. Як нам слід ставитися до людей, вдачу яких неможливо пом'якшити, незважаючи на нашу прихильність до них?

1 Петра 3:14, 16, 17: «¹⁴А коли й терпите через праведність, то ви – блаженні. Їхнього залякування не бійтеся і не тривожтеся!.. ¹⁶Але з лагідністю і страхом, маючи добру совість, аби тим, чим обмовляють [вас як злочинців], були посоромлені ті, хто кепкує з вашого доброго способу життя в Христі. ¹⁷Адже краще, якщо на те Божа воля, страждати, будучи доброчинцем, аніж злочинцем».

«Сам Ісус ніколи не йшов на компроміс заради миру... Слуги Христа покликані до цієї ж роботи і повинні остерігатися, щоб, намагаючись уникнути непорозумінь, вони не поступилися істиною... Справжнього миру неможливо досягти, жертвуючи принципами. Жодна людина не зможе зберегти вірність принципам, не викликаючи опору. Сини непокори повстануть проти духовних християн. Але Ісус сказав учням: "Не бійтеся тих, хто вбиває тіло, душі ж убити не можуть" (Від Матвія 10:28). Вірним Богові нічого боятися людської сили чи ненависті сатани. У Христі їм забезпечене вічне життя. Єдине, чого слід боятися, – це поступитися Істиною і таким чином зрадити довіру, якою їх ушанував Бог». – *Бажання віків*. – С.356.

в. Що повинно бути джерелом усіх добрих справ та добрих слів?

1 Петра 3:16 (перша частина): «Але з лагідністю і страхом, маючи добру совість...»; *Дії 24:16:* «І я пильно дбаю про те, щоби завжди мати незаплямовану совість перед Богом і людьми»; *До євреїв 9:14:* «То наскільки більше кров Христа, Який вічним Духом приніс Себе, непорочного, Богові, очистить наше сумління від мертвих діл, щоб ми служили Живому Богові!».

«У Божому Слові ми читаємо, що є чиста і заплямована совість, і той факт, що ваша совість не осуджує вас за недотримання Божого Закону, не доводить вашу невинність у Його очах. Порівняйте своє сумління з Божим Словом і подивіться, чи відповідає ваше життя і характер стандарту праведності, який Бог там відкрив». // *Ревью енд Геральд, 3 вересня 1901 року.*

4. Поясніть, чим відрізняються добрі справи і добрі слова, що виходять із чистої совісті, від тих, що походять з егоїстичних спонукань у спробі створити собі гарну репутацію.

Четвер

23 травня

5. РОЗУМІЮЧИ, НА ЧОМУ СТОЇМО

а. Якими є основні причини того, чому ми повинні щодня досліджувати Боже Слово?

Ісуса Навина 1:8: «Нехай книга цього Закону не відходить від

твоїх уст; роздумуй над ним удень і вночі, щоб [докладно] дотримуватись усього, що написано в ньому. Лише тоді ти матимеш успіх у всіх твоїх справах і діятимеш розважливо»; *Псалом 119:11*: «Я бережу Твоє слово у своєму серці, щоби мені не грішити проти Тебе»; *1 Петра 3:15*: «Господа Христа освячайте у ваших серцях і [будьте] завжди готові дати відповідь кожному, хто запитує вас про вашу надію»; *2 до Тимофія 2:15*: «Постарайся представити себе гідним перед Богом, бездоганним працівником, який наставляє на принципи істини».

б. У якій небезпеці знаходяться сьогодні багато тих, котрі стверджують, що вірять у справжню Істину?

Осії 4:6: «Мій народ гине через брак пізнання. Оскільки ти відкинув пізнання, то і Я відкину тебе, щоб ти не був Моїм священиком. Як ти забув Закон твого Бога, так і Я забуду твоїх дітей».

«Чи готова сьогодні наша молодь з лагідністю і благоговінням дати відповідь кожному, хто запитуватиме про їхню надію? Я бачила, що молодь майже не розуміє нашу позицію. Вони наближаються до страшних подій, до часу скорботи, коли буде випробувана цінність кожного характеру». – *Свідощтва для церкви. – Т.1. – С.507, 508.*

«Звістка, яку ми тут представляємо, – про виправдання вірою, – це звістка від Бога...»

Ми не можемо бути в безпеці, якщо нехтуємо щоденним дослідженням Писань в пошуку світла і знань... Не знайдеться і однієї людини з сотні, яка б розуміла біблійну істину щодо цього питання, яке є таким важливим для нашого нинішнього та вічного благополуччя». – *Вибрані вісті. – Кн.1. – С.359.*

«Багато членів церкви сподіваються, що служителі принесуть їм світло від Бога... Вони багато втрачають. Якби вони щодня йшли за Христом... то здобули б чітке пізнання Його волі й, таким чином, отримали б цінний досвід. Через відсутність цього досвіду брати, які сповідують Істину, ходять в іскрах, запалених іншими; вони не знайомі з Божим Духом, не знають Його волі, а тому їх так легко відвернути від віри. Вони непостійні, бо сподіваються, що інші здобудуть для них досвід». – *Свідощтва для церкви. – Т.2. – С.644.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як я ставлюся до дружини (чоловіка), дітей, братів, сестер і співробітників?
2. Назвіть декілька ключових кроків, які допоможуть нам навчитися контролювати свій язик.
3. Що я повинен робити, якщо мене долає спокуса?
4. Поясніть, чим відрізняються добрі справи і добрі слова, що виходять із чистої совісті, від тих, що походять з егоїстичних спонукань у спробі створити собі гарну репутацію.
5. Яким чином я можу глибше вникнути в релігійні погляди, які сповідаю?

Субота, 1 червня 2024 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ЗАРУБІЖНОГО МІСІОНЕРСЬКОГО ПРОЄКТУ У ТИХООКЕАНСЬКОМУ РЕГІОНІ

Поширення євангельської звістки у цьому світі є величезним завданням, оскільки багатьом душам ще необхідно почути добру звістку про спасіння. Господь проголошує, що *"ця Євангелія Царства буде проповідуватися по всьому світі на свідчення всім народам, – і тоді прийде кінець"* (Від Матвія 24:14). Бог любить кожного з 7,8 мільярдів людей цього світу та бажає, щоб усі вони мали шанс повернутися до Нього.

У Тихоокеанському регіоні існує безліч релігій, включаючи даосизм, буддизм, іслам та християнство, проте переважна більшість населення вважає себе невіруючими або атеїстами. Тут необхідно звершити справді величезну роботу.

«Увесь світ відкривається для Євангелії. В Ефіопії простягають руки до Бога, з Японії, Китаю, Індії, з країн нашого континенту, народи яких досі перебувають у невіданні, з кожної країни світу лунає волення ураженого гріхом серця, котре бажає пізнати Бога любові. Мільйони людей ніколи не чули про Бога і Його любов, явлену у Христі. Вони мають право отримати це знання. Вони однаково з нами можуть розраховувати на милість Спасителя. Ми і наші діти, всі, котрі здобули знання про Бога, можемо відповісти на їхній поклик». – *Виховання*. – С.262, 263.

Незважаючи на те, що ті, котрі поширюють звістку в деяких регіонах, можуть не мати таких самих свобод, які є в інших регіонах, істина все ж таки знаходить дорогу до людських сердець, і є багато віруючих у звістку Реформації там, де ви, можливо, цього не очікуєте. Цієї суботи ми просимо вас особливо молитися за цю роботу, щоб Бог сприяв її поширенню, і більше душ були підготовлені для Його Царства.

Для того щоб істина розповсюджувалася, вкрай необхідні кошти, які сприятимуть спорудженню місця поклоніння для поширення істини в північній частині цього величезного поля роботи. Ми просимо вас надати щедру допомогу.

«Як дощ і сніг падають з неба і вже назад не повертаються, а зволожують землю, роблячи її родючою, – зрощують рослинність, даючи сівачеві насіння і хліб тому, хто їсть, – саме так буває з Моїм словом, яке виходить з Моїх уст, – воно до Мене не повертається порожнім, але виконує Мою волю, звершуючи те, заради чого Я його послав» (Ісаї 55:10, 11).

Від імені ваших братів і сестер із далеких регіонів

Хрещення, якого потребує кожен

«Цей прообраз – хрещення – не позбавлення від тілесної нечистоти, а обітниця доброго сумління Богові, – і нині вас спасає через воскресіння Ісуса Христа» (1 Петра 3:21).

«Я закликаю членів церкви в кожному місті покластися на Господа і наполегливо просити Його про хрещення Святим Духом». – *Поради щодо здоров'я.* – С.548.

Додаткові матеріали для вивчення:
Дорога до Христа. – С.17-22.

Неділя

26 травня

1. ЄДИНА ДОРОГА СПАСІННЯ

а. Що Петро писав і проповідував про єдину можливу дорогу спасіння?

1 Петра 3:18: «Тому що й Христос один раз за гріхи постраждав, – праведний за неправедних, аби привести вас до Бога; убитий тілом, але оживлений Духом»; *Дії 4:10-12:* «¹⁰То хай буде всім вам і всьому народові ізраїльському відомо: Ім'ям Ісуса Христа, Назарянина, Якого ви розіп'яли. Його Бог воскресив із мертвих; це Він зцілив того, хто стоїть перед вами. ¹¹Він є камінь, знехтуваний вами, будівничими, – [камінь], що став наріжним. ¹²І в нікому іншому немає спасіння, бо під небом немає іншого імені, даного людям, яким належить нам спастися!».

б. Чому Бог у Своему милосерді не міг просто простити і спасти грішників, не віддаючи Свого Сина в жертву?

Ісаї 26:10: «Якщо до нечестивого виявити милість, він не навчиться справедливості. Такий і в країні праведних чинитиме беззаконня, не звертаючи уваги на Господню велич»; і *До римлян 8:7:* «Оскільки тілесні задуми – ворожнеча проти Бога, тому що вони не коряться Божому Законові, та й не можуть» порівняйте з *До римлян 5:10:* «Коли, ще будучи ворогами, ми примирилися з Богом смертю Його Сина, тим більше, примирившись, спасемося Його життям»; і *До колосян 1:20-22:* «²⁰Щоби через Нього примирити із Собою все, примирити кров'ю Його хреста, – і

земне, і небесне. ²¹І вас, які колись були відчужені, непримиренні розумом в лукавих ділах, ²²нині примирив Він смертю тіла Своєї плоті, щоби зробити вас святими, непорочними й невинними перед Собою».

«У своєму безгрішному стані людина радісно спілкувалася з [Богом]... Але після гріхопадіння вона вже не знаходила для себе радості у святому житті й прагнула сховатися від Бога... Грішник не міг би бути щасливий у присутності Бога; він уникав би спілкування зі святими істотами. Якби він був допущений на Небо, це не принесло б йому радості. Дух безкорисливої любові, що панує там... не викликав би в його душі почуття у відповідь. Інтереси, спонукання і думки безгрішних небожителів були б зовсім далекі йому. Він вніс би дисонанс у Небесну мелодію. Життя на Небі було б для нього болісним... Зовсім не за самовільним рішенням Бог не допускає грішників на Небо, а тому, що вони просто не змогли б там жити в силу своєї зіпсутості. Божа слава була б для них "всепоглинаючим полум'ям"». – *Дорога до Христа*. – С.17, 18.

1. Яким чином я можу знайти більше радості в розмовах і роздумах про Ісуса та Його Слово?

Понеділок

27 травня

2. ВПЕВНЕНІСТЬ ЗАВДЯКИ ЙОГО ВОСКРЕСІННЮ

а. Хоча ми спасаємося завдяки смерті Христа, в якому розумінні ми також «спасаємося через воскресіння Ісуса»?

1 Петра 3:21 (остання частина): «...вас спасає через воскресіння Ісуса Христа»; *1 до коринтян 6:14:* «Адже Бог і Господа воскресив, воскресить і нас Своєю силою»; *1 до коринтян 15:22, 23:* «²²Як в Адамі всі помирають, так у Христі всі оживуть. ²³Кожний у своєму порядку: первісток Христос, потім ті, які Христові, – під час Його приходу»; *1 до солунян 4:13-16:* «¹³Не хочемо, щоб ви, брати, не знали про померлих, аби не сумували, як інші, котрі не мають надії. ¹⁴Бо коли віримо, що Ісус помер і воскрес, то й померлих в Ісусі Бог приведе з Ним. ¹⁵Це говоримо вам Словом Господнім: що ми, живі, які залишимося до приходу Господнього, не випередимо померлих. ¹⁶Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі».

б. Що пояснює Петро стосовно того, Хто насправді виконав повеління Отця і воскресив Ісуса? Порівняйте

Дії 2:22-24: «²²Мужі ізраїльські, послухайте оці слова: Ісуса Назарянина, мужа, про Котрого вам засвідчив Бог могутніми проявами, чудесами й ознаками, які Бог вчинив через Нього серед вас, як самі знаєте, ²³Його, виданого згідно з Божим задумом і передбаченням, ви вбили, прибивши [до хреста] руками беззаконників; ²⁴[та] Бог Його воскресив, звільнивши від мук смерті, бо не під силу було їй втримати Його» з **1 Петра 3:18:** «Тому що й Христос один раз за гріхи постраждав, – праведний за неправедних, аби привести вас до Бога; убитий тілом, але оживлений Духом».

«Той, Хто помер за гріхи світу, повинен був залишатися у гробниці протягом відведеного часу. Він перебував у тій кам'яній в'язниці як в'язень Божественного правосуддя... Він поніс на Собі гріхи світу, і лише Його Отець міг звільнити Його». // *Наставник молоді, 2 травня 1901 року.*

«Воскресивши Христа з мертвих, Отець прославив Свого Сина перед римською вартою... сатанинським воїнством і перед усім Всесвітом». – *Звеличуйте Його. – С.102.*

«Тоді могутній Ангел, від голосу якого здригнулася земля, сказав: Ісусе, Божий Сину, Отець Твій кличе Тебе! І Той, Хто заслужив владу перемогти смерть та могилу, вийшов». // *Справжня істина, 18 лютого 1886 року.*

«Бог зодягнений у силу; Він може взяти тих, котрі є мертвими через злочини і гріхи, та дією Духа, Котрий воскресив Ісуса з мертвих, перетворити їхній людський характер, повернувши душі втрачену Божу подобу». // *Наставник молоді, 7 лютого 1895 року.*

в. Хто воскресить усіх святих до безсмертя при поверненні Христа? За якої умови це буде можливим?

До римлян 8:9-11: «⁹Ви живете не по-тілесному, а Духом, тому що Божий Дух живе у вас. Якщо ж хто не має Христового Духа, той не Його. ¹⁰А коли Христос є в вас, то хоча тіло мертве через гріх, але дух живе через праведність. ¹¹Якщо Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, живе в вас, то Той, Хто підняв Христа з мертвих, оживить і ваші мертві тіла тим самим Духом, Який живе в вас».

«Смертні тіла будуть оживлені Його Духом, Який живе у вас... Життєдайна сила Духа Христа, Котрий перебуває в смертному

тілі, поєднує кожную віруючу душу з Ісусом Христом...

Життєдавець викличе Своє викуплене надбання під час першого воскресіння... Силою Спасителя, яка перебувала в праведниках під час життя, а також завдяки тому, що вони стали учасниками Божественного єства, вони воскреснуть із мертвих». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.271.

«Смерть розглядається Христом як сон, тиша, темрява. Він говорить про неї як про мить... Для віруючої людини смерть не є трагічною подією, бо померти для неї означає лише заснути.

Та сама Сила, Котра воскресила Христа з мертвих, воскресить і Його церкву». – *Моє життя сьогодні*. – С.295.

2.Що свідчить про роботу Святого Духа в мені?

Вівторок

28 травня

3. «СИЛА» ЄВАНГЕЛІЇ

а. Кого використовував Ісус для проповіді Євангелії і навернення грішного людства в старозавітні часи?

1 Петра 3:18 (остання частина), 19, 20: «¹⁸...убитий тілом, але оживлений Духом; ¹⁹Ним Він і духам, які були у в'язниці, прийшов і проповідував; ²⁰тим, які колись були непокірні, коли їх за днів Ноя очікувало Боже довготерпіння, як він будував ковчег, у якому мало – всього вісім душ – врятувалося від води».

Щоб зрозуміти, хто такі «духи, які у в'язниці», порівняйте цю фразу з

Притчі Соломона 5:22: «Нечестивого ловлять його власні беззаконня, – він зв'язаний путами свого гріха»; *Ісаї 42:6, 7:* «⁶Я, Господь, покликав Тебе у праведності, – триматиму Тебе за руку і охоронятиму Тебе. Я учиню Тебе Заповітом для народів, Світочем племен, ⁷аби відкрити очі сліпим, вивести в'язнів із в'язниці, – з темниці тих, котрі живуть у темряві»; *Ісаї 61:1:* «Дух Мого Владика Господа на Мені, тому що Господь Мене помазав, аби благовістити убогим, – послав Мене лікувати розбитих серцем, звідати полоненим визволення і в'язням – відчинення темниць».

«Бог постійно звертається до людського серця, благаючи пізнати Його любов, Його милість... Таким чином Він закликав людство в усі віки. За днів Ноя Христос звертався до людей через

людину і проповідував тим, хто перебував у рабстві гріха». – *Цей день із Богом.* – С.278.

«Дух і до того часу був у світі; Він працював над людськими серцями від самого початку звершення Плану спасіння». – *Бажання віків.* – С.669.

б. Кого послав Христос після Свого вознесіння, щоб уповноважити апостолів продовжувати євангельську роботу?

Від Івана 14:12, 16, 17: «¹²Знову й знову запевняю вас, що той, хто вірить у Мене, робитиме діла, які Я роблю, – навіть більші від них чинитиме, бо Я іду до Отця... ¹⁶І Я попрошу Отця, і дасть вам іншого Утішителя, щоб навіки перебував з вами, – ¹⁷Духа Істини, Якого світ не може прийняти, бо не бачить Його і не знає [Його]. А ви знаєте Його, бо Він при вас перебуває, і у вас буде Він»; **Від Івана 20:21, 22:** «²¹Тоді Ісус знову сказав їм: Мир вам! Як послав Мене Отець, – і Я посилаю вас! ²²Промовивши це, Він дихнув і каже їм: Прийміть Святого Духа!»; **Дії 1:2:** «Аж до того дня, коли, давши через Святого Духа накази апостолам, яких вибрав, Він вознісся».

«Але доки Христос був на землі, учні не мали потреби в іншому Помічникові. Лише після того, як вони були позбавлені Його присутності, то відчували потребу у Святому Дусі, і Він був даний їм.

Дух Святий – це Представник Христа, позбавлений людської подоби і тому незалежний. Христос, обмежений людським тілом, не міг бути присутнім на кожному місці. Тому Він повинен був піти до Отця, а для блага учнів послати Духа, Котрий продовжував би Його справу на землі. Після того ніхто вже не матиме переваги через те, що живе там же, де Христос, або близько спілкується з Ним у тілі. Через Святого Духа Спаситель став доступний усім. У такому розумінні Він став ближче до них, ніж у час Свого перебування на землі». – *Там саме.*

в. Яка обітниця Бога повинна виконатися знову наприкінці часу більшою мірою, ніж у дні апостолів?

Йоїла 3:1-4: «¹Після цього відбудеться таке, що Я зіллю Мого Духа на всіх людей, – і почнуть пророкувати ваші сини і ваші дочки, – вашим старшим за віком людям снитимуться сни, а ваші юнаки бачитимуть видіння. ²І навіть на слуг і на слугинь у ті дні Я зіллю Мого Духа. ³Я покажу ознаки на небі й на землі, – кров,

вогонь і стовпи диму. ⁴Потьмяніє сонце, а місяць стане, як кров, перед настанням Дня Господнього – великого і страшного»; **Осії 6:3**: «Тож пізнаймо, намагаймося пізнати Господа, – Його прибуття надійне, як вранішня зірниця. Він прийде до нас [неодмінно], як дощ, – як пізній дощ, аби зросити землю».

«Велика справа Євангелії не завершиться з меншим проявом Божої сили, ніж на початку». – *Велика боротьба*. – С.611.

3.Що може сприяти тому, щоб Святий Дух використовував мене у служінні?

Середа

29 травня

4. ХРЕЩЕННЯ, ЯКЕ НЕОБХІДНЕ КОЖНОМУ

а. Поясніть повноцінне хрещення, яке необхідне для спасіння.

Від Марка 1:7, 8: «⁷І він проповідував, кажучи: Слідом за мною йде сильніший за мене, Якому я не достойний, нахилившись, розв'язати ремінця Його сандалів. ⁸Я хрестив вас водою, а Він буде хрестити вас Духом Святим!»; *Від Івана 3:3, 5*: «³У відповідь Ісус сказав йому: Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства!.. ⁵Ісус відповів: Знову й знову запевняю тебе: коли хто не народиться від води й Духа, не може ввійти до Божого Царства!».

«Атмосфера в церкві є такою холодною... Їхня перша любов охолола, і якщо вони не будуть хрещені Святим Духом, не покаються, і не будуть робити попередні діла, їхній світильник буде зрушений з його місця». – *Свідectва для проповідників*. – С.167, 168.

б. Чому багатьом християнам важко зберігати вірність обітницям, котрі вони дали під час хрещення водою?

До євреїв 5:11, 12: «¹¹Про це нам слід було би багато що сказати, та нелегке воно, щоб висловити, оскільки ви стали нездатними слухати. ¹²Адже ви, з огляду на вік, мали би бути вчителями, однак знову потребуєте, щоби хтось вас навчав початкових принципів слів Божих, – потребуєте молока, а не твердої їжі»; *До євреїв 6:1, 2*: «¹Тому, залишивши початки Христового вчення, скеруймо себе до досконалості, щоби знову не покладати основу:

покаяння від мертвих діл та віри в Бога, ²науки про хрещення, про покладання рук, про воскресіння мертвих і вічний суд».

«Життя багатьох людей зовсім не свідчить про їхню вірність обітниці хрещення. Їхній запал охолонув під впливом формалізму, світського марносластва, гордості та любові до себе». – *Свідощтва для церкви*. – Т.9. – С.155.

«Наскільки ж сильно працівники потребують хрещення Святим Духом, щоб вони могли стати справжніми місіонерами для Бога!». – *Поради щодо роботи суботньої школи*. – С.155.

«Сьогодні наше завдання полягає в тому, щоб підкорити свої душі Христу, щоб встигнути підготуватися до часу відпочинку, який прийде від обличчя Господнього, – хрещення Святим Духом». – *Євангелізм*. – С.702.

в. Хто тільки може очистити наше сумління, щоб наша обітниця, дана під час хрещення, була «обітницею доброго сумління Богові»? Порівняйте

1 Петра 3:21: «Цей прообраз – хрещення – не позбавлення від тілесної нечистоти, а обітниця доброго сумління Богові, – і нині вас спасає через воскресіння Ісуса Христа» з **До євреїв 9:14:** «То наскільки більше кров Христа, Який вічним Духом приніс Себе, непорочного, Богові, очистить наше сумління від мертвих діл, щоб ми служили Живому Богові!»; **До римлян 8:9, 10:** «⁹Ви живете не по-тілесному, а Духом, тому що Божий Дух живе у вас. Якщо ж хто не має Христового Духа, той не Його. ¹⁰А коли Христос є в вас, то хоча тіло мертво через гріх, але дух живе через праведність».

«Нам потрібна совість, оживлена Божим Духом, бо у багатьох людей совість притупилася через потурання гріхові та зневіру. Ми повинні знати, що таке релігія, і усвідомлювати, що нам необхідно мати живий зв'язок із Богом Небес». // *Ознаки часу*, 25 липня 1892 року.

«Хто, як не Дух Святий, представляє розуму моральний стандарт праведності, переконує в гріху, викликає смуток заради Бога, який сприяє покаянню на спасіння, про яке не доведеться жалкувати, і наділяє вірою в Того, Хто один може спасти від усілякого гріха?» – *Вибрані вісті*. – Кн.3. – С.137, 138.

4. Як я можу пережити досвід хрещення Святим Духом повною мірою?

5. СКЕРОВУЮЧИ НАШІ ДУМКИ

а. На Кого ще раз вказує Петро як на Того, Хто веде нас до спасіння?

1 Петра 3:21 (остання частина), 22: «²¹...спасає через воскресіння Ісуса Христа, ²²Який зійшов на небо і перебуває праворуч Бога; Йому підкорилися ангели, влади і сили»; **До євреїв 8:1:** «У тому, про що я веду мову, головним є ось що: ми маємо такого Первосвященника, Який сів на небі праворуч престолу Величності».

«[Господь Ісус] перебуває праворуч Бога і приймає найвищу честь як Бог, славу, яку Він мав до створення світу. Він і сьогодні дає Свої дари всім, хто з вірою просить Його про них...

У Господі нашого спасіння ми маємо невичерпну скарбницю, океан любові». – *Щоб мені пізнати Його.* – С.338.

«Ісус, Котрий поєднав воедино Божественну та людську природу, повстав з могили, оточений сонмом ангелів, у вражаючій силі та славі. Він узяв у Свою руку світ, на який претендував сатана як на своє законне володіння, і Своєю вражаючою жертвою, віддавши Своє життя, повернув усьому людському родові Боже благовоління...

Нехай ніхто не плекає марну надію на те, що людина може будь-якими своїми справами викупити свій гріх. Це фатальна помилка. Якщо ви усвідомлюєте це, ви залишите свої необґрунтовані ідеї, і з покірними серцями вивчатимете викуплення. Люди настільки неясно розуміють це питання, що тисячі й тисячі тих, котрі називають себе Божими чадами, – насправді є дітьми лукавого, оскільки продовжують сподіватися на власні справи. Бог завжди вимагав виконання добрих діл, Закон також вимагає цього; але, оскільки людина загрузла в гріхах, через які її добрі справи втрачають будь-яку цінність, лише праведність Христа може допомогти їй. Христос може спасати кожного, тому що Він завжди живий, щоб заступатися за нас. Все, що людина може зробити для свого спасіння, – це прийняти за прощення... Немає жодного гріха, здійсненого людиною, який не був би викуплений на Голгофі. Саме тому Хрест зі щирим закликком пропонує грішникові цілковите та досконале викуплення». – *Вибрані вісті.* – Кн.1. – С.343.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яким чином я можу знайти більше радості в розмовах і роздумах про Ісуса та Його Слово?
2. Що свідчить про роботу Святого Духа в мені?
3. Що може сприяти тому, щоб Святий Дух використовував мене у служінні?
4. Як я можу пережити досвід хрещення Святим Духом повною мірою?
5. Що занадто часто є причиною того, що ми втрачаємо Ісуса з поля зору і внаслідок цього втрачаємо віру?

Живучи новим життям

«Щоб решту часу жити в тілі вже не за людськими пожаданнями, але за Божою волею» (1 Петра 4:2).

«Той, хто справді освячений, благоговітиме перед Божим Словом і коритиметься йому, як тільки воно відкривається перед ним. Вони виявлятимуть сильне бажання пізнавати, що таке Істина в кожному пункті вчення». – *Віра та діла*. – С.121.

Додаткові матеріали для вивчення:

Щоб мені пізнати Його. – С.104;

Пророки і царі. – С.701, 702.

Неділя

2 червня

1. ДУМКА, ЯКА ЗАВЖДИ ПІДБАДЬОРЮЄ

а. Коли нас атакують різноманітні спокуси та скорботи, про що радить нам думати апостол Петро, щоб ми могли зміцнитися та підбадьоритися?

1 Петра 4:1: «Отже, Христос постраждав [за вас] тілом; і ви озбройтеся тією ж думкою, бо той, хто постраждав тілом, перестав грішити»; *До євреїв 12:3:* «Подумайте ж про Того, Хто від грішників перетерпів таку наругу над Собою, щоб ви не знемоглися та не ослабли вашими душами».

«Ми можемо зміцнити свою віру і оживити любов, якщо часто приходитимемо до підніжжя хреста і роздумуватимемо про прибиження нашого Спасителя». – *Наше найвище покликання*. – С.361.

«[1 Петра 4:1 цитується]. Запитаймо себе: як би вчинив на нашому місці Спаситель?.. Христос дає відповідь на це запитання Своім прикладом. Він залишив Свою царську гідність, відклав Свою славу, пожертвував Своїми багатствами і зодягнув Свою Божественність у людську природу, щоб досягти людей там, де вони були. Він поклав Своє життя за грішників, подавши нам тим самим приклад неперевершеної любові». – *Свідчення для церкви*. – Т.4. – С.79.

«Христос був спокушуваний у всьому, подібно до нас. Нехай

ті, котрі схиляються під тягарем випробувань і спокус, і, котрі відчувають, що їхні друзі залишили їх, подумують про Христа... Котрий був один у пустелі, перемагаючи важчі спокуси, аніж ті, що чекають на них. Нехай вони не здаються в розпачі, але тремтячою рукою віри нехай ухопляться за руку, простягнуту для того, щоб спасти їх. Нехай вони довірять свої безпорадні душі Ісусу, Який знає, як визволити тих, котрі зазнають спокус, оскільки Він Сам жив на цій землі». – *Рукописи*. – Т.21. – С.12.

1. Куди я повинен «йти» вірою, коли страждаю і перебуваю в біді? Чому?

Понеділок

3 червня

2. ЧЕРЕЗ СТРАЖДАННЯ ДО ПЕРЕМОГИ

а. Чому Бог навмисне допускає нещастя й страждання в нашому житті?

1 Петра 4:1 (остання частина): «...бо той, хто постраждав тілом, перестав грішити»; *2 до коринтян 12:7-10:* «⁷І щоб я через численні об'явлення не пишався, то дано мені колючку в тіло – посланця сатани, – аби бити мене в обличчя, щоб я не величався. ⁸Задля цього тричі благав Господа, щоб він відступився від мене, ⁹та Він сказав мені: Досить тобі Моеї благодаті, адже [Моя] сила виявляється в немочі! Тому краще радо буду хвалитися своїми немочами, щоб оселилася в мені сила Христа. ¹⁰Через це радію в немочах, у клопотах, у нестатках, у вигнаннях та утисках за Христа, бо коли я немічний, – тоді я сильний».

«Коли Спаситель відкрився Павлові в яскравих променях Своєї слави... то він осліп фізично від слави присутності Того, Кого він хулив, але це було зроблене для того, щоб він міг здобути духовний зір і прокинутися від летаргії, яка затуманила і при-тупила його сприйняття». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1058.

«Одним з найсильніших побоювань, які пригнічували мене, мабуть, була думка про те, що якщо я, підкорившись поклику обов'язку, піду виконувати його, проголошуючи себе людиною, котру Всевишній благословив видіннями і одкровеннями для народу, то я, ймовірно, можу піддатися гріховній гордині і... тим самим накликати на себе Боже невдоволення та погубити власну душу...

Тепер я слізно просила про те, що якщо я повинна йти і передавати людям усе, що Бог показав мені, то нехай Він збереже мене від неналежного самопіднесення. Ангел заспокоїв мене: [Твої молитви почуті, і на них буде дана відповідь. Якщо зло, якого ти побоюєшся, загрожуватиме тобі, Бог простягне руку Свою і спасе тебе. Через страждання Він приверне тебе до Себе і збереже твоє смирення. Правильно передавай звістку. Терпи до самого кінця, і будеш їсти від дерева життя і пити воду життя¹⁶]. – *Християнські досвіди та вчення Еллен Г. Уайт.* – С.67, 68.

б. Якою повинна бути мета кожного християнина, незважаючи на те, що він зазнає спокус з боку гріховних бажань плоті?

1 Петра 4:2, 15: «²Щоб решту часу жити в тілі вже не за людськими пожаданнями, але за Божою волею... ¹⁵Ніхто з вас хай не страждає як убивця або як злодій, або як злочинець, або як той, хто втручається в чужі справи»; *До ефесян 4:17, 22-24:* «¹⁷Усе це я кажу й свідчу в Господі, щоб ви більше не були, як [ті] язичники, які ходять у марноті свого розуму... ²²То треба, щоб ви відкинули стару людину з її попереднім способом життя, яка зітліває в оманливих пожадливостях, ²³аби ваш розум оновлювався духом, ²⁴щоб ви зодягнулися в нову людину, створену за [подобою] Божою, у праведності та святості істини».

«Бог вимагає від Своїх послідовників більше, ніж вони думають. Якщо ми не хочемо будувати наші надії на вічність на псевдооснові, то повинні приймати абсолютно все, що написано в Біблії, і вірити, що Господь справді має на увазі те, що говорить. Він завжди дає нам благодать і силу, щоб виконувати те, що Він вимагає від нас. У Божий день у нас не буде виправдання, якщо ми не досягнемо стандарту, визначеного для нас у Божому Слові». – *Свідоцтва для церкви.* – Т.5. – С.171.

«Навернення – це праця, яку більшість людей не оцінюють належним чином. Це серйозна справа – перетворити земний розум, який любить гріх, та привести його до розуміння невимовної любові Христа... Коли [людина] це розуміє, її минуле життя здається їй огидним і ненависним. Вона починає ненавидіти гріх... Вона відмовляється від колишніх задовольень, її розум оновлюється, вона здобуває нові уподобання, нові інтереси, нову волю». – *Віра, якою я живу.* – С.139.

2.3 якою метою Бог проводить нас через страждання та нещастя?

3. ДЕЯКІ ЗВИЧКИ, ЯКІ ПОТРІБНО ПОДОЛАТИ

а. Якi грiховнi пожадливостi Петро згадує як значно поширенi та тi, якi важко подолати?

1 Петра 4:3: «Адже достатньо минулого часу [життя], коли ви виконували волю язичникiв, жили в розпустi, в пожаданнях, у пияцтвi, в пристрастях, в гультi та в беззаконному служiннi iдолам».

«Розпуста, пожадання: «Надмiрна вiльнiсть, якою характерний цей зiпсутий вiк, не повинна бути критерiєм для послiдовникiв Христа. Свiтськi прояви фамiльярностi не повиннi мати мiсця серед християн, якi готуються до вiчного життя. Оскiльки хтивiсть, розпуста, перелюб, злочини i вбивства є звичайними справами для тих, котрi не знають правди i не бажають керуватися принципами Божого Слова, то наскiльки важливо, щоб тi, котрi називають себе послiдовниками Христа, – люди, тiсно з'єднанi з Богом i ангелами, – показали їм кращий i благороднiший шлях! Як важливо, щоб своєю цнотливiстю i доброчеснiстю вони разюче протидiяли тим, котрi керуються у своєму життi тваринними пристрастями!» – *Християнська родина*. – С.329.

Пияцтво: «Єдиний спiсiб захистити себе вiд сили нестримностi – це цiлковита вiдмова вiд вина, пива та iнших спиртних напоїв... Той, хто вийде переможцем, буде вшанований та iм'я його не буде викреслене з книги життя». – *Виховання дiтей*. – С.401, 402.

Пристрастi, розгул: «Спокусник використовує як принаду людей, котрi, називаючи себе християнами, мають легковажний характер i поверхневий релiгiйний досвiд. Цi люди завжди готовi збиратися для задоволень i розваг, а їхнiй приклад приваблює iнших. Вони закликають молодих чоловiкiв i жiнок, котрi прагнуть жити християнським життям згiдно з Бiблiєю, приєднатися до їхнього товариства. Такi християни не звертаються з молитвою до Божественного мiрила, щоб дiзнатися, що сказав Христос про плоди, якi повинен приносити християнин. Вони не розумiють, що цi втiхи, по сутi, – бенкет сатани, влаштований для того, аби перешкодити душам прийняти запрошення на весiльну вечерю Агнця й отримати бiлi шати Христового характеру, Його

праведність. Люди розгублюються, не знаючи, що їм робити як християнам». – *Християнська родина*. – С.518.

«Багато тих, котрі прийняли принципи реформи здоров'я, звичайно, відмовилися від усього шкідливого. Однак: хіба з цього випливає, що... вони можуть їсти скільки завгодно? Вони сідають за стіл... цілком піддаються апетитові та їдять понад усяку міру...

Як впливає переїдання на шлунок? – Настає виснаження шлунку, органи травлення передчасно зношуються, слабшають, і в результаті розвивається захворювання з усіма його гіркими наслідками...

Вони відчують дискомфорт, і їм здається, що їхні діти дуже погані. Вони не можуть ані спокійно говорити з дітьми, ставлячись до них поблажливо, ані правильно поводитися в сім'ї. Усіх близьких людей таких хворих так чи інакше торкається їхня хвороба, і вони змушені страждати разом з ними та відчувати на собі наслідки їхньої недуги...

Навіть прихильники реформи здоров'я можуть вживати надмірну кількість їжі». – *Поради щодо їжі та харчування*. – С.135, 136.

Беззаконне служіння ідолам: «Вони не повинні були узгоджуватися зі звичаями язичників і зберігати пам'ятники їхнього огидного ідолопоклонства. Яким би цінним не був матеріал чи вишуканою майстерністю, усе, що належало до язичницького поклоніння, повинно бути знищене». // *Ознаки часу, 13 січня 1881 року*.

3. Чи залишаюся я рабом своїх попередніх, світських пожадливістей? Якщо так, то як довго я планую відкладати своє цілковите підпорядкування Христові?

Середа

5 червня

4. СКРІЗЬ І ЗАВЖДИ ПОДІБНІ ДО ХРИСТА

а. З яким наслідком ми найчастіше стикатимемося в цьому житті, якщо вирішимо жити за Божою волею?

1 Петра 4:4, 12: «⁴І вони тим дивуються, що ви не кидаєтеся разом в той вир розпусти, і зневажають [вас]... ¹²Любі! Не дивуйтеся вогневі, що трапляється вам для вашого випробування, – наче якомусь дивному випадкові».

«З наближенням кінця часу сатана... спокушатиме людей висміювати й образати "будівничих стіни"». – *Пророки і царі*. – С.659.

«Зі сльозами вони застерігатимуть нечестивих про небезпеку, яка загрожує їм через порушення Божественного Закону. З невимовним сумом і щирим каяттям вони упокорюватимуться перед Господом. Нечестиві глузуватимуть з їхньої скорботи та серйозних закликів. Але душевні муки і покора Божого народу – це незаперечний доказ того, що він відновлює силу й благородство, втрачені внаслідок гріха». – *Там саме*. – С.590.

б. Про що повинен пам'ятати кожен християнин, коли його висміюють чи зневажають?

1 Петра 4:5, 13-16: «⁵Вони дадуть звіт Тому, Хто готовий судити живих і мертвих!.. ¹³Але радійте, що ви є учасниками Христового страждання, щоб і при з'явленні Його слави ви раділи та веселилися. ¹⁴Ви блаженні, коли вас зневажають за Христове Ім'я, бо з вами перебуває Божий Дух слави. [Отже, ними зневажається, а вами прославляється]. ¹⁵Ніхто з вас хай не страждає як убивця або як злодій, або як злочинець, або як той, хто втручається в чужі справи. ¹⁶А коли як християнин, то хай не соромиться, але нехай прославляє Бога цим ім'ям»; **2 Петра 2:12:** «Вони, мов нерозумні тварини, які природно народжені, щоб їх ловили і знищували, зневажають те, чого не розуміють, – і у своєму розтлінні загинуть».

в. Яким має бути наше ставлення, коли ті, котрі насміхаються з нас, процвітають, і навпаки, коли з ними відбувається щось погане?

Як нам слід ставитись до всіх тих, хто спричиняє нам зло?

1 Петра 4:17-19: «¹⁷Адже час розпочати суд з Божого дому; і коли він починається з нас, то який же кінець тих, хто противиться Божій Євангелії? ¹⁸І коли праведник ледь спасається, то де виявиться безбожник і грішник? ¹⁹Тому й ті, які терплять з Божої волі, хай, творячи добро, вручать свої душі Йому як вірному Творцеві»; **Від Матвія 5:44:** «А Я кажу вам: Любіть ваших ворогів, [благословляйте тих, хто проклинає вас, робіть добро тим, хто ненавидить вас], і моліться за тих, які [кривдять і] переслідують вас».

г. Що нам потрібно пам'ятати про тих людей, котрі висміюють і зневажають нас? Як ми можемо досягти правильного способу мислення щодо цього питання?

1 Петра 4:6: «Адже тому і померлим благовістилося, щоб вони прийняли суд як люди – за тілом, і жили по-Божому – за духом»; **До ефесян 2:3-5:** «³Між ними всі ми колись жили в пожадливостях нашого тіла, виконуючи волю тіла та думок, були від природи, як і інші, дітьми гніву, ⁴але Бог, Який багатий на милість, через велику Свою любов, якою нас полюбив, – ⁵нас, котрі були мертві через наші переступи, оживив разом із Христом, адже ви спасенні благодаттю»; **2 до Тимофія 2:24-26:** «²⁴Адже Господній раб не повинен сваритися, але [має] бути до всіх привітний, здатний навчати, терпеливий, ²⁵такий, хто з лагідністю наставляє противників, чи не дасть їм Бог покаяння, щоби пізнали істину ²⁶і вирвалися з тенет диявола, який зловив їх живцем, аби вони [виконували його] волю».

«Коли ви зустрічаєтеся з тими, котрі... упереджено ставляться до Істини, не докладайте надто великих зусиль, щоб переконати їх у правильності поки що незвичайних для них поглядів. Говоріть спочатку на теми, за якими ви можете порозумітися зі співрозмовниками. Схиліться з ними у спільній молитві... Тоді ви разом з ними прийдете у тісніше єднання з Небесами, і упередження ослабне, зробивши серце людини доступнішим для Істини». – *Євангелізм. – С.446.*

4. Як я повинен ставитися до тих, хто глузує з мене?

Четвер

6 червня

5. ПАМ'ЯТАЮЧИ В БУДЬ-ЯКИХ СИТУАЦІЯХ

а. Про що ми повинні завжди пам'ятати, незалежно від того, чи ми досягаємо успіху, чи ми здорові й щасливі, або ж хворі, сумні або зазнаємо збитків?

1 Петра 4:7: «Та наблизився всьому кінець. Тому будьте мудрі й ревні в молитвах!».

«Якщо ми знаходимося під впливом своїх сумнівів і страхів чи намагаємося зрозуміти та пояснити усе, що наш обмежений розум вмістити не в змозі, наші труднощі лише зростуть і поглибляться. Але якщо ми приходимо до Бога, усвідомлюючи, що

ми безпомічні й залежні (якими є насправді), і зі смиренням і живою вірою відкриваємо наші потреби перед Тим, розум Якого безмежний, Котрий бачить усе у Своїм творінні й керує усім за Своєю волею і словом, – Він почує наше благання й осяє Своїм світлом наші серця. У щирій молитві ми стикаємося з розумом Безмежного. У той час ми, можливо, не маємо прямих доказів, що наш Викупитель з любов'ю та співчуттям схилився над нами, проте це саме так. Його рука простягнена над нами в нижній турботі, хоча ми можемо й не відчувати явного дотику...

Наполегливість у молитві – важлива умова для одержання того, що просимо. Ми повинні безперестанку молитися для того, щоб зростати у вірі й духовному досвіді... Апостол Петро перестерігає віруючих: *"Тому будьте мудрі й ревні в молитвах!" (1 Петра 4:7)*... Постійна молитва є непорушним союзом нашої душі з Богом, завдяки якому життя від Бога вливається в наше життя, а від нас чистота і святість радісним потоком повертаються до Бога». – *Дорога до Христа*. – С.96-98.

«Апостол написав ці слова для повчання віруючих усіх віків. Вони мають особливе значення для людей останнього часу, коли *"наблизився всьому кінець"*. Його настанови й застереження, а також слова віри та мужності необхідні всім». – *Дії апостолів*. – С.518.

П'ятниця

7 червня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Куди я повинен «йти» вірою, коли страждаю і перебуваю в біді? Чому?
2. З якою метою Бог проводить нас через страждання та нещастя?
3. Чи залишаюся я рабом своїх попередніх, світських пожадливоростей? Якщо так, то як довго я планую відкласти своє цілковите підпорядкування Христові?
4. Як я повинен ставитися до тих, хто глузує з мене?
5. Що може завадити мені жити таким ревним молитовним життям, яке я повинен мати?

Щира любов

«Насамперед майте щиру любов один до одного, бо любов покриває багато гріхів» (1 Петра 4:8).

«Дії любові мають чудотворну силу, оскільки вони є Боже-ственими». – *Виховання*. – С.114.

Додаткові матеріали для вивчення:
Виховання. – С.113-118.

Неділя

9 червня

1. ГЛИБИНА ЛЮБОВІ – ВАЖЛИВИЙ ПОКАЗНИК

а. Як гріх спотворив глибину нашої любові?

Буття 3:12: «Адам відповів: Жінка, яку Ти дав, [щоби була] зі мною, [це] вона мені дала з дерева, і я їв».

«Кохання до Єви виявилось сильнішим за любов, вдячність і вірність Творцеві. Вона була часткою його самого, і навіть думка про розлуку була нестерпною для нього [після того, як вона скуштувала заборонений плід]... Адам прийняв рішення розділити її долю: якщо вона повинна померти, – вони помруть разом...

[Пізніше, перед Богом] Адам не міг ані заперечувати, ані виправдати свій гріх, але замість того, щоб покаятися, спробував перекласти вину на дружину, а отже, на Самого Бога». – *Патріархи і пророки*. – С.56, 57.

б. Який найпростіший спосіб визначити, чи я є справжнім християнином?

1 Івана 2:9: «Хто каже, що він перебуває у світлі, а ненавидить свого брата, той ще досі в темряві»; **1 Івана 4:20:** «Якщо хто скаже: Я люблю Бога! – але ненавидить свого брата, той неправдомовець. Адже хто не любить свого брата, якого бачить, то як може він любити Бога, Якого не бачить?»; **Від Івана 13:35:** «З того дізнаються всі, що ви – Мої учні, коли любов матимете між собою».

«Минулої ночі уві сні я бачила невелику групу людей, яка зібралася для проведення релігійного служіння. До кімнати увійшла людина і сіла в темному кутку, де майже не привертала до себе увагу. На цьому служінні не відчувався дух свободи. Дух Господній не міг діяти на серця людей. Пастор церкви зробив кілька зауважень... Стало очевидним, що в серцях людей, котрі називали себе віруючими, не було любові Ісуса, тому неминучим результатом цього стала відсутність духа Христового... Це зібрання нікого не підкріплювало.

Коли зустріч наблизилась до завершення, гість підвівся і голосом, сповненим смутку та сліз, сказав присутнім, що їхні душі, їхній досвід надзвичайно потребують любові Ісуса». – *Цей день із Богом.* – С.157.

Понеділок

10 червня

2. РОЗУМІЮЧИ ПРИНЦИП ЛЮБОВІ

а. На якому принципі будується розуміння любові в цьому світі?

Від Луки 6:32-34: «³²А коли любите тих, хто любить вас, то яка вам благодать? Адже й грішники люблять тих, які їх люблять. ³³І коли добро чините тим, хто вам робить добро, яка вам благодать? Адже й грішники те саме чинять. ³⁴Коли позичаєте тим, від яких сподіваєтесь одержати, яка вам благодать? Грішники [також] позичають грішникам, щоб одержати стільки ж».

б. Який принцип є основою справжньої Божественної любові?

Від Матвія 5:44, 45: «⁴⁴А Я кажу вам: Любіть ваших ворогів, [благословляйте тих, хто проклинає вас, робіть добро тим, хто ненавидить вас], і моліться за тих, які [кривдять і] переслідують вас, ⁴⁵щоби бути вам синами вашого Отця, Того, Хто на небі, Який Своему сонцю велить сходити над злими і над добрими та посилає дощ на праведних і на неправедних»; *Від Івана 15:13:* «Більшої любові ніхто не має за ту, коли хто душу свою кладе за друзів своїх»; *1 Івана 4:7-11:* «⁷Улюблені, любімо одне одного, адже любов є від Бога, і кожний, хто любить, народився від Бога і знає Бога. ⁸Хто не любить, той не пізнав Бога, тому що Бог є любов. ⁹Божа любов до нас виявилася в тому, що Бог послав Свого Єдинородного Сина у світ, щоб ми через Нього жили.

¹⁰Любов не в тому, що ми полюбили Бога, а в тому, що Він полюбив нас і послав Свого Сина як примирення за наші гріхи.
¹¹Улюблені, коли Бог нас так полюбив, то й ми повинні любити одне одного!».

«Любов – це не просто імпульс, емоція. Це живий, активний, діючий принцип. Любов керується не почуттями, а волею. У ній зосереджена тверда рішучість упокореного і пом'якшеного розуму, який покладається на силу Безмежного, кажучи: "Я служитиму Тобі навіть до смерті"». // *Ознаки часу, 20 червня 1900 року.*

«Якби кожен, хто шукає Божого Царства і Його праведності, був би завжди готовий звершувати справи Христа, наскільки легшим став би шлях до Небес! Божі благословення проникали б у душу, і хвала Господу була б постійно на ваших устах. Тоді б ви служили Богові з принципу. Можливо, ваші почуття не завжди будуть радісними; часом хмари будуть затьмарювати горизонт вашого життя, але надія християнина не ґрунтується на піщаному фундаменті почуттів. Люди, котрі діють із принципу, бачитимуть Божу славу над мороком, і сподіватимуться на вірне слово обітниці. Ніщо не завадить їм шанувати Бога, хоч би яким похмурих не здавався їхній шлях. Негаразди і випробування лише дадуть їм можливість показати щирість їхньої віри та любові». // *Рев'ю енд Геральд, 20 жовтня 1910 року.*

в. Якщо нам, хрещеним, усе ще важко прощати, поступатися та проявляти любов і терпіння, то чого нам не вистачає?

До римлян 8:7-10: «⁷Оскільки тілесні задуми – ворожнеча проти Бога, тому що вони не коряться Божому Законові, та й не можуть. ⁸І ті, хто живе по-тілесному, догодити Богові не можуть. ⁹Ви живете не по-тілесному, а Духом, тому що Божий Дух живе у вас. Якщо ж хто не має Христового Духа, той не Його. ¹⁰А коли Христос є в вас, то хоча тіло мертве через гріх, але дух живе через праведність»; *1 Івана 4:8:* «Хто не любить, той не пізнав Бога, тому що Бог є любов».

«Справжнє освячення поєднує віруючих з Христом і одне з одним узами ніжного співчуття. Завдяки цьому єднанню до серця постійно течуть ясні потоки Христоподібної любові, які потім проявляються в любові одне до одного.

Усім необхідно мати чесноту, властиву досконалому характеру Христа, – Його любов...

Найбільший згубний обман – це припущення, що людина може мати надію на життя вічне, не маючи при цьому Христової любові до своїх братів». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.5. – С.1141.

3. ПРИНЦИП, ЯКОГО НЕОБХІДНО НАВЧИТИСЯ

а. Який святий принцип Петро закликає нас засвоїти й практикувати в нашому повсякденному житті?

1 Петра 4:8 (перша частина): «Насамперед майте щиру любов один до одного...»; *1 Петра 1:22:* «Очистивши [Духом] ваші душі на нелицемірне братолюбство через послух істині, ревно й щиросердечно любіть один одного».

б. Як любов «покриває багато гріхів»? *1 Петра 4:8 (остання частина):* «...бо любов покриває багато гріхів» порівняйте з

Притчі Соломона 17:9: «Хто провину прощає, той шукає дружби, а хто про неї нагадує, той друга віддаляє»; *Якова 5:19, 20:* «¹⁹Брати мої, коли хтось із вас відхилиться від правди, а його хтось наверне, ²⁰то нехай знає, що той, хто навернув грішника з його облудної дороги, спасе його душу від смерті й покриє безліч гріхів».

«Якщо ви думаєте, що брат образив вас, то йдіть до нього з добротою та любов'ю, і, можливо, ви досягнете порозуміння і примирення. Коли ви маєте справу з людиною, яка помилилася, вам завжди слід пам'ятати про те, що ви маєте справу з Христом в особі Його святих. Ідіть до брата, якого ви вважаєте неправим, і з любов'ю поговоріть з ним наодинці; якщо вам вдасться залагодити проблему, ви матимете брата, не викриваючи його слабкостей, і примирення між вами стане прикриттям багатьох гріхів від сторонніх очей. У такому разі інші не знатимуть про ваші розбіжності, а отже, не стоятимуть напоготові, щоб з підозрою стежити за всім, що може зробити той, кого ви вважаєте винним, і не будуть неправильно тлумачити його мотиви». // *Рев'ю енд Геральд, 24 лютого 1891 року.*

«Святе Письмо чітко вчить нас, що до людини, котра помиляється, потрібно ставитися з терпінням та увагою. Завдяки правильному ставленню запекле серце може навернутися до Хри-

ста. Любов Ісуса покриває багато гріхів. Його благодать ніколи не веде до викриття чийхось провин, якщо тільки це не послужить їм на благо». – *Поради батькам, вчителям і студентам.* – С.267.

«Насамперед, – пише апостол, – майте щиру любов один до одного, бо любов покриває багато гріхів» (1 Петра 4:8). Не слухайте доносів на брата чи сестру. Будьте вельми уважні до того, як ви реагуєте, коли у вашій присутності ганьблять вашого ближнього. Запитайте того, хто висуває звинувачення, чи виконав він Боже Слово у цьому випадку. Христос залишив чітку вказівку відносно того, що треба робити. Ідіть до вашого брата і наодинці скажіть йому про його провину. Не ухиляйтеся від цього, кажучи: "Між людиною, яку звинувачують, і мною немає особистої образи". Правила, дані Христом, настільки визначені, настільки точні та зрозумілі, що це виправдання не має жодної підстави.

Незалежно від того, чи між вами та обвинуваченим існує особиста образа, чи ні, повеління Христа завжди однакове. Ваш брат потребує допомоги. Скажіть йому, а не комусь іншому, що про нього ходять погані чутки. Дайте йому можливість все пояснити». – *У Небесних оселях.* – С.292.

Середа

12 червня

4. НЕВІД'ЄМНИЙ ПЛІД ЛЮБОВІ

а. На яку рису характеру вказує Петро як на вірну ознаку того, що Божа любов перебуває в серці?

1 Петра 4:9: «Будьте гостинні один до одного – без нарікання».

б. Чому гостинність є життєво важливою християнською чеснотою?

До євреїв 13:2: «Не забувайте гостинності, бо завдяки їй деякі, не відаючи, гостинно прийняли ангелів»; *До римлян 12:13:* «Беріть участь у потребах святих, виявляйте гостинність».

«Навіть серед тих, котрі називають себе християнами, справжня гостинність майже не проявляється. Серед нашого народу можливість проявити гостинність не оцінюється так, як повинно бути, тобто як привілей і благословення. Проявляється занадто мало товариськості й майже немає бажання без парадності або, навпаки, почуття незручності надати кімнату ще двом чи трьом людям, запросивши їх до свого сімейного столу. Деякі посла-

ються на те, що "це створює занадто багато клопоту"...

Егоїстичні інтереси людей, які так часто роблять все "для себе і для своєї сім'ї", викликають Боже невдоволення. Кожна родина, яка плакає подібний дух, потребує навернення, їй потрібно вчитися чистих принципів, прикладом яких є життя Христа. Той, хто замикається в собі, хто не бажає приймати гостей, втрачає багато благословень». – *Свідоцтва для церкви*. – Т.6. – С.343, 344.

«Я знаю людей, котрі сповідують піднесені принципи, але їхні серця настільки загрузли в себелюбстві та егоїзмі... Усе своє життя вони думали тільки про себе і жили для себе. Вони навіть не можуть уявити собі, як це можна принести жертву заради блага ближніх, заподіяти собі незручність заради того, щоб іншим було добре... Їхнє [я] є їхнім ідолом. Дорогоцінні тижні, місяці й роки йдуть у вічність, але на Небі не зроблено жодного запису про їхні добрі справи, про жертви заради ближніх, про те, що вони годують голодних, одягають нужденних або дають притулок чужинцям». – *Там саме*. – Т.2. – С.26.

в. Яку поверхневу псевдогостинність практикують багато християнських родин?

Йова 1:4: «Його сини, [зазвичай], зустрічались і влаштовували бенкети, – кожен у своєму домі й у визначений для нього день. Вони також посилали й запрошували трьох своїх сестер, аби й вони з ними пригощались»; **2 Царів 20:13-15:** «¹³Єзекія вислухав їх, і показав послам усі свої сховища срібла та золота, пахощів і свій дорогоцінний елей, а також арсенал зброї, – одним словом усе, що знаходилось у його сховищах. Не було нічого в усьому його палаці та володінні, чого б Єзекія їм не показав. ¹⁴Тоді прийшов до царя Єзекії пророк Ісаїя і запитав його: Що говорили ці люди й звідкіля вони приходили до тебе? Єзекія відповів: Вони приходили з далекого краю, з Вавилону. ¹⁵Тоді Ісаїя запитав: А що вони бачили у твоєму палаці? Єзекія відповів: Вони побачили все, що є в моєму палаці, – не було такої речі в моїх сховищах, якої я їм не показав би!».

«Підготовка до прийому гостей, яка потребує часу, що по праву належить Господеві, – це зречення Христа...

Непотрібні турботи й тягарі спричинені бажанням виявити зовнішній блиск у прийомі гостей. Щоб приготувати різноманітну їжу, господиня працює понад силу; через те, що на столі багато страв, гості переїдають, а результатом стають

хвороби та страждання внаслідок перевтоми з одного боку, та переїдання – з іншого. Багаті бенкети лише обтяжують і завдають шкоди». – *Свідоцтва для церкви*. – Т.6. – С.343.

Четвер

13 червня

5. СПРАВЖНЄ ХРИСТИЯНСЬКЕ СЛУЖІННЯ

а. Назвіть один із аспектів прояву милосердя в житті справжнього християнина.

1 Петра 4:10: «Служіть один одному – кожний тим даром, якого одержав, наче добрі управителі різноманітної Божої благодаті».

«Бог кожній людині призначив роботу відповідно до її здібностей. За допомогою виховання і практичної діяльності люди повинні бути приготовлені до того, щоб зустріти будь-які труднощі, які виникають. Необхідне мудре планування для того, щоб надати кожному працівникові належне місце в Божій роботі для набуття досвіду, який дозволить йому в майбутньому нести ту чи іншу відповідальність». – *Свідоцтва для церкви*. – Т.9. – С.221, 222.

«Молоді люди особливо повинні усвідомлювати, що їм потрібно розвивати свій розум і використовувати будь-яку можливість для свого вдосконалення, щоб гідно служити Тому, Хто віддав за них Своє дороге цінне життя... Нехай кожен використовує всі можливості, які дає йому Бог у Своєму провидінні, щоб він міг засвоїти якомога більше з того, що представлено в науці та одкровенні...»

Кожен талант, даний людям, слід використовувати, щоб його цінність зроста, і Бог отримав Своє з прибутком. Якщо у вас є недоліки в манерах, голосі, освіті, вам необов'язково завжди залишатися в такому стані. Ви повинні постійно прагнути досягти вищого стандарту як в освіті, так і в релігійному досвіді... Бог не надає можливості, за допомогою якої будь-хто міг би виправдати недбале виконання роботи; проте, багато тих, котрі трудяться у Його справі, працюють саме так, але це не є прийнятним для Нього». – *Основи християнського виховання*. – С.213-215.

б. Якою повинна бути єдина мета всього нашого служіння?

1 Петра 4:11: «Коли хто говорить, – [нехай говорить], як Божі слова; коли хто служить, – [нехай служить], наче з сили, яку дає йому Бог, щоб у всьому прославлявся Бог через Ісуса Христа,

Якому слава і влада навіки-віків! Амінь»; *До колосян 3:23*: «Що тільки робите, робіть від душі, наче для Господа, а не для людей».

П'ятниця

14 червня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. У чому різниця між Божественною любов'ю та світською «любов'ю»?
2. Який принцип є основою християнської любові?
3. Як я можу виховати в собі благородніші звички гостинності?
4. Які види християнського служіння мені було б корисно розвинути?
5. Як домогтися того, щоб я працював «*наче для Господа*» і не проявляв недбалості та неакуратності?

Звернення до керівників церкви

«Тож покоріться під міцну Божу руку, щоб Він вас підняв свого часу» (1 Петра 5:6).

«Не всі ті, котрі обрані для керівництва, є справжніми християнами. Багато хто з них прагнуть панувати над іншими». – Свідоцтва для проповідників. – С.260.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідоцтва для проповідників. – С.347-359.

Неділя

16 червня

1. ДОСВІД, ЯКИЙ НЕОБХІДНО МАТИ КОЖНОМУ КЕРІВНИКОВІ

а. Коли апостол Петро став справжнім пастором, готовим дбати про душі інших людей?

Від Матвія 26:75: «Тож згадав Петро слова, які сказав Ісус: Перше ніж півень заспіває, ти тричі відречешся від Мене. І, вийшовши геть, він гірко заплакав»; *Від Івана 21:15-17:* «¹⁵Коли поснідали, Ісус каже Симонові-Петрові: Симоне [Йонин], чи ти любиш Мене більше, ніж вони? Той відповідає Йому: Так, Господи, Ти знаєш, що люблю Тебе! Каже йому: Паси ягнята Мої! ¹⁶Каже йому знову вдруге: Симоне [Йонин], чи ти любиш Мене? Той відповідає Йому: Так, Господи, Ти знаєш, що люблю Тебе. Каже йому: Паси вівці Мої! ¹⁷Каже йому втретє: Симоне [Йонин], чи ти любиш Мене? Засмутився Петро, що запитав його втретє, «чи любиш Мене?», і відповів Йому: Господи, Ти все знаєш! Ти знаєш, що люблю Тебе! А Ісус йому говорить: Паси вівці Мої!»; *1 Петра 5:1:* «Як співпресвітер і свідок Христових страждань, співучасник слави, що має відкритися, я прошу пресвітерів, які є між вами».

«Петро зрікся Страждальця... Але потім апостол покався і знову навернувся. Він по-справжньому розкався душею і наново віддав себе Своєму Спасителеві... Він був готовий співчувати

тим, котрі зазнають спокус. Він упокорився і вже міг співчувати слабким і тим, які згрішили. Він міг застерігати і попереджати самовпевнених і був цілком спроможний зміцнювати своїх братів». – *Свідощтва для церкви.* – Т.3. – С.416.

б. Аналогічно, який досвід повинен мати кожен пастор і керівник церкви сьогодні?

Від Івана 3:1-3: «¹Був один чоловік із фарисеїв на ім'я Никодим, старійшина юдейський. ²Він прийшов до [Ісуса] вночі й сказав йому: Равві, знаємо, що Ти прийшов від Бога як Учитель, бо ніхто не може робити таких чудес, які Ти робиш, коли би Бог не був з ним. ³У відповідь Ісус сказав йому: Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства!».

«Никодим навернувся після зустрічі з Ісусом. Наведені вище слова Христа однаково стосуються і голів конференцій, і пресвітерів громад, і всіх тих, хто займає офіційні посади в наших установах. "Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства!" (Від Івана 3:3)». – *Свідощтва для проповідників.* – С.369.

«Божа сила, яка відроджує, повинна торкнутися сердець служителів, інакше вони мають шукати інше покликання...

Якщо служителі є ненавернені, їхні церкви будуть слабкі та опиняться в небезпеці вимирання». – *Євангелізм.* – С.643.

1. Коли востаннє зі сльозами на очах я стояв навколішки біля підніжжя хреста?

Понеділок

17 червня

2. ПЕРЕКОНЛИВЕ УМОВЛЯННЯ

а. Що повинна враховувати церква, перш ніж закликати людину до служіння? Що має взяти до уваги людина, перш ніж відповісти на заклик?

1 Петра 5:2 (перша частина): «Пасіть те Боже стадо, що є у вас; наглядajte не з примусу, а добровільно, по-Божому...».

«Бог неодноразово показував, що не можна закликати людей працювати на Божій ниві доти, доки не буде безпомилкового доказу того, що Він покликав їх. Господь не покладе тягаря за Його отару на непідготовлених для цієї справи людей. Люди, яких закликає Бог, повинні бути наділені багатим духовним досвідом, бути випробуваними та перевіреними і мати здоровий глузд. Це люди, які не бояться викривати гріх у душі лагідності та розуміють, як пасти Божу отару». – *Свідощтва для церкви*. – Т.1. – С.209.

«Кожен, хто бере на себе відповідальність радника, кожен, хто має справу з людьми... ніколи не стане мудрішим, доки не стане менш значущим у власній оцінці... Подібна переміна має відбутися в кожній людині, перш ніж вона займе ту чи іншу керівну посаду у святій Божій роботі». – *Свідощтва для проповідників*. – С.370, 371.

б Про яку небезпеку Петро застерігав тих, хто трудиться у винограднику Господа?

1 Петра 5:2 (друга частина): «...не задля ненаситної жадоби користі, а з ревності».

«Прагнення забезпечити собі високу зарплату, з наміром позбавити інших людей прав, яких їм надав Бог, походить від сатани... Нам не можна покладатися на тих, які потрапили у цю пастку, поки вони не навернуться і не відродяться». – *Там саме*. – С.393.

«Люди, які займають відповідальні посади, повинні розглядати кошти, що знаходяться в їхньому розпорядженні, як Божий дохід, і ощадливо їх використовувати.

Не можна допускати, щоб будь-яка людина одноосібно вирішувала, як використовувати і як витратити гроші Господні. Потрібно звітувати за кожен витрачений долар. Божі кошти слід витратити у потрібний час та у потрібному місці». – *Медичне служіння*. – С.165.

в. Хоча робота для Господа не є високооплачуваною, на що повинна звернути увагу церква?

1 до Тимофія 5:17, 18: «¹⁷А пресвітери, які добре керують, хай удостоються подвійної честі, особливо ті, які працюють у слові й навчанні. ¹⁸Адже Писання каже: Не в'яжи рота воліві, який молотить; і: Працівник гідний своєї нагороди».

«Кожному співробітникові наших закладів треба виплачувати справедливу винагороду. Якщо працівники одержують відповідну зарплату, у них з'являється бажання жертвувати на Божу справу. Несправедливо виплачувати одним велику зарплату, а іншим маленьку, хоча вони виконують важливу роботу і працюють сумлінно». – *Видавниче служіння*. – С.239.

2. Чи не здається мені, що якщо я обійматиму вищу посаду, то зможу більше зробити для Господа?

Вівторок

18 червня

3. НЕОБХІДНА СМирЕННА ПОВЕДІНКА

а. Якою є основна причина проблем серед братів, які обіймають відповідальні посади?

1 Петра 5:3: «Не як ті, хто панує над спадком, але як ті, хто сам є прикладом для стада»; *3 Івана 9*: «Я написав до Церкви, але Діотреф, який любить бути першим у них, нас не приймає».

«Дух панування поширюється на голів наших конференцій. Якщо людина відчуває свою владу і прагне керувати своїми братами, вважаючи, що їй дане право розглядати свою волю як беззаперечну, то найвірніший і найнадійніший засіб у цьому випадку – усунути її, щоб через неї не сталося більшого зла, і щоб вона не занапастила свою душу та душі інших». – *Свідоства для проповідників*. – С.362.

б. Який заклик, звернений до всіх керівників і пасторів громад, якщо йому слідувати, допоможе запобігти гордині та духу зарозумілості серед братів, котрі обіймають вищі посади?

1 Петра 5:2 (перша частина): «Пасіть те Боже стадо, що є у вас; наглядajte не з примусу, а добровільно, по-Божому; не задля ненаситної жадоби користі, а з ревності»; *1 до коринтян 6:2-5*: «²Хіба ви не знаєте, що святі будуть судити світ? І якщо ви будете судити світ, то чи не є ви гідними судити менші справи? ³Чи не знаєте, що ми будемо судити ангелів, а не тільки життєві справи? ⁴А ви, маючи життєві судові справи, настановляєте суддями тих, хто нічого не значить у Церкві? ⁵На сором вам це кажу. Хіба між вами немає жодного розумного, який міг би розсудити поміж своїми братами?».

«Мені було показано, що помилково припускати, ніби люди з Батл-Кріку, на яких покладено особливу відповідальність у Божій справі, наділені мудрістю, яка набагато перевершує мудрість простих людей...

Багато хто звикли звертатися за порадою та допомогою до людей, коли стикаються з тими чи іншими труднощами. Однак буде нерозумно з боку тих, котрі обіймають відповідальні посади в наших установах, у всьому покладатися на людей... Слабкий, хворобливий досвід матимуть ті, котрі звикли у всьому залежати від інших...

Чи можна вважати людей у Батл-Кріку безмежно мудримі?». – *Свідощтва для проповідників*. – С.374, 375.

«Не шукайте підтримки для себе у людей, котрі обіймають відповідальні посади, бо вони якраз ті люди, які найбільше схильні розглядати своє високе становище, як особливий прояв Божої сили. Наші громади слабкі, тому що члени звикли сподіватися на людську допомогу, і тисячі доларів марно витрачаються на поїздки обмежених людей з одного місця в інше для того, щоб залагодити незначні труднощі». – *Там саме*. – С.380.

в. Що допоможе менш досвідченим працівникам краще зрозуміти, як досягти успіху? Наведіть приклад, коли нехтування цим стало причиною невдачі.

1 Петра 5:5 (перша частина): «Також і ви, молодші, коріться старшим...»; *1 Царів 12:6-8, 16:* «⁶Тоді цар Ровоам порадився зі старійшинами, котрі ще урядували за його батька Соломона, коли той був живим, запитуючи: Як на ваш розсуд слід відповісти цьому народові? ⁷Вони висловили йому таку пораду: Якщо ти сьогодні виявиш доброту до цього народу, і послужиш їм; вислухаєш їх і відповіси лагідними словами, то вони служитимуть тобі протягом усього твого життя. ⁸Але він знехтував порадою старійшин, яку вони йому дали, й порадився з молодими – своїми ровесниками, що з ним вирости і тепер з ним урядували... ¹⁶Коли ж увесь Ізраїль зрозумів, що цар на них не зважає, то народ відповів цареві, такі слова: Що в нас спільного з Давидом? Немає в нас спадщини з сином Єссея! Ізраїлю, повертайся до своїх наметів! А ти, Давиде, сам турбуйся про власний дім! І розійшовся Ізраїль по своїх поселеннях»; *Від Луки 6:39:* «І Він розповів їм притчу: Чи може сліпий сліпого водити? Чи не впадуть обидва в яму?».

«Молоді люди можуть справляти потужний вплив, якщо відкинуть гордість і себелюбство та присвятять себе

Богові». – *Свідощтва для церкви.* – Т.1. – С.485.

«Нехай молодь розвиває дух учнівства, щоб вони могли отримати користь від зусиль тих, хто прагне їм допомогти». // *Наставник молоді, 31 серпня 1893 року.*

3. Чому прагнення обійняти вищу посаду в церкві не повинно спадати мені на думку?

Середа

19 червня

4. ПРИКЛАД СМИРЕННЯ ПЕТРА

а. Звідки ми знаємо, що пастору (чи будь-якому віруючому) недостатньо одноразового справжнього навернення або минулого досвіду спілкування з Господом?

2 до коринтян 13:5: «Випробуйте себе самих, чи перебуваєте ви у вірі, пізнавайте себе. Хіба ви не знаєте себе, що Ісус Христос у вас? Чи, може, ви недосвідчені?»;

До євреїв 3:13: «Але потішайте себе щодня, доки ще «сьогодні» триває, щоб не закам'янів дехто з вас через підступність гріха».

«Коли пізніше Петро відвідав Антіохію, він завоював загальне довір'я братів своїм розсудливим прозорливим ставленням до навернених язичників. Деякий час він діяв згідно зі світлом, отриманим з Неба. Апостол настільки подолав властиву йому упередженість, що навіть сідав до столу з наверненими язичниками. Однак коли з Єрусалиму прийшли деякі євреї, ревнителі церемоніального закону, Петро необачно змінив своє ставлення до навернених язичників... Ця слабкість, виявлена шанованими улюбленими керівниками, завдала болю віруючим з язичників. Церкві загрозувало розділення». – *Дії апостолів.* – С.197, 198.

б. Якщо помилка чи поведінка служителя, біблійного працівника чи керівника громади приносять до церкви відкриту гіркоту чи збентеження, як їх можна докорити?

До галатів 2:14: «Але коли я побачив, що вони не послідовні щодо істини Євангелії, то я прилюдно сказав Кифі: Якщо ти, юдей, живеш як язичник, а не як юдей, то чому змушуєш язичників жити по-юдейському?»;

1 до Тимофія 5:20: «Тих, хто грішить, картай прилюдно, – хай

[також] й інші мають страх».

в. Як повинен поводитися навернений керівник, коли його публічно докоряють?

1 Петра 5:5 (друга частина), 6: «⁵... та й усі виявляйте покору один до одного, адже Бог гордим противиться, а покірним дає благодать. ⁶Тож покоріться під міцну Божу руку, щоб Він вас підняв свого часу»; *Якова 5:16:* «Тому визнавайте один перед одним гріхи, моліться один за одного, щоби зцілитися, бо має велику силу ревно молитва праведного».

«Павло розумів, який згубний вплив може справити на Церкву двоєдушність Петра, тому відкрито докорив йому за те, що він приховував свої справжні почуття. У присутності громади Павло запитав Петра...

Петро зрозумів свою помилку і негайно почав виправляти, наскільки це було можливо, заподіяне ним зло. Бог, Котрий знав кінець від початку, допустив, аби Петро виявив таку слабкість характеру і зрозумів: він не має нічого, чим міг би хвалитися. Навіть найкращі представники людства, полишені на самих себе, припускатимуться помилок...

Історія відступництва Петра від принципів правди служить серйозним застереженням людям, які займають відповідальне становище в Божій справі, аби вони залишалися чесними й непохитними в принципах. Чим більша відповідальність покладена на людину, чим більше їй дано можливостей диктувати й керувати, тим більше шкоди вона може завдати». – *Дії апостолів.* – С.198, 199.

4. Як я ставлюся до тих, хто вказує мені на мої помилки?

Четвер

20 червня

5. ПІДБАДЬОРЕННЯ ДЛЯ ВТОМЛЕНИХ ПРАЦІВНИКІВ

а. Що часто стає причиною розчарування в житті євангельського працівника?

1 Петра 5:5 (остання частина): «...адже Бог гордим противиться, а покірним дає благодать».

«У нас занадто багато вразливих, недосвідчених служителів,

які не володіють християнськими чеснотами, недостатньо присвячених і тих, котрі легко розчаровуються... У цій роботі потрібні такі люди, які не стануть нарікати або скаржитися на труднощі та випробування, знаючи, що це є частиною спадщини, яку залишив Ісус. Вони повинні добровільно і невтомно йти вперед, зносити ганьбу та долати труднощі як добрі воїни Христові». – *Свідощтва для церкви*. – Т.3. – С.423.

б. Коли сатана намагається збентежити когось із нас, вказуючи на проблеми в церкві, на яку обітницю нам слід сподіватися?

1 Петра 5:4, 7: «⁴І коли з'явиться Архипастир, одержите нев'янучий вінець слави... ⁷Покладіть на Нього всі ваші турботи, бо Він дбає про вас».

«Нехай ніщо не заважає нам просити в Ім'я Ісуса, маючи непохитну віру в те, що Бог почує нас, і відповідь на наші молитви. У смиренні складаймо всі наші труднощі біля ніг нашого Господа. Нам доведеться виконати велику роботу, і поки ми маємо можливість радитися, ми повинні разом звертатися до Бога за вирішенням будь-якого питання, бо Він ніколи не введе нас в оману. Ми не повинні робити тіло своєю опорою. Якщо ж ми сподіватимемося на нього... тоді у нас зародиться сумнів, і наша віра вичерпається». – *Свідощтва для проповідників*. – С.487.

«Справжній пастир забуває про себе. Він випускає з уваги власне "я", щоб чинити Божі діла... Співпрацюючи з великим Носієм тягарів, він розділяє їхнє горе, потішає в смутку, задовольняє голод душі та наворачтає серця до Бога». – *Дії апостолів*. – С.527.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Коли востаннє я зі сльозами на очах стояв навколішки біля підніжжя хреста?
2. Чи не здається мені, що якщо я обійматиму вищу посаду, то зможу більше зробити для Господа?
3. Чому прагнення обійняти вищу посаду в церкві не повинно спадати мені на думку?
4. Як я ставлюся до тих, хто вказує мені на мої помилки?
5. Кого я вважаю винним у моменти розчарувань?

Будьте тверезі, пильнуйте

«Будьте тверезі, пильнуйте. Ваш ворог – диявол – ходить і ричить, мов лев, шукаючи, кого б поглинути» (1 Петра 5:8).

«Від днів Адама і до нашого часу великий ворог застосовує свою силу, щоб гнобити і знищувати. Тепер він готується до останнього походу проти церкви». – *Велика боротьба*. – С.510.

Додаткові матеріали для вивчення:

Вибрані вісті. – Кн.1. – С.126, 127;

Велика боротьба – С.39-48.

Неділя

23 червня

1. РОЗУМІЮЧИ, ПРО ЩО ВІН ГОВОРИТЬ

а. Яке серйозне застереження Петро написав наприкінці свого *Першого послання*?

1 Петра 5:8: «Будьте тверезі, пильнуйте. Ваш ворог – диявол – ходить і ричить, мов лев, шукаючи, кого б поглинути».

«Сатана постійно працює, але небагато людей мають уявлення про його діяльність та його хитрощі. Божі діти повинні бути готовими протистояти підступному ворогові... Сатана ступає безшумно, рухається крадькома і ретельно маскує всі свої дії. Він не наважується відкрито виявляти себе, щоб не розбудити сили християнина, котрі перебувають у стані спокою, і не спонукати його приходити до Бога у молитві.

Людина є бранцем сатани, і від природи їй властиво прислухатися до його нашіптувань і виконувати його волю. Вона не володіє силою, щоб успішно чинити опір злу... Тільки Христос має силу обмежити владу сатани». – *Свідectва для церкви*. – Т.5. – С.293, 294.

б. Що пізніше зрозумів Петро як секрет, який допоміг би йому перемогти у палаці Каяфи під час суду над Ісусом?

Від Матвія 26:38, 40, 41: «³⁸Тоді каже їм: Смертельним смутком охоплена душа Моя. Залишайтеся тут і пильнуйте зі Мною!..
⁴⁰Повертається до учнів і знаходить, що вони сплять, і каже Петрові: То не змогли ви й однієї години попильнувати зі

Мною? ⁴¹Пильнуйте та моліться, щоб не потрапити у спокусу, бо дух бадьорий, а тіло німецьке».

«Самовпевненість веде до зневаги пильністю і смиренною, упокореною молитвою. Є ще зовнішні спокуси, яких треба уникати, а також внутрішні вороги та труднощі, які слід долати, бо сатана адаптує свої спокуси під будь-який людський характер та темперамент». – *Свідчення для церкви*. – Т.3. – С.445.

1. Чому самовпевненість часто передуює падінню в спокусі?

Понеділок

24 червня

2. ЗНАЙТЕ, ХТО ВАШ ВОРОГ

б. Окрім того що ворог наших душ має характерні риси лева, назвіть ще один спосіб, за допомогою якого він часто наближається до своєї жертви?

2 до коринтян 11:14: «І не дивно, бо сам сатана видає себе за ангела світла».

«Сатана постійно прагне знищити тих людей, котрі не знають про його наміри і тому не відчують особливої потреби в молитвах і порадах досвідчених і благочестивих друзів. Багато молодих людей, котрі приїжджають до ___ з добрими намірами жити християнським життям, падають разом із тими, хто бере їх за руку і під прикриттям дружби заводять прямо в тенета сатани. Ворог не завжди ходить як лев, що ричить, часто він видає себе за ангела світла, прикидається другом і доброзичливцем і пропонує особливі спокуси, проти яких недосвідченим юнакам і дівчатам важко встояти». – *Свідчення для церкви*. – Т.4. – С.207.

б. Які підступи до душі використовує сатана, щоб досягти найбільшого успіху, особливо в наш час майже повсюдного доступу до мобільних телефонів та Інтернету?

1 Петра 2:11: «Улюблені, благаю вас, як чужинців і мандрівників, стримуватися від тілесних пожадливоростей, які воюють проти душі»; **1 Івана 2:16:** «Адже все, що у світі, це: пожадливість тіла, пожадливість очей і життєва гордість; це не від Отця, а від світу».

«Багато молодих людей... читають усе, що потрапляє їм під руку. Збудливі любовні історії та картини брудного життя справляють на них згубний вплив. Багато хто жадібно прочитусь і переглядає романи, внаслідок чого уява осквернюється... Часто поширюються фотографії оголених жінок [особливо в Інтернеті]... За допомогою перегляду та читання збуджується хіть очей та гріховні пристрасті. Нездорова уява розбещує серце і призводить до аморальності. Розуму приємно розмірковувати над сценами, що пробуджують найнижчі пристрасті. Ці порочні образи, якщо дивитися на них через призму розбещеної уяви, псують моральність і готують ошуканих, зачарованих людей до того, щоб дати повну волю їхнім хтивим бажанням. У результаті скоюються гріхи і злочини, які опускають людей, створених на образ Божий, до рівня тварин і швидко ведуть їх до смерті. Уникайте читання та перегляду того, що викликає нечисті помисли. Розвивайте сили розуму та душі...

Я закликаю батьків стежити за тим, що читають [і дивляться в Інтернеті] їхні діти». – *Свідощтва для церкви*. – Т.2. – С.410. [Слова у дужках додані].

«За допомогою апетиту сатана керує розумом і усією істотою». – *Християнська помірність і біблійна гігієна*. – С.37.

«Багато віруючих матерів своїм особистим прикладом і вихованням, яке вони дають своїм дітям, спонукають їх стати ненажерами та пияками. Дітям часто потурають, вони їдять, коли їм заманеться і що заманеться, нехтуючи всіма правилами здоров'я». – *Поради щодо їжі та харчування*. – С.235.

2. Як мої пристрасті чи апетит можуть стати причиною того, що я стану жертвою підступів сатани?

Вівторок

25 червня

3. ЄДИНИЙ ШЛЯХ ДО ПЕРЕМОГИ

а. Що повинен мати кожен християнин, щоб протистояти сатані?

1 Петра 5:9 (перша частина): «Протидійте йому міцною вірою...»; **Якова 4:7:** «Тож підкоріться Богові, протидійте дияволу, й він утече від вас».

«[Єва] засумнівалась у Божих словах, і це призвело нещасну до падіння. На суді люди будуть засуджені не за те, що свідомо вірили омані, а за те, що не повірили Істині, знехтувавши

можливістю пізнати її». – *Патріархи і пророки*. – С.55.

«Але якщо вони володіють лише теорією, мають поверхову віру, яку не можуть обґрунтувати, тоді будь-яка раптова спокуса, наче бурхливий потік, потягне їх геть від Бога в цей світ». – *Наше найвище покликання*. – С.332.

б. Що робить багатьох християн легкою здобиччю сатани, навіть якщо вони стверджують, що вірять Божому Слову?

Притчі Соломона 19:2: «Навіть щирість без знання не добра, і хто з поспіхом крокує, той помиляється»; *Осії 4:6 (перша частина)*: «Мій народ гине через брак пізнання...»; порівняйте з *До римлян 10:17*: «Тому віра – від слухання, а слухання – через Слово Христа»;

До римлян 15:4: «А все, що раніше було написано, написано для нашого навчання, щоби через терпіння і втіху з Писання ми мали надію».

«Спокуси часто здаються нездоланими, тому що спокушуваний, можливо, через занедбання молитви і вивчення Божого Слова не може одразу пригадати Божої обітниці, не в змозі боротися із сатаною біблійною зброєю». – *Велика боротьба*. – С.600.

в. Яка істина має бути підбадьоренням для кожної душі, котра перебуває в облозі нападок сатани?

1 Петра 5:9, 10: «⁹Протидійте йому міцною вірою, знаючи, що тих же самих страждань зазнають і ваші брати у світі. ¹⁰А Бог усякої благодаті, Який в Ісусі Христі покликав вас до Своєї вічної слави, нехай тих, хто трохи постраждав, поновить; нехай укріпить, нехай зміцнить, нехай твердо поставить!»; *1 Петра 1:6, 7*: «⁶З того радійте, навіть якщо тепер ви маєте бути дещо засмучені всілякими випробовуваннями, ⁷щоб випробування вашої віри – набагато ціннішої за золото, яке гине, хоч і випробовується у вогні, – виявилось для похвали, слави і честі при з'явленні Ісуса Христа»; *2 до коринтян 4:17*: «Адже наше тимчасове легке терпіння готує нам понад міру вічну славу».

«Так Петро писав віруючим під час особливого випробування церкви. Багато хто вже стали співучасниками Христових страждань, і незабаром церква мала пережити час жахливого переслідування... Невдовзі до неї мали увійти хижі вовки, які не будуть щадити отари. Але ніщо не зможе розчарувати тих, чії надії зосереджувалися на Христі. Словами підбадьорення

та підтримки Петро скерував думки віруючих від тогочасних випробувань... до "нетлінної, непорочної і нев'янучої спадщини". "А Бог усякої благодаті, – палко молився він, – Який в Ісусі Христі покликав вас до Своєї вічної слави, нехай тих, хто трохи постраждав, поновить; нехай укріпить, нехай зміцнить, нехай твердо поставить!". – Дії апостолів. – С.528.

3. Чому щоденне й посвячене особисте вивчення Біблії допоможе мені встояти?

Середа

26 червня

4. ЦЕРКВА У ВАВИЛОНІ

а. З якими історичними подіями Петро порівнює християнську церкву, як розсіяну у «Вавилоні» і пригноблену земною владою?

Даниїла 3:1-6: «¹Цар Навуходоносор зробив золоту статую (ідола) заввишки в шістдесят ліктів і шириною в шість ліктів. Він її поставив у долині Дура у вавилонському краї. ²Тоді цар Навуходоносор послав [гінців] зібрати сатрапів, правителів областей, намісників, радників, скарбників, суддів, урядовців та всіх місцевих управителів, аби прибули на посвячення ідола, якого поставив цар Навуходоносор. ³І ось зібралися сатрапи, правителі областей, намісники, радники, скарбники, судді, урядовці та всі місцеві управителі на посвячення статуї-[ідола], яку поставив цар Навуходоносор; всі вони стали перед статуєю, яку поставив Навуходоносор. ⁴У той час оповісник потужним голосом заволав: Наказується вам, народи, племена, язика! ⁵Щойно почуєте звук труби, сопілки та гусел, ліри і псалтиря в супроводі різних інших музичних інструментів, упадіть долілиць і поклоніться золотій статуї, спорудженій царем Навуходоносором! ⁶А той, хто не впаде [долілиць] і не поклоніться, той негайно буде вкинутий у палаючу вогнем піч!»; *Естер 3:8:* «Тоді Гаман сказав цареві Ахашверошу: Є один народ, розпорошений і розкиданий між іншими народами в усіх областях твого царства. Їхні закони відрізняються від [законів] усіх народів; вони не дотримуються і законів царя, тому було би необачно з боку царя все так залишати»; *1 Петра 5:13:* «Вітає вас вибрана, як і ви, [Церква], що у Вавилоні, та мій син Марко».

«Тому не дивно, що в країні загального ідолопоклонства такий прекрасний дорогоцінний бовван, встановлений у долині Деїр

як символ слави, величі й сили Вавилону, мав бути освяченим об'єктом поклоніння. З огляду на це був виданий указ про те, що в день посвячення усі мають вклонитися бовванові на знак вірності владі Вавилону...

Здавалося, що в той визначний день сили темряви отримали велику перемогу...

Але Бог розпорядився інакше. Не всі схилили коліна перед язичеським символом людської влади.

Вказуючи на розжарену піч, він нагадав про покарання, що чекає на них у разі відмови підкоритися його волі. Однак ці євреї непохитно засвідчили про свою вірність Небесному Богові». – *Пророки і царі*. – С.505-507.

«Декрет, який буде виданий наприкінці часу проти останку Божого народу, дуже нагадуватиме указ Ксеркса проти євреїв. Нині вороги істинної Церкви вбачають у невеликій групі тих, котрі дотримуються Заповіди про суботу, Мордехая біля воріт. Благоговіння Божого народу перед Його Законом – це постійний докір тим, хто відкинув страх Господній і зневажає Божу суботу.

Сатана викличе лютість проти меншості, яка відмовлятиметься прийняти популярні звичаї і традиції». – *Там саме*. – С.605.

«Сили землі і пекла об'єдналися проти Христа, переслідуючи Його послідовників. Язичники розуміли: якщо Євангелія переможе, – впадуть їхні храми й вівтарі, тому вони згуртували усі свої сили, аби знищити християнство». – *Велика боротьба*. – С.39.

б. Чому зараз у більшій частині світу практично немає гонінь?

Від Івана 15:19: «Коли б ви були від світу, то світ своє любив би; ви ж не від світу, а Я вибрав вас зі світу, тому світ і ненавидить вас».

«Християнство, очевидно тільки тому настільки є популярним у світі, що в церкву увійшов дух компромісу з гріхом, через те, що до величних істин Божого Слова ставляться байдуже, а в церкві так мало життєвої, практичної побожності, що панує дух компромісу з гріхом. Якщо б у християнстві відродилася віра і сила ранньої церкви, відродився б і дух гоніння, полум'я переслідувань запалало б з новою силою». – *Велика боротьба*. – С.48.

4. Поясніть баланс між добрими зв'язками з громадськістю та неправильним компромісом.

5. УРОКИ В КІНЦІ ПОСЛАННЯ

а. Хто допомагав Петру в написанні *Послання*?

1 Петра 5:12: «Коротко, як я вважаю, написав вам через вірного брата Силуана, закликаючи й засвідчуючи, що це істинна Божа благодать, у якій ви стоїте».

б. Звідки ми знаємо, що Силуан був активним місіонером і співробітником Петра і Павла, котрий, швидше за все, допомагав їм з грецькою граматикую під час написання деяких послань?

2 до коринтян 1:19: «Божий Син, Ісус Христос, Якого між вами проповідував я, Силуан і Тимофій, не був "так" і "ні"; у Ньому [завжди] було – "так!"; **1 до солунян 1:1:** «Павло, Силуан і Тимофій – Солунській Церкві в Бозі Отці й Господі Ісусі Христі: благодать вам і мир [від Бога, нашого Отця, і Господа Ісуса Христа]»; **2 до солунян 1:1:** «Павло, Силуан і Тимофій – Солунській Церкві в Бозі, нашому Отці, й Господі Ісусі Христі».

Яку паралель ми бачимо в житті Еллен Г. Уайт?

«Поки жив і працював мій чоловік, він був помічником і радником у розповсюдженні даних мені звісток... Настанови, які я отримувала у видіннях, я ретельно записувала...

Після цього ми разом переглядали записи, мій чоловік виправляв граматичні помилки та видаляв непотрібні повтори. Потім усе ретельно переписувалося для тих, кому призначалися Свідоцтва, або для друку.

Після смерті мого чоловіка до мене приєдналися вірні помічники, які невпинно працювали в переписуванні *Свідоцтв* і підготовці статей для друку.

Однак чутки про те, що комусь із моїх помічників дозволено додавати щось у написане мною або змінювати зміст моїх звісток, не відповідають дійсності». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.50.

в. Який добрий християнський звичай був установлений апостолами і досі має практикуватися серед віруючих?

1 Петра 5:14: «Вітайте один одного поцілунком любові. Мир усім вам у Христі [Ісусі. Амінь]».

«Ми повинні розуміти справжню сутність святого привітання... Йдеться про святий поцілунок. Його треба розглядати як знак братнього спілкування з друзями у Христі при прощанні та при зустрічі після довгої розлуки, що тривала тижні чи місяці... Жодного натяку на зло не буде, якщо ми практикуватимемо святий поцілунок в належний час і в належному місці». – *Ранні твори*. – С.117.

П'ятниця

28 червня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому самовпевненість часто передує падінню в спокусі?
2. Як мої пристрасті чи апетит можуть стати причиною того, що я стану жертвою підступів сатани?
3. Чому щоденне й посвячене особисте вивчення Біблії допоможе мені встояти?
4. Поясніть баланс між добрими зв'язками з громадськістю та неправильним компромісом.
5. Що я можу робити, щоб допомогти церкві поширювати вістку Євангелії?

Пожертвування першої суботи

6 квітня
для громади в місті
Наранг Манді,
Пакистан

4 травня
для всесвітніх
місій

1 червня
для зарубіжного
місіонерського проєкту
в тихоокеанському регіоні